

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 69 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'

Το δράμα τῆς ὁδοῦ Μέρμηγκα
Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΜΑΓΟΥΛΑ

ΕΝΑ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Ένα νέο συναρπαστικό ανάγνωσμα

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

Το μυθιστόρημα του Ντέιβιντ Ντιβόιν που γυρίσθηκε φιλμ στην Ελλάδα με τη Σοφία Λώρεν και τον Άλαν Λάντ

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38
ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ
Τηλέφωνα: 30-721 (5 γραμμάι) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΚΑΤΑ ΠΑΝΤΟΣ
ΚΙΝΔΥΝΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' όπασαν την χώραν εντός των Όποκ/μάτων
της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Είς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ και ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ: Είς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ και ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 69 ΔΡΑΧ. 5
18 - 24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ "ΕΛΕΝΗ Γ. ΒΛΑΧΟΥ-Η. Γ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ",
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαχαριανίτης ("Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεία:
Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Έκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 70-821

Συνδρομαί:
Έσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησία δραχ. 260.
Έξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησία δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

"ΕΛΚΗΝ" ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον δρ. 400.000)

Στις 8 'Απριλίου θα δοθή ταυτόχρονα στην Αθήνα και στην Νέα Υόρκη η παγκόσμια πρεμιέρα του φιλμ της «Τουέντιεθ Σέντσουρ Φόξ», «ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ». Όπως είναι πιά πολύ γνωστό, το μεγαλύτερο και το κυριώτερο μέρος της ταινίας αυτής γυρίσθηκε στην Ελλάδα, που με την ευκαιρία αυτήν φιλοξένησε την Σοφία Λάρεν, τον Άλλαν Λάντ και τον Κλίφτον Ούέμπ, καθώς και τον σκηνοθέτη Ζάν Νεγκουλέσκο. Έρχεται λοιπόν επίκαιρη η δημοσίευση του όμνυμου μυθιστορήματος του Ντέιβιντ Ντιδάιν, που έδωσε το σενάριο για την πολύκροτη ταινία. Μαζί με το μυθιστόρημα, που αρχίζουν από το τεύχος αυτό, οι ΕΙΚΟΝΕΣ θα παρουσιάσουν πολλές από τις καλύτερες φωτογραφίες των σκηνών, όπως τις πήρε ο φακός, ώστε οι αναγνώστες μας να παρακολουθούν τόσο το λογοτεχνικό κείμενο, όσο και την κινηματογραφική απόδοση

Ο ΔΡ ΤΖΩΝ ΟΥΪΛΛΙΑΜΣΟΝ

Άγαπητέ «Τοξότη»,
"Αν και δέν ξέρω τί κρύβεται κάτω απ' το ψευδώνυμο αυτό, σάς συμπαθώ πάρα πολύ, είμαι μία από τις αναρίθμητες θαυμάστριες των ΕΙΚΟΝΩΝ. Είναι κάτι που πολύ μάς έλειπε, ένα αγνό και διαφωτιστικό περιοδικό. Χίλια ευχαριστώ λοιπόν εις όλους σας που εργάζεσθε εις αυτό και μάς χαρίζετε αυτό το θαύμα των ΕΙΚΟΝΩΝ.

Έχω για σάς μία παράκληση, είναι κάτι που μόνον οι ΕΙΚΟΝΕΣ θα μπορούσαν να μου δώσουν την απάντηση σε κάποια άπορία μου, είναι κάτι που τριγυρνά στο μυαλό μου διαρκώς και δημιούργησε την περιέργεια να μάθω αν αλήθεια υπάρχει κάποιος άνθρωπος όνοματι «Δόκτωρ Τζών Ούμπουρν Ούλλιαμσον», βασιλεύς των διαμαντιών εις την Ταγκανίκαν. Έσείς θα μάς δώσετε, φαντάζομαι, περισσότερες λεπτομέρειες για την πραγματική ζωή αυτού του ανθρώπου. Και πόλι χίλια ευχαριστώ.
Με εκτίμηση Μ. Α. Φ. 2. Αθήναι.

Ναι —ό Τζών Ούμπουρν Ούλλιαμσον είναι πρόσωπο πραγματικό. Η καταγωγή του είναι από τον Καναδά, και είναι σήμερα ο διευθυντής (και ουσιαστικός ιδιοκτήτης) της μεγάλης 'Εταιρίας 'Αδαμάντων «Ούλλιαμσον». Είναι περίπου 50 ετών, ανύπαντρος, και η διεύθυνσή του είναι: c/o Williamson Diamonds Ltd, P.O. Mwadui, Shinyanga District,

Tanganyika Territory, East Africa. Είναι, πράγματι, πολύ ενδιαφέρον άνθρωπος, με ειδική κλίση στη μουσική και την λογοτεχνία. Έχει σπουδάσει Γεωλογία και Μεταλλολογία, έκανε έρευνες στον Καναδά, την Νιουφάουντλαντ και την Ρωσσία, και ανέκαλυψε τα μεγάλα κοιτάσματα αδαμάντων του Μουαντού, το 1940.

ΛΑΘΟΣ;

Άγαπητέ «Τοξότη»,
Είς το εξώφυλλον του 61ου τεύχους του περιοδικού σας ΕΙΚΟΝΕΣ, ο ζωγράφος κ. Ι. Ζαχαρίου έχει κάμει λάθος το άρθρον και την λέξιν προσκύνσεις γράφει: «Οι μάγων προσκύνσεις» αντί: «Η μάγων προσκύνσεις» το όρθον.

Μετά τιμής Σωτήριος Σ. Παπαδόπουλος, μαθητής Β' τάξεως του Β' γυμνασίου αργένων. Όδός Χέυδεν - 'Αχαρνών.

Το όρθον δέν είναι πάντοτε και τό... αληθές! Διότι ό μόν κ. Ζαχαρίου όρθως το άντέγραψε, ό δέ ζωγράφος είχε τις δικές του όρθογραφικές άπόψεις. Σάς συχαίρουμε, πάντως, για την παρατηρητικότητα σας. Οά πρέπει να είσθε πολύ καλός μαθητής...

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Πολύ Άνώτερο άπ' τόν ΙΒΑΝΟΗ!

ΤΟΞΟΤΗΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
* QUENTIN DURWARD *
ΡΟΜΠΕΡΤ ΤΕΥΛΟΡ
ΚΑΙΗ ΚΕΝΤΩΛ • ΡΟΜΠΕΡΤ ΜΟΡΛΕΪ
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ • ΑΣΤΟΡ • ΡΑΔΙΟ ΣΙΤΥ • 11 Μαρτίου

ΣΗΜΑΙΟΦΟΡΟΣ ΑΝΤΑΡΣΙΑΣ
* LES AVENTURES DE TILL L'ESPRIEGLÉ *
ΖΕΡΑΡ ΦΙΛΙΠ
ΝΙΚΟΛ ΜΠΕΡΖΕ • ΖΑΝ ΒΙΛΑΡ • ΦΡΑΝΣΕΖΑΣ ΦΑΜΠΙΑΝ
(ό Χρίστος Σαντακρυμάνετα) • ΦΕΡΝΑΝ ΛΕΝΤΟΥ • ΖΑΝ ΚΑΡΜΕ • ΖΑΝ ΝΤΕΜΠΚΣΡ
* ΟΡΦΕΥΣ 4 Μαρτίου *

...πού κυκλοφορούν

...ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ, ΣΤΑΜΑΤΗΣΑΜΕ ΚΑΙ ΠΑΛΙ Σ' ΕΝΑΝ ΔΙΣΚΟ της «Βόξ» (ΠΛ9650) που αποτελεί μία νέα επίτευξη στον τομέα της πυκνής έγγραφης: Τό Δεύτερο Κοντσέρτο γιά πιάνο και όρχήστρα του Ραχμάνινωφ (Έργο 18) και την Ραψωδία γιά πιάνο και όρχήστρα πάνω σ' ένα θέμα του Παγκανίνι, —και τὰ δύο σ' έναν δίσκο (συνολική διάρκεια 48' 23"!). Παίζει ο θαυμαστός Έκείνος 'Ιταλός σολίστ των μεταπολεμικών χρόνων, ο 'Οράτζιο Φουργκόνι, με την Πρό Μούζικα της Βιέννης υπό τον Χάρολντ Μπέρνς.

ΜΟΥΣΙΚΩΤΑΤΗ ΕΓΓΡΑΦΗ ΕΝΟΣ ΜΟΥΣΙΚΩΤΑΤΟΥ ΈΡΓΟΥ, από τὰ πιό αρχιτεκτονημένα του Ραχμάνινωφ. Στο πρώτο μέρος, τὸ μοντεράτο, υπάρχει μία από τις δραματικώτερες φράσεις σ' όλη την φιλολογία της μουσικής δωματίου, κι ο Φραγκόνι την αποδίδει με συγκρατημένο πάθος γιά νά μή πνίξη τόν λυρισμό των εγχόρδων που μπαίνουν στο μεταξύ. 'Αντίθετα, στο φινάλε, αφήνεται περισσότερο, ύστερα από μία έκρηκτική, «κουαζί γκλισάντο», εισαγωγή.

Η ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΠΑΝΩ Σ' ΕΝΑ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΝΙΝΙ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ με μίαν άψογη τεχνική. Αυτό τὸ 24ο Καπρίτσιο, που έβλεξε τόσο τους ρομαντικούς, υπάρχει και σ' έναν άλλο δίσκο της «Βόξ» (ΠΛ8850) όπου βρίσκει κανείς, και μπορεί νά συγκρίνει, όλες τις Παραλλαγές: Του Σούμαν, του Μπράμς, του Λίστ. 'Ο τελευταίος που άσολήθηκε μ' αυτό τὸ θέμα είναι ο Γερμανός συνθέτης Βόρις Μπλάχερ.

ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ, πολλές λόγος γίνεται γιά τὸ «I wanna dance to a mambo conbo» που άκούσαμε στο «ΜΑΜΠΟ». Τραγουδά η Priscilla Wright. 'Η ώραιότατη αυτή κοπέλα, που είναι μόλις 18 χρονών, μ' αυτό τὸ τραγούδι κατέκτησε κυριολεκτικά τὸ άμερικανικό κοινό. Την συνοδεύει η όρχήστρα του Don Wright. Οι ραδιοσταθμοί του Νέου Κόσμου τὸ μεταδίδουν καθημερινώς και η ίδια έλαβε ως βραβείο τὸν Χρυσό Δίσκο. (Δίσκος 45 στροφών, έγγραφη Unique).

Ο PERRY COMO ΕΠΙΣΗΣ ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΜΕ ΤΑ δύο τελευταία του τραγούδια «Juke Box Baby» και «Hot Diggity». Τὸν συνοδεύει η όρχήστρα Michelle Agres και είναι έγγραφη της R.C.A. 'Αμερικής (Δίσκος 45 στροφών).

Οι επαγγελματίαι συντάκται ἄς προσέλδουν

(Συνέχεια από σελ. 4)

σόντα, όπως έγγραφον, διευτύθησαν δὲ καὶ τὴν 22αν παρελόντος Νοεμβρίου δι' επίσημον δηλώσεως παρουσία τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Τύπου, κ. Κ. Τσάτσου καὶ δι' έγγραφου ἀνακοινώσεως τὴν 22αν λήσαντος 'Ιανουαρίου.

Όλοι οἱ κατ' ἀξίαν νεοεγγεγραμμένοι εἶναι ἀπολύτως ἰσότιμοι πρὸς τὰ παλαιὰ μέλη, ἀπολαύουν πᾶσαντα περιθάλψεως, γίνονται αὐτοδικαίως μέλη τοῦ Ὁργανισμοῦ 'Επικουρικής 'Ασφαλείας καὶ δι' ἐπαιρητικῶν γενικῶν ὧρων τῶν δικαιωμάτων τῶν μελῶν τῆς 'Ενώσεως Συντακτῶν.

Τὸ Λαχεῖον Συντακτῶν, τὸ ὅποιο ἀποτελεῖ τὸν στόχον τῆς ἀνθενανιστικῆς ἐκστρατείας, δὲν εἶναι προνόμιον τῶν ὁπσιν μας, μετέρρησις ἐκρίσιν εἰς τὴν 'Ενωσὶν μας. Πρὸ τῆς τελευταίας 25ετίας, οἱ συντάκται τῶν ἐφημερίδων ἦσαν ἡ ἀντικειμενικὴ τῆς ἐργασίας ἀνθρώπων. Δὲν εἶχαν ἰσοδότηται, οὔτε μονιμότητα, οὔτε ἀσφάλη ἢ ἐπαρκὴ μισθόν, οὔτε σύνταξιν ἢ περιθάλψιν ἢ αἰσθητικὴν ὥλην ἀσφάλειαν. Οἱ ἀποδυναμωθέντες συνάδελφοι ἐκπεύοντο συνήθως δι' ἑράνου. Αἱ κυβερνήσεις τῆς ἐποχῆς, ἀνγνωρίαν τὸ δράμα τῶν μισθωτῶν ἐπαγγελματιῶν δημοσιογράφων, ὅλοι ὅμως οἱ κυβερνήται ἐλεγον εἰς τοὺς συντάκτας νὰ εὐρυν τὸν τρόπον θεραπείας, τοῦ κακοῦ, χωρὶς νὰ ἐπιβαρύνουν τὸν δημόσιον προϋπολογισμόν ἢ τὴν κοινωνίαν. Ἡ 'Ενωσὶς τῶν Συντακτῶν εὐρήκε τὸ Λαχεῖον, τὸ ὅποιο εἰς μὲν τὸν προϋπολογισμόν εἰσφέρει ἀπὸ τῶν ἀφαιρητικῶν ἀποδοχῶν, χρηματικὴν εἰσφορὰν ἐπέδωκεν εἰς οὐδέν, ἀντιθέτως πρὸς τὰς ὑπὲρ πλεισταν ὧλων τάξεων ὑποχρεωτικὰς ἐπιβαλλομένης ἐπιβαρύνσεις ἐπὶ τοῦ κοινού.

Ἡ ἰκανότης, αἱ εὐρέσεις καὶ οἱ ἰδεώδεις ἐπιτυχίες τῶν τῆς διευθύνσεως, προβολῆς καὶ ἐκδόσεως τοῦ Λαχεῖου, τὸ ἐπέδωκεν. Καὶ τὸ κατὰ τὴν μορφήν εἰς τὸ εἶδος τὸν ἀνὰ τὸν κόσμον. Τὸ Λαχεῖον Συντακτῶν λοιπὸν εἶναι δημιουργήμα καὶ κτήμα τῆς 'Ενώσεως. Κανείς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ μοιράσῃ ἢ νὰ τὸ χωρίσῃ, καὶ κανείς δὲν δικαιούται νὰ τὸ διεκδικήσῃ ἀπὸ τὴν 'Ενωσιν.

Σημειώσαντες ὅτι ἔλαβον ἑξαιρέτως αἱ Βουλαι, τὰ κόμματα, τὰ καθεστῶτα, αἱ κυβερνήσεις ὑπὸ τὰς ὁποίας διετέλεσαν ἢ 'Ελλάς ἀπὸ τοῦ 1932 μέχρι σήμερον, προσηκουρῶσαν καὶ ἐπαφρογίσαν διὰ δεκαετηθῶς νόμον, διατάγματα καὶ ἄλλων πράξεων τὴν νομιμότητα τοῦ Λαχεῖου Συντακτῶν.

Ἡ 'Ενωσὶς τῶν Συντακτῶν 'Ημερησίων 'Εφημερίδων 'Αθηνῶν, δὲν νέμεται δεδαι-

ως τὸ Λαχεῖον μόνη τῆς, τροφοδοτεῖ ἐξ αὐτοῦ ἀκριβῶς ὅπως δρῶσιν οἱ νόμοι καὶ ἀντιθέτως πρὸς τὰς περὶ τοῦ ἑναντίου ἀναμενόμενης, αὐτῇ Ὁργανισμοῦ (Ὁργανισμὸν 'Επικουρικής 'Ασφαλείας κλπ.), ἀλλὰ παρέχει καὶ τὰ 25% τῶν κερδῶν τῆς εἰς τὰς ἄλλας τρεῖς νομίμους 'Ενώσεις τῶν Συντακτῶν τῆς χώρας: Βορείου, 'Ελλάδος, Θεσσαλίας, Στερεῆς, Πελοποννήσου, Νήσων, ἐξασφαλίζοντα δὲ ὑπὲρ τῶν ἐπαγγελματιῶν συντακτῶν συνθήκαι προάγουσαι τὸ αἰσθημα τῆς εὐθυνης αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ἀσκούν ἐλευθέρως τὸ ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν σοδορότερον τῶν λειτουργημάτων.

Τὸ Λαχεῖον εὐεργετὲι χιλιάδας ἀνθρώπων, ὅπως οἱ Λαχεῖοπάλοι, οἱ ὅποιοι εὐεργετοῦνται συνολικῶς τέσσαρα. Ἔως πέντε ἑκατομμύρια δραχμῶν κατὰ τὴν περίεσον τῶν 'Εορτῶν. Ἀπὸ τὸ Λαχεῖον εἰσπράττει δεκάδα ἑκατομμυρίων τὸ Δημόσιον, ἀπὸ φόρου μεταδιδάσεως κλπ. ἢ 'Επιτροπῇ Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, τὸ 'Ιδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιών, ἐξυπηρετούται δὲ παντοιοῖ ἐθνικοὶ καὶ κοινωνικοὶ σκοποί.

Ἡ μαρκετὴν κατὰ τῆς 'Ενώσεως ὁργανώσεως ζητεῖ νὰ ἀποσπασθῇ τὸ ἥμισυ ἐκ τοῦ καθαρῶν προϊόντος τοῦ Λαχεῖου. Διατε: 'Όσοι εἶναι πραγματικοὶ συντάκται, ἐρχονται εἰς τὴν μητέρα 'Ενωσιν. Πῶς νοεῖται νὰ πληρῶνῃ ἡ 'Ενωσὶς διὰ νὰ διατηρῇ μίαν ἄλλην παραδημοσιογραφικὴν ὁργανώσιν;

Ἡ ὁργανώσις αὐτὴ κυριαρχεῖται ἀπὸ τοῦς μὴ συντάκτας τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων, ἥτοι ἀπὸ μέλη τοῦ ἀπολοπικῶ περιόδικῶν τῶν καὶ ἀπὸ ἁλούς μὴ δημοσιογράφων. Δὲν εἶναι ὅλοι οἱ δικαῖοι νὰ ἀποδεκτασθῶν οἱ πόροι τῆς 'Ενώσεως διὰ νὰ συντηρηθῇ, ἀντιεπαγγελματικῶς, ἕνα δεύτερον Σωματεῖον, νὰ διακινῇ δηλοδὴ μία διασπαστικὴ προσπάθεια καὶ νὰ προικοδοτηθῇ ἀπὸ τὰ ἐρὰ χρήματα τῶν ἀληθινῶν ἐπαγγελματιῶν, μία ὁμῆς μὴ ἐπαγγελματιῶν.

Όσοι εἶναι πραγματικοὶ ἐπαγγελματίαι συντάκται τῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, ἀς προσέλθουν. Ἡ 'Ενωσὶς Συντακτῶν 'Ημερησίων 'Εφημερίδων 'Αθηνῶν νυν τοὺς περιμένει.

Ἀθῆναι τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου 1957
(Ἐκ τῆς 'Ενώσεως Συντακτῶν 'Ημερησίων 'Εφημερίδων 'Αθηνῶν)

γυρένα

Γιὰ νὰ ἔχετε
δόντια λευκά καὶ
γερά σάν τὰ δι-
κά μου, μεταχει-
ρίζεσθε πάντοτε
τὴν ὁδοντόκρεμα
ΚΟΛΥΝΟΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ
ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΑΛΕΞ
C/1

ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΟ
ΠΡΟΓΕΥΜΑ

ΘΡΕΠΤΙΚΗ
ΤΡΟΦΗ
ΤΩΝ ΒΡΕΦΩΝ

ΥΠΕΡΟΧΟ
ΓΙΑ ΣΟΥΠΕΣ

QUAKER

QUICK COOKING

WHITE OATS

QUAKER OATS - GRAHAM PRODUCTS INC.

AMSTERDAM - HOLLAND

Τὸ ΚΟΥΑΚΕΡ ΟΤΣ κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸ κουτί καὶ ἀναμεμιγμένο με γάλα καὶ ζάχαρη, εἶναι ἐξαιρετὴ καὶ ἀπολαυστικὴ τροφή γιὰ πρῶνόν. Θὰ σὰς ἀρέσῃ ἡ ἐξαιρετὴ γεύσις του. Ὄταν τὸ μαγειρεῦσετε, θὰ ἔχετε μίαν θαυμάσια τροφή γιὰ τὰ βρέφη. Μὲ τὸ ΚΟΥΑΚΕΡ ΟΤΣ μπορεῖτε νὰ κατασκευάσετε θαυμάσιες σούπες, ὅπως ἐπίσης κέικ, μπισκότα καὶ γλυκά.

Ζητήσατε σήμερον **QUAKER OATS**

ΑΡ. 69 18.2.57

ΣΤΟΧΟΣ

Η ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΘΥΜΑ

Η ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Του κ. ΤΕΡΠΟΥ ΠΗΛΕΙΔΗ

Ἡ Μέση Ἀνατολή, κοιτίδα μεγάλων πολιτισμῶν, σεβαστὸ λίκνο τριῶν μονοθειστικῶν θρησκειῶν, σταυροδρόμι ἀρχαίων καὶ συγχρόνων ἱμπεριαλισμῶν, στρατηγικὸ νευραλγικὸ σημεῖο συναντήσεως τῶν δύο κολοσσῶν, ἀπειλεῖται νὰ μεταβληθῇ σὲ «Γέεννα τοῦ Πυρός», παρασύροντας ἰσως τὸν ἀφανισμό ὁλόκληρῃ τὴν ὑδρόγειο. • Μεγαλόστομα δόγματα καὶ ἀντιδόγματα μιλοῦν γιὰ ἐλευθερίες καὶ σεβασμὸ τῶν μικρῶν, ἐνῶ ὁλος ὁ κόσμος θλέπει ὅτι ὁ καυγὰς εἶναι γιὰ τὸ πετρέλαιο, τὸ πολῦτιμο αἷμα τῆς συγχρόνου οἰκονομίας. Μὲ κυνισμό ἀντάξιο τοῦ μεγέθους τῶν συμφεροντῶν, γίνε-ται λόγος γιὰ «κενὸν» ποὺ πρέπει νὰ καλυφθῇ, καὶ ἄς τὸ κατοικοῦν σαράντα ἑκατομμύρια ἐξαθλιωμένων ὄντων. • Τὰ μυθῶδη πλοῦτῃ τῆς περιοχῆς δὲν χρησίμευσαν ποτὲ στὴν βελτίωση τῆς μοίρας τῶν φτωχῶν πληθυσμῶν τῆς, ἐνῶ ἐλάμπρυναν αὐτοκρατορίες. Καὶ τώρα, μετὰ τὴν βρετανικὴ κατάρρευση, ποὺ ἤρθεν ἡ ὥρα τοῦ λυτρωμοῦ, μακρινοὶ μεγιστάνες, αὐτοκράτορες προστάτες, ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ καὶ τὴ Δύση, διασταυρῶνουν ἀπειλὲς γιὰ ἐπέμβαση, θέλουν νὰ ἀποκτῶσιν στρατιωτικὰς βάσεις, ἐπιβάλλουν κηδεμονίες.

Τὴν 5ην 'Ιανουαρίου ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ἀνέγνωσεν ἐνώπιον τοῦ Κογκρέσου μὴνυμὰ του διαλαμβάνον τὰς κυρίας γραμ- μὰς τῆς πολιτικῆς τὴν ὁποῖαν προτίθεται ν' ἀσκή- σῃ εἰς τὴν Μέσῃ Ἀνατολῇ.

Ἡ ἔκθεσις, περιλαμβάνουσα τὸ αἰτιολογικὸν καὶ τὰ αἰτούμενα μέσα δράσεως, ἐκκινεῖ ἀπὸ τὰς ἀκολουθοῦσας διαπιστώσεις:

1. Ἡ κατὰστασις τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, τῆς ὁποίας ὅλοι σχεδὸν οἱ λαοὶ συνεκροτήθησαν εἰς ἐθνικὰ ἀνεξάρτητα κράτη, εἰσῆλθεν ἀποτόμως εἰς κρίσιμον σημεῖον λόγω τῶν τοπικῶν διαφο- ρῶν καὶ τῆς ἀναμιξεως εὐρωπαϊκῶν κρατῶν.

2. Ἡ Ρωσία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν τσάρων ἐπιδιώκει νὰ κυριαρχήσῃ εἰς τὴν περιοχὴν. Οἱ σημερινοὶ ἡγέται τῆς συνεχίζουν τὴν ἰδίαν πο- λιτικὴν διὰ τοῦ ὁμολογημένου σκοποῦ τῆς κομ- μουνιστικοποίησης. Προειδοποιεῖται ἡ Σοβιετι- κὴ Ἐνωσις, ἡ ὁποία δὲν ἔχει κατ' οὐσίαν συμφέ- ροντα εἰς τὴν περιοχὴν, ὅτι πᾶσα ἀπώπειρα διεισδύσεως τῆς δὲ συναντήσῃ τὴν ἐνσπλον ἀντί- στασιν τῶν ΗΠΑ, αἱ ὁποῖαι δὲν τρέφουν ἐπιθε- τικὰς διαθέσεις ἐναντίον τῆς.

3. Ἐξαίρεται ἡ ἠθικὴ, θρησκευτικὴ, οἰ- κονομικὴ καὶ γεωπολιτικὴ σημασία τῆς Μέσης Ἀνατολῆς διὰ τὰς ἐλευθέρους χώρας καὶ τονί- ζεται ὅτι ἡ ἀπώλειά τῆς συνεπάγεται κατάρρευσιν τῆς ἀτλαντικῆς οἰκονομίας.

4. Ἡ ἀδυναμία τοῦ ΟΗΕ ν' ἀσκήσῃ τὰ καθήκοντά του ὡς φυσικοῦ προστάτου τῶν μικρῶν κρατῶν, ἀναγκάζει, τὰς ΗΠΑ νὰ ἐπεκτεῖ- νουν τὰς εὐθλνας τῶν, ἀναλαμβάνουσαι τὴν προάσπισιν τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν.

5. Τὰ προτεινόμενα μέτρα συμπληρῶ- νουν τὰς παλαιότερας διακηρύξεις τῆς κυβερνή- σεως διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ διεθνoῦς καθεστῶ- τος τῆς περιοχῆς: Τὴν Τριμερῇ Δήλωσιν τῆς 25ης Μαΐου τοῦ 1950, τὴν Προεδρικὴν Δήλωσιν τῆς 31ης Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Σαουδαραβίας, τὴν Προεδρικὴν Δήλωσιν τῆς 9ης Ἀπριλίου 1956, τὴν παρασχεθεῖσαν ἐγγύ- ησιν τῆς 29ης Νοεμβρίου 1956 πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συμφώνου τῆς Βαγδάτης.

6. Ζητεῖται ἡ συνεργασία τοῦ Κογκρέ- σου καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ χορήγησις ἐκτάτων ἐξου- σιῶν πρὸς τὸν Πρόεδρον, προκειμένου νὰ δράσῃ ἀμέσως καὶ ἀποτελεσματικῶς πρὸς ἐξουδετέρω- σιν πάσης ἐπιβουλῆς. Τὸ πρόγραμμα δράσεως ἀναλύεται εἰς τέσσαρα σημεία:

α) Αἱ ΗΠΑ θὰ βοηθήσουν οἰκονομικῶς πᾶν κράτος ἡ ὁμάδα κρατῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς πρὸς διασφάλισιν τῆς ἐθνικῆς τῶν ἀνεξαρτησί- ας.

β) Προβλέπεται ἡ χορήγησις στρατιωτικῆς ἀρωγῆς καὶ ἡ συνεργασία μετὰ πᾶν κράτος ἡ ὁ- μάδα κρατῶν, τὰ ὁποῖα θὰ ἐξέφραζον σχετικὴν πρόθεσιν.

γ) Ἡ στρατιωτικὴ ἀρωγὴ θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσῃ μέχρις ἀποστολῆς ἀμερικανικῶν ἐ- νόντων δυνάμεων διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἐδα- φικῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς ἐξασφάλισιν τῆς ἀ- νεξαρτησίας τῶν κρατῶν, τὰ ὁποῖα, ὑφιστάμενα τυχόν ἐπιθεσιν ἀπὸ ἄλλην χώραν ὑπὸ κομμου- νιστικῶν ἐλεγχον, θὰ ἐξήτουν τὴν συμπαράστα- σιν τῶν ΗΠΑ.

δ) Ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις κονδυλίων ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Νόμου Ἀμοιβαίας Ἀσφα- λείας τοῦ 1954, καὶ ζητεῖται ἡ ἐγκρίσις ποσοῦ 200 ἐκατ. δολλαρίων δι' ἐκάστην τῶν χρήσεων 1958 καὶ 1959, πρὸς διάθεσιν — κατὰ τὴν κρί- σιν τοῦ Προέδρου — διὰ τὰς οἰκονομικὰς καὶ ἀμυντικὰς ἀνάγκας τῶν κρατῶν τῆς περιοχῆς.

Οἱ ἀποικιοκράται κοινὸς στόχος Ἦνυμένων Πολιτειῶν καὶ Ρωσίας

Ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ Δόγμα — ὡς καὶ πᾶ- σα ἰδέα ἡ θεωρία — δὲν δύναται νὰ χαρακτηρι- σθῇ ὡς καλὸν ἢ κακόν. Ἡ διερεύνησις τῶν ἐλα- ττηρῶν ποῦ τὸ ὑψηλόρευαν καὶ πρὸ παντὸς θὰ δώσουν τὸ μέτρον τῆς ἀξιολογήσεως του.

Ἀπὸ τῆς Διασκεύσεως τῆς Γιάλλας οἱ δύο κύριοι πρωταγωνισταί, Ροῦζβελτ καὶ Στάλιν, εἶ- χον πλέον σαφὴ ἀντίληψιν ὅτι αἱ χώραι τῶν, με- τὴν ἐπικειμένην κατάρρευσιν τοῦ Ἀξονος, θὰ πα-

ρέμενον οἱ μοναδικοὶ ἀνταγωνισταὶ εἰς τὸν παγ- κόσμιον στίβον. Τὸ γεγονός τοῦτο ὑψηλόρευσε καὶ ὁλόκληρον τὴν μεταπολεμικὴν πολιτικὴν τῶν δύο ἀντιπάλων. Καίτοι ὁρμώμενοι ἀπὸ ἀντι- θέτους κοσμοθεωρίας καὶ βλέψεις, συνέκλι- νον ἀντικειμενικῶς πρὸς τὸν αὐτὸν ἄμεσον σκο- πόν: τὴν διάλυσιν τῶν ἀποικιακῶν αὐτοκρατοριῶν. Τὸ προπαγανδιστικὸν προπέτασμα καπνοῦ ἀμφο- τέρων δὲν ἐμποδίζει τὴν διαπίστωσιν τοῦ ἀ- ναμφισβήτητου τοῦτου γεγονότος. Ἐντὸς 14 ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ πολέμου τὸ τέταρτον περίπου τοῦ παγκοσμίου πληθυσμοῦ, ἥτοι 750 ἐκατ. ἀνθρώπων ἀπηλλάγησαν κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον τοῦ ξένου ζυγοῦ καὶ συνεκροτήθησαν εἰς ἀνεξάρτητα κράτη. Τεράστια, περιοχαὶ πλού- σια εἰς πρῶτας ὕλας καὶ ἀνθρώπους, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν ἄλλοτε τὰς πηγὰς τῆς ἰσχύος τῶν με- γάλων αὐτοκρατοριῶν τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ὀλλανδίας, Ἰαπωνίας, Ἰταλίας ἀπετίναξαν, κα- τὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, τὴν ὑποτέλειαν καὶ ἐσχημάτισαν ἐθνικὰ κυρίαρχα κράτη: Ἰνδία, Πακιστάν, Βιρμανία, Κεϋλάν, Ἰνδοκίνα, Σιγκαπύνη, Κορέα, Ἰνδονησία, Λιβύη, Τυνησία, Μαρόκον, Ἰσραήλ, Σαῦδαν, Αἰθιοπία. Τὰ φα- νόμενον τῆς ἐθνικῆς ἀφυντισσεως τῶν λαῶν δὲν τὸ προεκάλεσαν βεβαίως οἱ δύο μεγάλοι, ἀλλὰ τὸ ὑπέβαλψαν καὶ πολλαπλασίασαν τὴν ἐξελίξιν τοῦ πρὸς τὴν ἐθνικὴν αὐτονομίαν. Οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ Ρώσοι ἡγέται καὶ θεωρητικοὶ ἐπανειλημμένως διεκήρυξαν τὴν ἀντίθεσιν τῶν πρὸς τὴν ἀποικιοκρα- τίαν καὶ συχνὰ εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ ΟΗΕ αἱ ὑφηγοὶ τῶν ἐρήφιθσαν εἰς τὴν ἰδίαν κατῆλιν. Ἡ αἰτία τῆς κοινῆς αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ διαφορετικῶν σκοπῶν, πορείας, εἶναι:

Διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἐνωσιν εἶναι ζήτημα ἀρχῆς ἡ πολιτικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐξασθένησις τῶν ἀντιπάλων τῆς, διότι ἔτσι προωθεῖται ἡ ἐπικρά- τησις τοῦ κομμουνισμοῦ. Ἐξ ἄλλου τὰ ἀποικ- ιακὰ ἐδάφη συνιστοῦν πάντοτε τὰ πρῶτα σημεία τῶν μεγάλων κρατῶν. Συνεπῶς ἀπὸ ἀπόψεως τακτικῆς προσφέρονται ἄνευ δυσχεριῶν καὶ κινδύνων εἰς τὴν πολιτικὴν διεύθυνσιν, λόγω τῆς δυνατότητος ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐθνικοῦ συ-

Στό σταυροδρόμι των συμφερόντων των δύο κολοσσών

ναισθήματος και της αντίθεσης δυνάστευσης και δυνάστευμένου, ενώ παραλλήλως οι εξεθλωμένοι πληθυσμοί των σαγηνεύονται ταχέως από την κομμουνιστική προπαγάνδα. Χωρίς την αντίρροπον αμερικανική αντικομμουνιστική πολιτική, η πρόσφατη ιστορία θα είχε δικαιώσει τις από τον 1905 διατυπωθείσες θεωρίες του Λένιν, ο οποίος εις την εθνικήν απελευθέρωσιν των υποδούλων λαών, έστω υπό την ηγεσίαν της τοπικής άστικής τάξεως, έδωλετο ένα καίριον πλήγμα κατά του καπιταλισμού.

Διά τας 'Ηνωμένας Πολιτείας ύφιστανται λόγοι πολιτικοί και οικονομικοί. Χώρα εκ παραδόσεως αντιποικιοκρατική δεν είναι δυνατόν να άγνοηση τούς έθνοκαταπελευθερωτικούς αγώνες, ενώ εκ παραλλήλου στρατηγικώς και πολιτικώς είναι ασύμφορον ν' αφήση την Ρωσίαν να έμφανίζεται ως μόνη συνεπής προστάτρια των υποδούλων λαών και να καρπωθή το άποτέλεσμα εκ της επιτυχίας της εξέγερσεως των. Τα οικονομικά αίτια είναι εξ ίσου ζωτικά και συμπλέκονται άλλωστε με την άκολουθουμένην πολιτικήν. Ταύτα αναλύονται ως άκολουθως:

α) 'Η αμερικανική βιομηχανική παραγωγή με τον συνεχώς έντεινόμενον ρυθμόν της δεν είναι δυνατόν ν' άπορροφηθή από την έσωτερικήν μόνον αγοράν, αλλά έχει έπιτακτικήν ανάγκην έξωθεν αγορών, άλλαν εις επαρκήν κλίμακα. 'Η ευρωπαϊκή αγορά καλύπτεται κατά το μάλλον ή ήττον από την ίδιαν της παραγωγήν. Το αυτό συμβαίνει και με τας αγοράς του ανατολικού συσπασισμού. 'Αρα δεν άπομένουν παρά τα άποικιακά έδάφη με τούς πυκνούς πληθυσμούς, τα όποια έφ' όσον παραμένουν υπό καθεστώς έξαρτήσεως είναι κλειστός κύκλος μονοπωλιακής έκμεταλλεύσεως υπό της μητροπόλεως. 'Εξ ου ή ύποστήριξις της εθνικής άυτονομίας των ή όποια άνοίγει τας θύρας εις τα άμερικανικά προϊόντα και την έν γένει ανάπτυξιν των έμπορικών ανταλλαγών.

β) 'Η έντατική έκμεταλλεύσις του άμερικανικού έδάφους και ύπεδάφους αναγκάζει την βιομηχανίαν εις έξερεύσιν πρώτων ύλων εκ του έξωτερικού. Τα τέως άποικιακά έδάφη, ως ανεξάρτητα κράτη, δύνανται να τας προσφέρουν έλευθέρως χωρίς μονοπωλιακούς περιορισμούς.

γ) Μακροπρόθεσμος αι ΗΠΑ τείνουν εις την αύξισιν της άγοραστικής ικανότητος των τέως άποικιακών πληθυσμών και τον καταναλωτικόν έθισμόν των εις τα άμερικανικά προϊόντα διότι αι νεοστί άπελευθερωθείσαι άφρικανοασιατικά μάζαι είναι τίς άπληθυσμένοι ώστε να κα- ήφιστάνται άμελητέαι ποσότητες, ή, όπως λέγει ένα άμερικανικόν γνωμικόν άδεν ύπάρχει συναλλαγή μ' ένα φτωχόσπιτον. 'Ευθαρρύνουσαι όθεν την εθνικήν ανεξαρτησίαν των άποικιακών λαών και ύποδοχούσαι διά την οικονομικήν ανάπτυξιν των, αι ΗΠΑ έργάζονται διά το ίδικόν των μέλλον.

Η διεθνώς (άνεκτ) μέθοδος της οικονομικής διεισδύσεως

'Εξ άλλου οι 'Αμερικανοί από την νοτιοαμερικανικήν πείραν των γνωρίζουν καλώς ότι ή στρατηγική κατοχή των άποικιακών έδαφών έναντίον της θελήσεως συσώμου του πληθυσμού είναι πλέον άδύνατος, ενώ ή οικονομική διείσδυσις και ή δι' αυτής άσκησις πολιτικής έπιρροής επί της τοπικής κυβερνήσεως είναι σήμερα ή πλέον άσφαλης διά τα συμφέροντά των μέθοδος, έθνικώς και διεθνώς άνεκτ. Πρός την άποψιν αυτήν συγκλίνει σήμερα και ή ΕΣΣΔ, της όποιας ή βιομηχανική ανάπτυξις έπιτρέπει μερικώς ανταγωνιστικήν οικονομικήν αναμέτρησιν με τας 'Ηνωμένας Πολιτείας.

Τό γεγονός όμως της έξουδετερώσεως του οικονομικού μονοπωλίου καθιστά λίαν έπισφαλή την άμερικανικήν έπιρροήν επί της δεδομένης χώρας, — εις την όποιαν προσφέρεται ή έκδιστική εύκαιρία να στραφεί και προς την σοβιετικήν πλευράν — εξ ου ή ανάγκη διά την άμερικανικήν διπλωμασίαν να καταφεύγει εις την σύναψιν στρατιωτικών συμφώνων, την εγκατάστασιν βάσεων και έν ανάγκη την άποστολήν ένόπλων δυ-

νάμεων, χωρίς βεβαίως ν' άποκλείεται ή συνάρτησις της δυναμικής ταύτης πολιτικής με γενικωτέρους λόγους στρατηγικής άσφαλείας και έκτιμήσεις ύποθετικών ή πραγματικών έπιθετικών διαθέσεων του αντίπαλου.

Ειδικότερον εις την περίπτωσιν της Μέσης 'Ανατολής — όπου δεν φαίνεται πιθανή σοβιετική έπιθετική ένέργεια — ή δυνατότης διά τα κράτη της περιοχής να ζητήσουν την οικονομικήν άρωγήν της Ρωσίας είναι ή άφετηρία των άποφάσεων της άμερικανικής κυβερνήσεως διά την έξαγγελίαν του Δόγματος εις τό όποιον έναλλάσσεται ή οικονομική ένίσχυσις με την στρατιωτικήν επέμβασιν.

Τό Δόγμα, ληξιαρχική πράξη θανάτου της άγγλικής έπιρροής

Τό τέλος του πολέμου έμφανίζει τούς 'Αγγλους — μετά την έκτόπισιν των Γάλλων από την Συρίαν και τον Λίβανον — ως άποκλειστικούς κυρίους της Μέσης 'Ανατολής. Αί θέσεις των εις όλόκληρον την 'Αραβικήν Χερσόνησον έφαιόντο άνέπαφοι και ισχυροί. 'Η Ρωσία έκρατείτο μακράν, ή 'Αμερική είχε σιωπηρώς χορηγήσει άξουσιοδότησιν έν Λευκώ. 'Η νομή υπό των 'Αγγλων της 'Ευδαίμονος 'Αραβίας διεγράφετο άδιατάκτως έάν δεν έμεσολάβουν διόξυ άγγλο-αμερικανικός ανταγωνισμός διά τα πετρέλαια, ή όρύπνισις του παναραβισμού, ή άνάπτυξις του 'Ισραήλ, τα άλλεπάλληλα διπλωματικά σφάλματα των ίδιων, ή έπιχειρηθείσα έκστρατεία κατά της Αιγύπτου, γεγονόςτα τα όποια έφεραν θριαμβευτικώς τούς Ρώσους εις την περιοχήν.

1. 'Η προϊούσα εξάντλησις των άποθεμάτων πετρελαίου εις τας ΗΠΑ και τό ύψηλόν κόστος παραγωγής του, ήγαγε τας άμερικανικές εταιρίας εις άμειλικτον πόλεμον κατά του άγγλικού μονοπωλίου εις την Μέσην 'Ανατολήν, ή όποια διαθέτει πλουσιώτατα κοιτάσματα εκ του πολυτίμου ύγρου και με μικρότερον κόστος. 'Η πλέον γνωστή και θεαματική άγγλοαμερικανική διαμάχη διά τα πετρέλαια έλαβε χώραν εις την Περσίαν, όπου τό περίφημος Δρ. Μωσαντέκ κατώρθωσε, τή βοήθεια των 'Αμερικανών, να έκτοπίση τούς 'Αγγλους και να έθνικοποιήση την κρατικήν άγγλικήν εταιρίαν των πετρελαίων. 'Η προσπάθεια του Μωσαντέκ ν' άπαλλαγεί και της άμερικανικής κηδεμονίας του έκόσισε την άναστροφήν του. Κατόπιν άμερικανικής πρωτοβουλίας ή έθνικοποίησις διετηρήθη τύποις, ενώ διά συμφωνίας συνεστήθη διετηρήσει αιρία έκμεταλλεύσεως εις την όποιαν άμερικανικοί όμιλοι έλαβον την μερίδα του λέντος. 'Ο άγών συνεχίσθη και συνεχίζεται εις όλα τα πετρελαιοχώρα άραβικά κράτη. Τό τελευταίον πρόσφατον έντεσδιον, ή διένεξις 'Αγγλίας — 'Υμενής.

2. 'Η μεταπολεμική άφύπνισις των άραβικών λαών της Μεσογείου έπρεν εύθύς εξ άρχής την ευμένη κατανόησιν και συχνά την ύποστήριξιν των ΗΠΑ.

3. 'Η πτώσις του Φαρούκ, ή άπαλλαγή της Αιγύπτου από την άγγλικήν κατοχήν, ή στερεώσις του νέου καθεστώτος δεν έγένοντο παρά την θέλησιν των 'Αμερικανών, οι όποιοι εις τό πρόσωπον του Νάσερ διέβλεπον ήγήτην ικανόν να συγκεντρώσει εις ισχυρόν συνασπισμόν όλόκληρον τον άραβικόν κόσμον. 'Η αντίφατική πολιτική του κ. Ντάλλες κατέστρεψε μέγα μέρος της άμερικανικής έπιρροής, άν και αι ΗΠΑ έβοήθησαν άποτελεσματικώς, κατά την τελευταίαν κρίσιν, εις την σωτηρίαν της Αιγύπτου. 'Εξ άλλου έπανειλημμένως κατηγορήθη από τούς Γάλλους φιλική στάσις των ΗΠΑ προς τούς 'Αραβας έπαναστάτας της Βορείου 'Αφρικής.

4. 'Η βίαία σύστασις του κράτους του 'Ισραήλ, τό όποιον κατεπολεμήθη από τούς 'Αγγλους και ύποστηρίχθη ένέργως υπό των ΗΠΑ με την έλπίδα να χρησιμεύει ως προγεφυρώμα των εις την περιοχήν, έδημιούργησεν έξαιρετικώς όξείαν κατάστασιν, ίδίως μετά την πρόσφατον κρίσιν.

5. 'Η πεπαλαιωμένη πολιτική μεθοδολογία των όποιων έφήρμοσεν ή 'Αγγλία, κατά παρα-

γνώρισιν του έθνικού άραβικού παράγοντος, και κυρίως τό Συμφωνόν της Βαγδάτης με τό όποιον έζήτησε να κατοχυρώσει την έπιρροήν και τα μεγάλα συμφέροντά της, ύπήρξεν ή άποφασιστική καμπή διά την έπελθούσαν κατάρρευσιν της. Διά του Συμφώνου αυτού — τυχόντος άρχικώς της άπροθύμου εύλογίας των ΗΠΑ — ή Μ. Βρετανία απέβλεπεν, υπό τό πρόσχημα του ρωσικού κινδύνου, να συγκεντρώσει υπό την αίγίδα της όλα τα κράτη της περιοχής. Τα άποτέλεσματα ύπήρξαν πενιχρά από άποψέως συμμετοχής, διότι μόνον τό Πακιστάν, ή Τουρκία, τό 'Ιράκ και τό 'Ιράν έδέχθησαν να γίνουν μέλη και μόνον κατόπιν της δολαστικής προοπτικής να έπαφελθούν του πακτωλού των ΗΠΑ, αι όποιαι περιωρίσθησαν εις την οικονομικήν ένίσχυσιν και έξεπλισμόν των μετεχόντων κρατών. 'Ολα τα άλλα άραβικά κράτη ήρήθησαν να συμμετάσχουν και ήρχισαν έντονον αγώνα, τό όποιον έπαφελήθη άποκλειστικώς ή Ρωσία διά να εισέλθη πανηγυρικώς εις την μέχρι τότε κλειστήν και άπηγορευμένην δι' αυτήν περιοχήν. 'Η ρωσική ένίσχυσις δι' όπλων των αντίπαλων του Συμφώνου, ό έν έξάψει άραβικός έθνικισμός, ή εκ μέρους των 'Αμερικανών ύπόσκαψις των άγγλικών έβσεων, ή παρουσία του 'Ισραήλ, ύπήρξαν τα κύρια αίτια, τα όποια ώδήγησαν τούς 'Αγγλους εις την άπέλπιδα έκστρατείαν των κατά της Αιγύπτου και την τελικήν άπώλειαν των θέσεων των. Πρό του κινδύνου να έκφύγη ή Μέση 'Ανατολή της δυτικής έπιρροής, οι 'Αμερικανοί έσπευσαν από του Νοεμβρίου να παράσχουν ειδικάς έγυλίες διά τα κράτη του Συμφώνου της Βαγδάτης, αναλαμβάνοντες ότω και ούσιαστικώς την ηγεσίαν των και έξηγγειλον διά τό Δόγμα — ληξιαρχικής πράξεως θανάτου της βρετανικής έπιρροής — τας προθέσεις των να κρατήσουν πάση θυσία την περιοχήν έντός της τροχιάς των.

Πικρές και θίαιες αντιδράσεις και... σοβιετικά αντιδόγματα

Η άπλή και μόνον ανακοίνωσις του προεδρικού μηνύματος, και χωρίς να είναι δυνατόν να προδικασθούν αι πρακτικά του έφαρμογαι και συνέπειαι, προκάλεσεν ήδη πικράς, θίαιας και όξείας αντιδράσεις εκ μέρους των ένδιαφερομένων εύρωπαϊκών λαών, των έξω του Συμφώνου άραβοασιατικών λαών και του ανατολικού συσπασισμού. Οι 'Αγγλογάλλοι περιορίζονται εις ό- έυχόλους παρατηρήσεις, ή Αιγύπτιος συνεκρότησε μετά της Συρίας, Σαουδαρίας και 'Ιορδανίας αντίθετον όμάδι, ή σοβιετική 'Ενωσις και ή Κίνα έξηγγειλον 'Αντιδόγμα και διαδέσεις να τό καταπολέμησουν δι' όλων των μέσων, ενώ αι λοιπαί άσιατικά χώραι της όμάδος του Μπαντούγκ τό αντιμεταπτίζουν με δυσφορίαν και σκεπτικισμόν. 'Η αλήθεια είναι ότι ή διατύπωσις του Δόγματος και αι δοθείσαι υπό των έπιστημών και του τύπου έξηγήσεις προσφέρουν όπλα και εις την πλέον καλοπίστον κριτικήν, και παρά την έμπιστοσύνην εις την σωφροσύνην του προέδρου 'Αϊζενχάουερ διά την χρήσιν των παρεχομένων εις αυτόν έκτάκτων έξουσιών, είναι πολύ δύσκολον να ύποστηρίχθι ότι θα συντελέσει εις την παγίωσιν της ειρήνης. Διότι είναι έμφανές ότι τό Δόγμα έμπνέεται άποκλειστικώς από στρατιωτικούς λόγους, διέπεται από στρατιωτικήν μεθοδολογίαν, βασίζεται εις την ύπόθεσιν ρωσικής έπιθέσεως και άγνοεί, παρά τας φραστικές διαθησεις, τα πραγματικά συμφέροντα των κρατών που σκοπεύει να προστατεύει.

'Ενώ άπομένει προς άποδείξιν ή πρακτική σκοπιμότης του και αι πιθανάι διεθνείς συνέπειαι του, τα άμεσα άποτέλεσματά του είναι ή έντασις του ψυχρού πολέμου, ή άπώλεια του ήθικού γοήτρου που έκέρδισεν ή 'Αμερική από την πρόσφατον κρίσιν, ή αύξισις της δυσπιστίας των άραβοασιατικών λαών διά την ειλικρίνειαν των άμερικανικών προθέσεων, ή ένίσχυσις της σοβιετικής προπαγάνδας. 'Απώτεραι έπικίνδυνον περιπλοκαί δεν άποκλείονται εάν τα έξω του Συμφώνου της Βαγδάτης κράτη συνασπισθούν υπό την ρωσικήν αίγίδα και ένίσχυσιν.

Από καθαρώς έλληνικής σκοπιάς, τό Δόγμα 'Αϊζενχάουερ ούδέν τό καλόν προμηνύει, καθ' ό μέτρον ένισχύει τούς Τούρκους και άφήνει εις την τραγικήν του έκκρεμότητα τό Κυπριακόν.

ΤΕΡΠΟΣ ΠΗΛΕΙΔΗΣ

Ο ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ, κ. Τζώρτζ Β. "Άλνεν, κατά την επίσκεψή του εις Τήνον παρέστη εις τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου Γυμνασίου τῆς νήσου. Μιά μαθήτρια δέχεται τὰ συγχαρητήρια τοῦ πρεσβευτοῦ, μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν ποιήματος. Ἀριστερά: Ἡ κυρία Λίνα Τσαλδάρη.

(Pressens Bild)

ΕΦΕΥΡΕΣΗ ΓΙΑ Τ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ. Στὴ Σουηδία ἀνακαλύφθηκε ἓνα νέο συστατικὸ γιὰ τὴ βενζίνη, ποὺ ἐπιτρέπει στ' αὐτοκίνητα νὰ ξεκινοῦν γρηγορώτερα, ν' ἀναπτύσσουν μεγαλύτερη ταχύτητα καὶ νὰ ἔχουν καθαρή τὴν μηχανή τους ἐπὶ 1.000 καὶ πλέον χιλιόμετρα. Στὴ φωτογραφία, τὸ νέο ὕλικο ἀνακατεύεται μέσα στὴν ἀντλία πρὶν τροφοδοτήσῃ τὸ αὐτοκίνητο.

Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ

ΣΕ 7 ΗΜΕΡΕΣ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Εἰς νέαν φάσιν ψυχροῦ πολέμου

• Τὰ δύο κύρια γεγονότα τῶν τελευταίων μηνῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὸ αἰγυπτιακὸν καὶ τὸ οὐγγρικόν, ἐκτυλίσσονται συνεπείας τῶν εἰς τὸ τρέχον. Ἐπενήργησαν ὡς καθοριστικὰ αἰτία διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς «ἰσορροπίας» ἡ ὁποία ἐφαίνετο ν' ἀποκαθίσταται ἰδίως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάλιν καὶ ὑπῆρξαν ἡ ἀφορμὴ καὶ ἡ ἀφετηρία νέων ἐκτιμήσεων τῶν παγκοσμιῶν ἐξελίξεων ὑπὸ τῶν δύο μεγάλων ἀντιπάλων. Ἡ κατάρρευσις τῶν βρετανικῶν θέσεων εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν συνήγειρε τὰς ΗΠΑ εἰς τὴν ταχείαν κάλυψιν τοῦ «κενοῦ», διότι ἡ ἀπώλεια τοῦ νευραλγικοῦ τούτου σημείου θὰ ἦτο βαρὺ πλήγμα κατὰ τὴν ὑφίσταν στρατηγικὴν καὶ οἰκονομικῶν συμφερόντων τῶν. Ἡ ἀμερικανικὴ ὁμῶς ᾄρσις προσκρούει εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῆς ΕΣΣΔ, ἡ ὁποία, χάρις εἰς τὰ βρετανικὰ σφάλματα, κατάρθωσε ν' ἀποκτήσῃ πολιτικὰ ἐρείσματα εἰς τὴν περιοχὴν. Καὶ αἱ δύο μεγάλαι δυνάμεις φαίνονται ἀποφασισμέναι εἰς ἀγῶνα μέχρις ἐσχάτων, διεξαγόμενον κυρίως διὰ τῶν ἀντιπάλων ἰσλαμικῶν συνασπισμῶν Βαγδάτης - Καΐρου. Ἀλλὰ ἔαν ἡ Μέση Ἀνατολὴ συνιστᾷ τὸ κύριον σημεῖον τῆς ἀνατραπέυσης ἰσορροπίας καὶ ἀποτελῇ συνεπῶς τὸ πεδῖον συγκρούσεώς των, δὲν ἐξαντλεῖ ὁμῶς τὸν εἰς παγκόσμιον κλίμακα ἀνταγωνισμὸν των, ὁ ὁποῖος τείνει νὰ προσλάβῃ τεραστίαν, ἴσως ἐπικινδύνους, διαστάσεις. Ἡ διαγραφομένη ἤδη φάσις τοῦ ὑπηρευθῆναι ἀπὸ τὰς προσφάτους ἐξελίξεις αἱ ὁποῖαι ἤγαγον τοὺς δύο ἀντιπάλους εἰς νέας ἐκτιμήσεις καὶ θέσεις:

Διὰ τοὺς Ἀμερικανούς: Τὰ πολωνικά, τὰ οὐγγρικά, ἡ σημειωθείσα πολιτικὴ ἀνησυχία τῶν λοιπῶν δορυφόρων, ἡ ἰδεολογικὴ διαμάχη τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου, κατέδειξαν τὴν εὐθραυστὸν συνεκτικότητά τοῦ σοβιετικοῦ ἱμπεριου, κατέστρεψαν τὴν αἰγλήν τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν ἐκλόνισαν σοβαρῶς εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν ἐγχρῶμων λαῶν, ἐνῶ οἱ ἀγγλογαλλικοὶ ἄθλοι ἐφάνερωνσαν τὰς ἀντινομίας καὶ ἀδυναμίας τοῦ δυτικοῦ κόσμου. Τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἐπιβάλλεται ἀνάπτυξις ἐπιθετικῆς διπλωματικῆς δραστηριότητος εἰς τὰ μαλακὰ σημεῖα τοῦ σοβιετικοῦ χώρου, διὰ τὴν ἀπώθησίν του μέχρι τῶν ὁρίων τοῦ νέου συσχετισμοῦ τῶν δυνάμεων καὶ τῆς νέας «ἰσορροπίας». Ἐξ οὗ τὸ Δόγμα Ἀϊζενχάουερ, αἱ ἀπειλαὶ διὰ τὴν ἀποστολὴν ἀτομικῶν ὀπλῶν εἰς τὰς προστάσεις τῆς ΕΣΣΔ, ἡ παροχὴ πυραύλων εἰς τοὺς Βρετανούς, αἱ δηλώσεις στρατηγῶν καὶ ναυάρχων περὶ ὑδρογονικῶν θομβαρδισμῶν καὶ ἀντιπῶν.

Διὰ τοὺς Ρώσους: Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι οἱ ἡγέται ἔχουν συνειδησιν ὅτι αἱ σημειωθείσαι ἐντὸς τοῦ χώρου των δυνάμεις, μετὰ τὴν ἐπέμβασίν των εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, ἐξηνέμισαν τὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἐιρηνικὴν συνύπαρξιν, ἐμείψαν τὰ κέρδη των ἀπὸ τὴν κρίσιν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἐσμίκρυναν τὸ κύρος των ἐπὶ τῶν ἀφρικανοασιατικῶν λαῶν, ἐφεραν εἰς φῶς τὰς ἀδυναμίας τοῦ καθεστώτος των. Βεβαίως ἔσπευσαν ταχέως εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν ζημιῶν, συνεσπείρωσαν περὶ ἑαυτοὺς τοὺς Κινέζους καὶ τοὺς δορυφόρους διὰ παραχωρήσεων οἰκονομικῶν καὶ ἀνανεώσεως τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν δεσμῶν. Ἀλλὰ ἡ διπλωματία των κινεῖται ἀμυντικῶς, ἀποκρούουσα τὰς ἀμερικανικὰς πρωτοβουλίας, ἀνταπειλοῦσα μὲ ὕδρογονικὰς καταστροφὰς, προσπαθοῦσα νὰ κερδίσῃ χρόνον.

Ἀποτέλεσμα: Ὁ ψυχρὸς πόλεμος ἐν πλήρει δράσει καὶ πάλιν.

ΤΕΡ. ΠΗΛ.

ΙΝΔΙΑΙ:

• Ἀπὸ τοῦ 1949 ἡ διαφορὰ τοῦ Κασμὶρ χωρίζει τὰ δύο μεγάλα κράτη τῆς Ἰνδικῆς Χερσονήσου καὶ δηλητριάζει τὰς σχέσεις των. Μίαν καὶ ἡμίσειαν φορὰν σὰν τὴν Ἑλλάδα ἡ ἰνδικὴ αὐτὴ ἐπαρχία, εἰς τὸ θόρειον τμήμα, μετὰ 4 ἐκατ. μουσουλμανικοῦ πληθυσμοῦ, διεκδικεῖται ἀπὸ τὸ

Πακιστάν καὶ τὰς Ἰνδίας, ἐκαστὴ τῶν ὁποίων κατέχει τὸ ἡμισυ τῆς περιοχῆς. Ἡ συμφωνηθεῖσα διενέργεια δημοψηφίσματος δὲν κατωρθώθη ποτὲ νὰ λάθῃ χώραν, αἱ δὲ Ἰνδία, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς τοπικῆς Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ἐτοιμάζονται νὰ προσαρτήσουν τὸ κατεχόμενον ὑπ' αὐτὴν τμήμα. Πρὸ τοῦ κινδύνου τούτου τὸ Πακιστάν προσέ-

φυγεν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, τὸ ὁποῖον ἀπέφυγε νὰ δεχθῇ τὰς προτάσεις του περὶ ἀποστολῆς διεθνῶν δυνάμεων καὶ διενεργείας δημοψηφίσματος, καὶ συνέστησε τὴν διατήρησιν τοῦ ὑφισταμένου καθεστώτος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἀντετάχθη ἡ Ρωσία, θέτει εἰς ἐξαιρετικῶς δυσχερῆ θέσιν τὸν κ. Νέρου, ὁ ὁποῖος ἀδυνατεῖ πλέον νὰ μὴν προχωρήσῃ εἰς τὴν προσάρτησιν, γεγονόςς ὁμῶς ποὺ τὸν ἐκθέτει στὰ ὅμματα τῆς διεθνούς κοινῆς γνώμης ὡς μὴ ὑπακούοντα εἰς τὰς συστάσεις τοῦ ΟΗΕ. Δεδομένου ὅτι ὁ κ. Νέρου ἐμφανίζεται πάντοτε ὡς πρόμαχος τοῦ διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ καὶ καλεῖ τοὺς ἄλλους εἰς συμμόρφωσιν πρὸς τὰς συστάσεις του, ἡ μὴ ὑποταγὴ τοῦ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἀποτελεῖ πλήγμα κατὰ τοῦ ἡθικοῦ κύρους του καὶ θὰ δυσχεράνῃ τὰς διπλωματικὰς κινήσεις του.

ΓΑΛΛΙΑ:

• Καθ' ὃν χρόνον συζητεῖται εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ ΟΗΕ τὸ ἀλγερινὸν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον παρουσίασαν τὰ ἀφρικανοασιατικά κράτη ἐναντίον τῆς Γαλλίας, τὸ Μέτωπον Ἐθνικῆς Ἀπελευθερώσεως τῶν Ἀλγερινῶν πατριῶτων διέταξεν ἐπταήμερον γενικὴν ἀπεργίαν διὰ νὰ δείξῃ τὴν λαϊκὴν του ἀπήχησιν. Παρὰ τὰ ἐκτακτὰ μέτρα τῶν Γάλλων, ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ἀπὸ τῶν ἐμπόρων μέχρι τῶν ἐργατῶν ὑπήκουσαν εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ἀθεάτου, ἀλλὰ παντοδυνάμου ὀργάνωσός καὶ μίαν ἐντυπωσιακὴν σιγὴν νεκροταφείου ἐθαύσεισε καθ' ὅλην τὴν Ἀλγερίαν. Κατόπιν ψυχραιμοτέρων σκέψεων ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ μὴν ἀπόσχῃ τῶν συζητήσεων τοῦ ΟΗΕ καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἀπόψεις της, αἱ ὁποῖαι διαλαμβάνουν τὰς ὑποσχέσεις μεταρρυθμίσεων τῶν κ. Γκὺ Μολλέ. Τὰ προτεινόμενα ἡμίμετρα, μετ' ἄφθονον φιλελευθέρων φρασολογιῶν, φθάνουν πολὺ ἀργὰ διὰ νὰ σταματήσουν τὴν ἐξέγερσιν τοῦ ἀλγερινοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος περιώρισε πλέον τὰ αἰτήματά του εἰς ἓν: Τὴν ἄνευ ὄρων ἀναγνώρισιν τῆς ἐθνικῆς του ἀνεξαρτησίας.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ:

• Ἡ καυστικὴ πείρα τῆς Οὐγγαρίας ὑπηγόρευσε εἰς τοὺς Ρώσους ριζικὴν ἀναθεώρησιν τῆς πολιτικῆς των πρὸς ὅφελος τῶν δορυφόρων της. Μετὰ τὴν Πολωνίαν καὶ Ρουμανίαν αἱ ὁποῖαι ἐπέτυχον οὐσιαστικὰς οἰκονομικὰς

παραχωρήσεις, ἤλθεν ἡ σειρά τῆς Τσεχοσλοβακίας. Πολυμελὲς ἀντιπροσωπεία μετ' ἐπικεφαλῆς τὸν πρόεδρον τῆς δημοκρατίας κ. Ζαποτόσκυ, ἐγένετο δεκτὴ εἰς Μόσχαν μετὰ μεγάλων τιμῶν καὶ κατόπιν πολυήμερων διαπραγματεύσεων συνεφωνήθη ὅπως ἡ Ρωσία παραδώσῃ, ἐπὶ πλέον τῶν προβλεπομένων διὰ τῆς συμφάσεως τῆς 15ης Ἰανουαρίου, 250 χιλ. τόννων αἰτού, 9½ χιλ. τόννων ἀλουμινίου καὶ 1.300 χιλ. τόννων σιδηροχρωμίου, ἐνῶ ἐβελτιώθῃ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ παραδιδόμενου ὑπὸ τῆς Τσεχοσλοβακίας οὐρανίου. Τὰ πολιτικὰ ἀνταλλάγματα ὑπῆρξαν ἡ ἀναγνώρισις τοῦ σοβιετικοῦ προσάδισματος, ἡ πλήρης συνταύτις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῶν δύο χωρῶν καὶ κυρίως ἡ ἐνδυνάμωσις τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας, ἐφ' ὅσον οἱ ἀντίπαλοι δὲν διαλύουν τὸ ΝΑΤΟ καὶ ἀρνοῦνται τὴν σύναψιν συμφώνου συλλογικῆς εὐρωπαϊκῆς ἀσφαλείας.

ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ:

• Ἐνῶ κοιναὶ ἐπιτροπαὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας συζητοῦν ἐν λεπτομερείᾳ τὸ Δόγμα διὰ τὴν Μέσην Ἀνατολήν, τὰς οἰκονομικὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ τὰς διεθνεῖς συνεπείας του, ὁ πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ ὑπεδέχθη μετὰ ἐξαιρετικῶν τιμῶν τὸν βασιλέα τῆς Σαουδαρίας. Ὁ σκοπὸς τῆς προσκλήσεώς του, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ διαδόχου τοῦ Ἰράκ πρίγκιπος Ἀβδουλλιλᾶχ, ἀποβλέπει νὰ φέρῃ εἰς ἐπαφὴν τοὺς δύο ἡγέτας τῶν ἀντιπάλων ἀραβικῶν συνασπισμῶν καὶ κυρίως νὰ πεισθῇ ὁ βασιλεὺς Σεοὺδ διὰ τὰς ἀμερικανικὰς προθέσεις, δεχόμενος ἐν συνεχείᾳ τὸν ρόλον μεσολαβητοῦ μεταξὺ ΗΠΑ καὶ ἀραβικοῦ κόσμου. Ὑπολογίζοντες εἰς τὴν διαφορὰν ἀπόψεων μεταξὺ Νάσερ καὶ Σεοὺδ, ἐπισείοντες καθεστωτικούς καὶ ἐξωτερικοὺς κινδύνους, ὑποσχόμενοι βοήθειαν καὶ διπλωματικὴν ὑποστήριξιν, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐλπίζουν νὰ προσεταιρισθοῦν τὸν βασιλέα εἰς τὰ σχέδιά των, γεγονόςς τὸ ὁποῖον εἶναι δυνατόν νὰ κάμψῃ τὴν ἀδιαλλαξίαν τῆς Αἰγύπτου καὶ τῶν ἄλλων ἀραβικῶν κρατῶν. Ἡ ἀμερικανικὴ προσπάθεια εἶναι δυνατόν νὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι πολλαπλὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῆς Σαουδαρίας ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς ΗΠΑ, ἐνῶ ἡ συνεργασία της μετὰ τὴν Αἴγυπτον ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν πίεσιν τοῦ ἀραβικοῦ ἐθνικισμοῦ, τοῦ ὁποῖου ὡς φυσικὸς ἡγέτης ἐμφανίζεται ὁ πρόεδρος Νάσερ.

ΤΟ ΜΟΝΑΚΟ γιορτάζει τὴ γέννηση τῆς Καρολίνας, τῆς κόρης τοῦ πρίγκιπος Ρενιέ καὶ τῆς πριγκιπίσσης Γκραίης. Μεγάλες γιορτὲς ἔγιναν στὸ πριγκιπάτο καὶ στὴ διάρκεια τῆς νύχτας φωταγωγήθηκε δολοκλήρη ἡ πόλις. (Intercontinentale)

ΠΑΝΤΟΥ οἱ λαοί, ποὺ οἱ Βρεταννοὶ κρατοῦν ὑποδούλους, ξεσηκώνονται γιὰ νὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τους. Καὶ παντοῦ οἱ Βρεταννοὶ μεταχειρίζονται τὰ ἴδια μέσα γιὰ νὰ καταπνίξουν τὴς ἐξεγέρσεις. Ἐδῶ δύο ἐπαναστάτες στὸ Ἄντεν ἀνακρίνονται μετὰ ἀπὸ τὴν σύλληψίν τους. (United Press)

(Deutsche Press)

ΜΑΣΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ. Ἐν καὶ πολλοὶ νόμιζαν στὴ Γερμανία πὺς φέτος δὲν θὰ γιορταζόταν ὅπως συνήθως τὸ Καρναβάλι, ἐξ αἰτίας τῆς διεθνούς καταστάσεως, οἱ προετοιμασίαι δείχνουν τὸ ἀντίθετο. Δυὸ κοπέλες τοῦ Μάιντς δοιοῦν στὴν κατασκευὴ μασκῶν τῆς παρελάσεως.

ΟΙΚΤΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΦΕΛΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΟΥΣ!

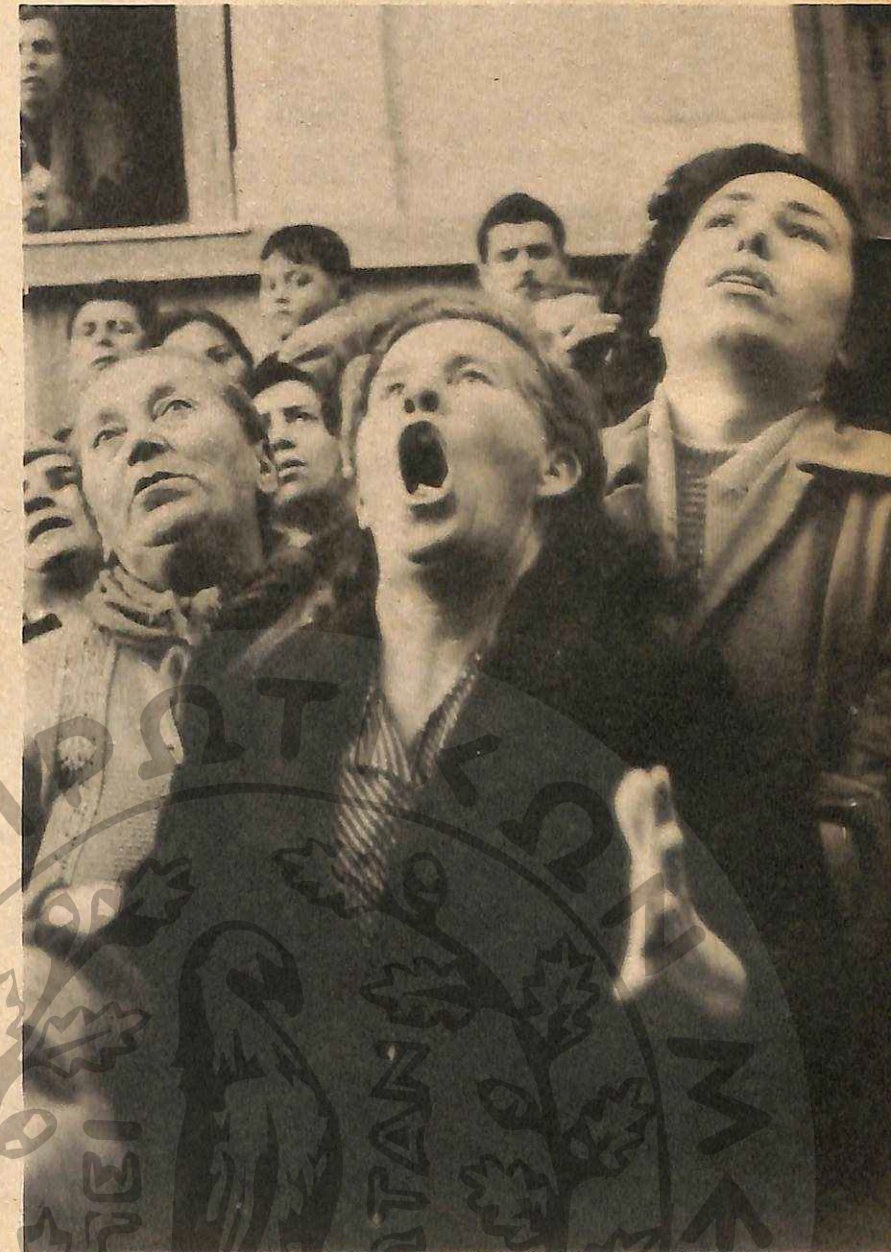
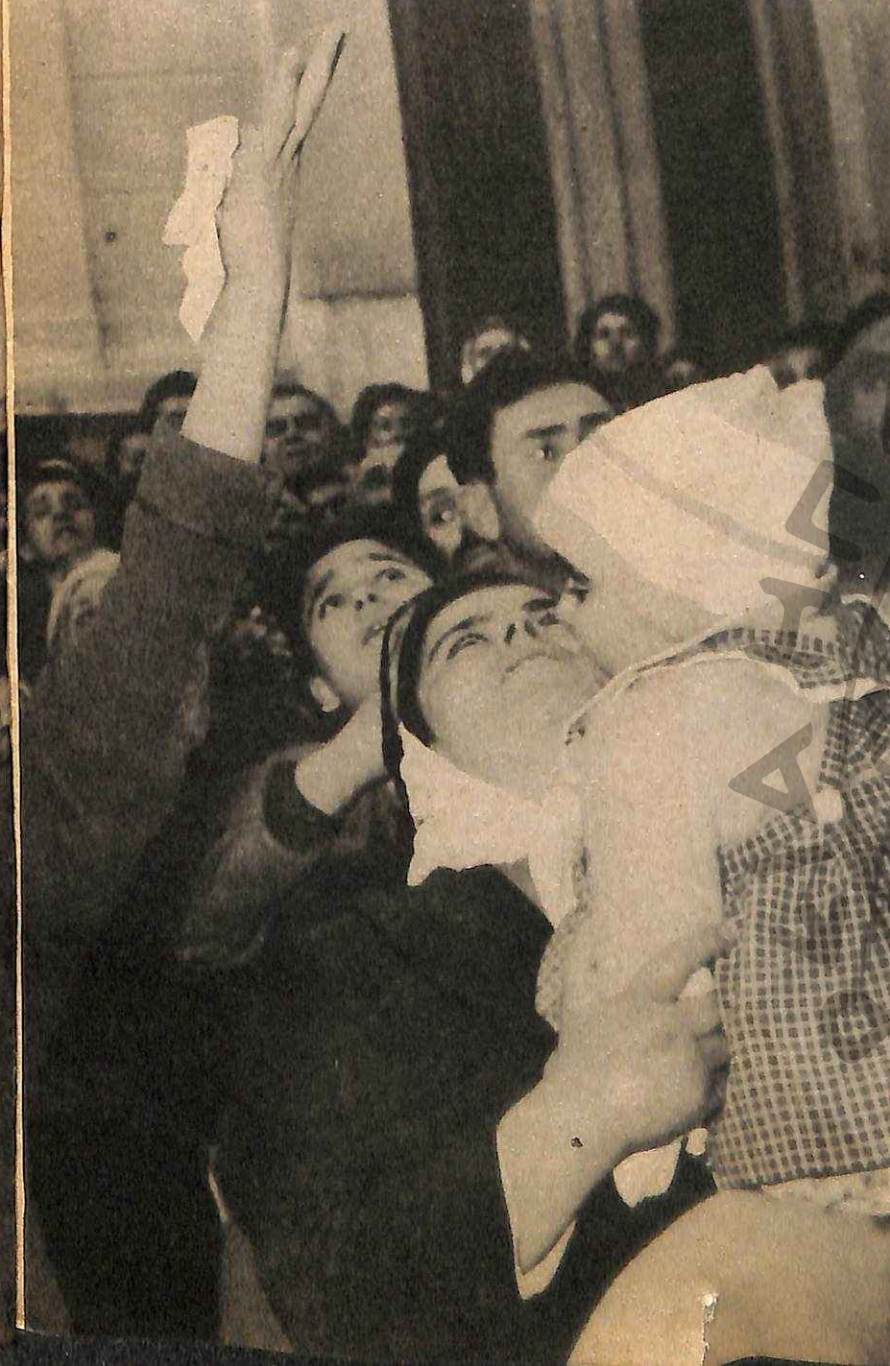
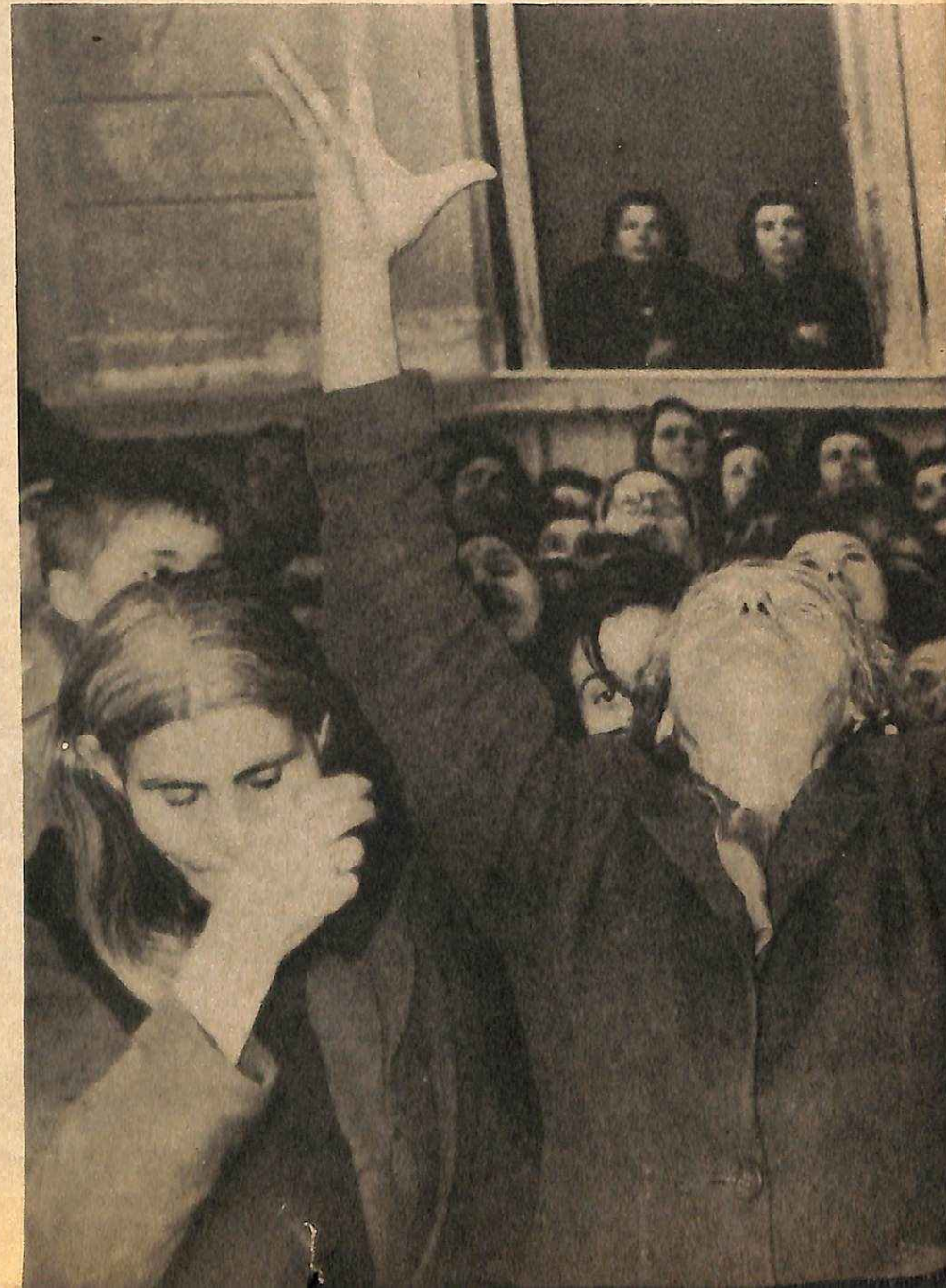
Το δράμα της οδού Μέρμηγκα και η περίπτωση της «θεραπευτριάς» κ. 'Αλεξάνδρας Μαγουλά

Όταν χιλιάδες άνθρωποι συνωστίζονται σ' ένα στενό αθηναϊκό δρομάκι... Όταν πλάσματα καρφωμένα από την αρρώστια στο κρεβάτι του πόνου εγείρονται και με προσπάθειες αφάνταστα οδυνηρές έρχονται να σταθούν κάτω από ένα μπαλκόνι... Όταν η αστυνομία επιστρατεύεται για να διατηρήσει την τάξη ανάμεσα στους έκτασιασμένους, τους απελπισμένους, τους άφελείς, τους περιέργους και τους επιτηδείους... Όταν η εκκλησία κρατάει μια περίεργη, επιφυλακτική σιωπή... Όταν οι έφημερίδες δίνουν τις στήλες τους σε μακρότατες περιγραφές, σε απίθανες συνεντεύξεις ή σε σχόλια σκωπτικά... Όταν συμβαίνουν όλα αυτά, η «περίπτωση Μαγουλά» υπάρχει. Και σαν θέμα με γενικώτερο ενδιαφέρον — ποιος θα καταπιανόταν ποτέ με τις όνειροφαντασίες ενός ατόμου, αν περιωριζόντουσαν στο χώρο του δωματίου του; — χρειάζεται μια σοβαρή αντιμετώπιση.

Κάθε Πέμπτη, από τα χαράματα, ένα παράξενο ανάκατωμα ανθρώπων συρρέει στην οδό Μέρμηγκα, στη συνοικία του 'Αγίου Παντελεήμονος 'Αχαρνών. Οι «τυχεροί» βρίσκουν θέση κάτω από το μπαλκόνι ενός διώροφου, συνηθισμένου σπιτιού. Οι άλλοι πιδ πέρα, μέχρι και στους γειτονικούς δρόμους. Δεκάδες αστυφυλάκων εποπτεύουν, απαγορεύουν, διευκολύνουν τους βαρειά αναπήρους και τους φανερά αρρώστους. Στα πεζοδρόμια διασταυρώνονται οι συζητήσεις, ζωηρές, σε τόνο εξημμένο. Κραυγές παρακλητικές υψώνονται κάτω από το μπαλκόνι. Πύρινοι φιλιππικοί, ακόμη και φυλλάδια εναντίον της «αγύρτισσας» αντιμάχονται τις συνηγορίες που συνοδεύονται από δλέμματα με άγρια λάμψη.

Η θεραπευτρία όπου να ναι θα φανή. Άγωνία και χάχανα. Ίκεσιες, άλλες σε διάφορον ύστερικόν τόνο, άλλες βουβές, μαζί με γέλια, νευρικά και σαρκαστικά. Ένα κουδάρι μαύρο ή δυστυχία αναδεύεται και φωνάζει: — Σταύρώσε μας!... Σώσε μας!...

ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΘΕΑΜΑ ΤΩΝ ΠΟΝΕΜΕΝΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΖΟΥΝ ΤΗΝ ΟΔΟΝ ΜΕΡΜΗΓΚΑ ΚΑΙ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΓΥΡΩ ΔΡΟΜΟΥΣ, ΠΡΟΣΔΟΚΩΝΤΑΣ ΛΙΓΗ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ

ΑΠΟΓΝΩΣΗ, ΕΞΑΡΣΗ και απόκαυση προσμονή του υπερφυσικού, που θα τις απαλλάξει από τα φοβερά δεινά, έχουν χαρακτή στα πρόσωπα των δυστυχισμένων που συρρέουν τακτικά κάθε Πέμπτη στη νέα, κατά την αντίληψή τους, κολυμβήθρα του Σιλωάμ. Ο κόσμος, το άγνωστο πλήθος, με την απέραντη καρδιά και την ακόρεστα διψασμένη ψυχή, με την υποψία μονάχα μιας «άνωθεν» παρουσίας, κινήθηκε, έκτασιαστίστηκε, εκφράστηκε. Όσο, το θέαμα της συγκεντρωμένης αυτής δυστυχίας, που κινεί άμεριστο τον οίκτο καθενός που διεκδικεί το όνομα άνθρωπος, δεν επιτρέπεται να διαιωνίζεται. Η 'Επιστήμη, με τα μικρά ή μεγάλα μέσα της, ως αναλάβει στον τομέα της ν' ανακουφίση τον άφορητο πόνο που βγήκε στην επιφάνεια. Άλλα και η 'Εκκλησία, με το πνευματικό της κύρος, ως δώσει μιαν όριστη πλέον απάντηση στην υπόθεση της 'Αλεξάνδρας Μαγουλά.

(Φωτ. Β. Μήγκου, 'Ηνωμ. Φωτορεπόρτερς, Συνεργαζομένων Φωτορεπόρτερς)

20.000 σελίδες υπαγορευμένες από το «Θεϊόν»...

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ της χρόνια, η 'Αλεξάνδρα Μαγουλά, άκουγε τις «έντολές του Κυρίου» που της καθύβηναν τα βήματά της. 'Αργότερα έφωδιασμένη με ένα στυλό και άφθονα τετράδια, άρχισε να καταγράφει, με τα στοιχειώδη «κολλητογράμματα» της Δ' δημοτικού, όσα της υπαγορεύει ο Κύριος. Είκοσι χιλιάδες χειρόγραφα που σχηματίζουν εικοσιπέντε όγκώδεις τόμους, έχει συμπληρώσει μέχρι σήμερα. Μέσα στις γροισμές της, όπως μαρτυρούν όσοι είχαν την ευκαιρία να τα διαβάσουν, συμψύρονται «προφητείες» για σεισμούς και καταποντισμούς, με ζητήματα της καθημερινής ζωής, όπου υπερισχύουν οι συστάσεις της προς τις δξύθυμες γυναίκες «να μη μουντζώνουν». Είναι περίεργη, αλήθεια, αυτή η «φλυαρία» του Θεϊού που μοιάζει τόσο με παραλήρημα, όταν μάλιστα, όπως είναι γνώστό, κοινό χαρακτηριστικό των πραγματικά περιεχομένων σε έκσταση είναι ακριδώς το αντίθετο, ή σιωπή. Πάντως, άξίζει να έλθουν κάποτε στην δημοσιότητα αυτά τα χειρόγραφα, γιατί πολλά θα έχουν να προσφέρουν στους ενδιαφερομένους σ' αυτές τις περιπτώσεις, δηλαδή, τους ψυχιάτρους.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΜΑΓΟΥΛΑ

“Ένας ιερωμένος ιστορεί με πολλή φαντασία την σταδιοδρομία της

Με μία γκριζα γάζα στο κεφάλι, ένα σταυρό στο στήθος κι άλλον ένα στο χέρι, η κ. 'Αλεξάνδρα Μαγουλά δρασκειλίζει με τα πρησμένα της πόδια (άδισταμίνωση λόγω ειδικής διαίτης) το κατώφλι της μπαλκονόπορτας. Το χέρι που σηκώνεται άμέσως κρατάει ένα πολύ μεγάλο ξύλινο σταυρό. Οι περισσότεροι από τους περιμένον κάτω, γονατίζουν. Κάνουν το σημείο του σταυρού με τα δαχτυλά τους, όσοι μπορούν. “Αλλοι κλαίνε, άλλοι παραληρούν, άλλοι ύψουν ικετευτικά τα χέρια. ‘Ο σταυρός διαγράφει μία κίνηση, άριστερά-δεξιά. Οι άρρωστοι σηκώνονται για μία στιγμή στα πόδια τους, για να δούν. Και πάλι γονατίζουν...”

Λίγο αργότερα από την τελετουργία αυτήν η κ. 'Αλεξάνδρα Μαγουλά παρακαλεί τον κόσμο να πάη στο σπίτι του ή στην εκκλησία για να συνεχίση τις προσευχές. Διαβεβαιώνει το ανθρώπινο μέλισσι ότι η πίστη του θα το σώση. Και άποσύρεται.

ΠΑΝΤΡΕΥΘΗΚΕ 15 ΕΤΩΝ...

“Ένας ιερωμένος είναι ο βιογράφος της κ. 'Αλεξάνδρας Μαγουλά. Την γνωρίζει από το 1942. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρέχει, η κ. 'Αλεξάνδρα, το γένος Ματζούρου, είναι σήμερα 53 ετών. Δεν θα είχε κλείσει τα δέκα της χρόνια όταν προσεβλήθη από πλευρίτιδα, για να θεραπευθή όμως σαν από θαύμα, την ημέρα που είδε στον ούρανό ένα σταυρό με τις λέξεις: «ΕΝ

ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ». ‘Η κορδέλλα του σταυρού άπλωνόταν από τον Λυκαδηττό μέχρι την Πάρνηθα. Κ’ έγραφε: «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΥΨΩΣΕ ΣΤΑΥΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ...».

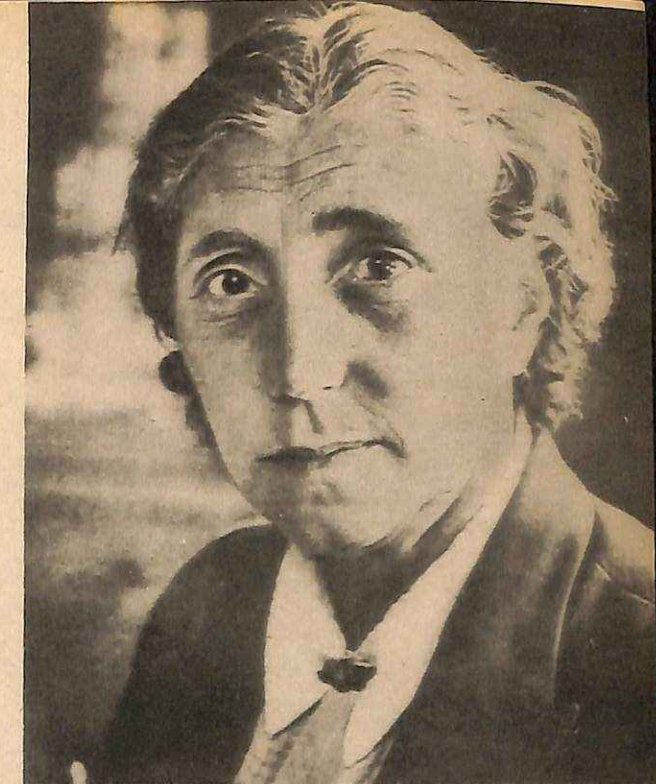
15 ετών κοπελίτσα —σύμφωνα με το ίδιο βιογραφικό δελτίο— παντρεύτηκε τον Πέτρο Μαγουλά. (Στον αριθμό αυτό θα πρόσεχαν πολύ οι ψυχαναλυτές αμερικανικού τύπου). Κατά τη διάρκεια του έγγαμου βίου της έπαθε καρκίνο, περιτονίτιδα και άλλες φοβερές αρρώστιες, ώστε η έπιστήμη να την έχη ξεγράψει από τον κατάλογο των ζωντανών. Την ίδια όμως ημέρα που έπρόκειτο να είναι η τελευταία της φάνηκε μπροστά της ο Χριστός. ‘Η έντολή του ήταν: Νηστεία, προσευχή και πορεία. ‘Από τότε πέρασαν 15 χρόνια...

‘Από τότε η κ. 'Αλεξάνδρα Μαγουλά, νηστεύει, προσεύχεται —λέγοντας χιλιάδες προσευχές κάθε μέρα— και οδοιπορεί από εκκλησία σε εκκλησία, από προάστιο σε προάστιο, κάνοντας λειτουργίες και... θαύματα. Στο ενεργητικό της καταλογίζονται πολλές θεραπείες ανιάτων παθήσεων, άπειρες διαγνώσεις άφανών ασθενειών. ‘Αρκετοί πρωτεουσάδοι και περισσότεροι έπαρχιώτες ύποστηρίζουν με φανατισμό ότι είδαν δελτίωση της τοαγικής τους καταστάσεως, άλλοι πλήρη άποκατάσταση της κλονισμένης υγείας τους ύστερ’ από το «σταύρωμα» που τους έκανε η κ. 'Αλεξάνδρα Μαγουλά και το βαμπακί με το εύέλαιο, που τους έδωσε τυλιγμένο σ’ ένα χαρτάκι, μαζί τους, για φυλακτό. Διηγούν-

ται ακόμη ότι σ’ αυτήν χρωστάει την ανέλπιστη θεραπεία του και ο πατέρας της, ήμιπληκτος και έτοιμοθάνατος γέρος.

Με ποιόν τρόπο εργάζεται, μυσταγωγεί ή δραματίζεται ή κ. 'Αλεξάνδρα Μαγουλά; Κάθεται σ’ ένα τσαπέζι. Παίρνει έναν κοινό στυλογράφο. ‘Ανοίγει ένα μπλόκ. Και το Θεϊόν της υπαγορεύει... Το Θεϊόν της υπαγόρευσε, όταν κατά τα μέσα ‘Ιανουαρίου φούντωσε ο θόρυβος στις έφημερίδες γύρω από αυτήν, να εγκαταλείψη το σπίτι της οδού Μέρμηγκα και να κρυφθή κάπου, μακριά από τους πιστούς της, που την άναζητούσαν. Το Θεϊόν της υπαγόρευσε να δέχεται μόνον «έκαστην Πέμπτην» ικέτιδες για να τους «σταυρώνη». Το Θεϊόν της υπαγόρευσε ακόμη: «Δέν σε έχουν νιώσει, ‘Αλεξάνδρα... Το έργο που σου ανέθεσα να εκτελέσης δεν είναι μόνον ή θεραπεία. Πρόπει να σε νιώσουν κ’ οι άξιωματούχοι και ο λαός και να πιστέψουν...»

Στο ενεργητικό της ύπάρχουν ακόμη 20.000 χειρόγραφες σελίδες, που περιέχουν όλες τις «συναμιλίες» της με το Θεϊόν, καθώς και τρία ταξίδια στην ‘Αμερική. Την πρώτη φορά διέσχισε τον ‘Ατλαντικό για να μεταλάβη στο ναό του «Εύαγγελισμού» στην Βαλτιμόρη. Την δεύτερη για να κάμη μία λειτουργία και να προσευχηθή για την υγεία του προέδρου ‘Αϊζενχάουερ...

ΓΝΩΡΙΣΕ και ή ‘Ολλανδία την «θεραπευτριά» της. ‘Ηταν ή Γκρέετ Χόφμανς, ή «σατανική γεροντοκόρη», που ή παρουσία της στ’ ανάκτορα του Σέστικ παρ’ όλιγο να οδηγήση σε ρήξη το βασιλικό ζεύγος της ‘Ολλανδίας. Χάρη στη σθεναρή στάση του πρίγκιπος Βερνάρδου, ή βασίλισσα Τζουλιάνα άπεσπάσθη άπ’ το «θηλυκό Ρασπούτιν»

ΠΥΚΝΗ ΣΩΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΦΥΛΑΕΙ Σ’ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΑΡΟΔΟΥΣ, ΕΝΩ ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ ΓΟΝΑΤΙΖΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ΜΕ ΚΑΤΑΝΥΣΗ, ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ «ΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ»

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΟΔΗΓΕΙ ΤΟ ΑΓΟΡΑΚΙ ΤΟΥ, ΠΟΥ ΠΑΣΧΕΙ ΑΠΟ ΑΙΜΟΦΙΛΙΑ

**Στην εποχή του ραδιενεργού
κοβαλτίου προτιμούν μερικοί
τò «σταύρωμα» τής Μαγουλά**

ΤΡΕΙΣ ΩΡΕΣ ΜΕ ΤΗΝ "ΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ"

Όπου αποκαλύπτεται και η ικανότης της
να ποζάρη σαν... στάρ του κινηματογράφου

Πέρασα 3 ώρες με την «θεραπεύτρια» σ' ένα από τα σπίτια όπου είχε καταφύγει «κατ' εντολήν του Θεού». Της πήρα δεκάδες φωτογραφίες ενώ άσκούσε τò έργο της. Και σ' όλο αυτό τò διάστημα αναρρωτιόμουν: «Είναι τρελή, ή προσποιείται;»

Όπως δὴποτε ένα πράγμα ήταν προφανές: Είχε φωτογραφική συνείδηση σαν στάρ του Χόλλυγουντ. Ακόμα και τις στιγμές της πιο βαθείας της συγκέντρωσης, ποτέ δὲν ξεχνούσε ολότελα τὴν παρουσία μου και από καιρό σὲ καιρό έρριχνε μιὰ κλεφτή ματιά κατὰ τὴν μεριά που στεκόμουν, γιὰ νὰ δὴ ἂν ἤμουν έτοιμος νὰ τὴν τραβήξω.

Όφειλω νὰ ομολογήσω ὅτι ἦταν προθυμότατο φωτογραφικὸ μοντέλο καὶ ἔφθασε μέχρι τò σημείο νὰ μοὺ ποζάρη ἀναπαριστάνοντας τις στιγμές που γράφει στὸ βιβλίο της, ὅταν τὴς «μιλάτ» ὁ Θεός. Κατὰ εὐτυχὴ συγκυρία, ἐνὼ ἦταν ἀπασχολημένη νὰ γρατσουνίζει στὸ χαρτί τὰ σκαλαθύρματά της, φάνηκε νὰ ἐκστασιάζεται, γιὰτὶ ἄρχισε νὰ ψιθυρίζει χωρὶς νὰ σηκώσει τὰ μάτια της ἀπὸ τὸ τετράδιο:

—Ήσυχάστε, παιδιά, γιὰτὶ τώρα μοὺ μιλάει ΕΚΕΙΝΟΣ πραγματικά...

Ἀκολούθησε μιὰ σιωπὴ γεμάτη κατάνυξη που τὴ διέκοπτε μόνο τὸ «κλικ» τῆς φωτογραφικῆς μου μηχανῆς. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο, ἡ «θεραπεύτρια» ξαναμίλησε, ἀπὸ τὴν ἀκρίτσα τῶν χειλιῶν της, ἐνὼ συνέχιζε τὸ γράψιμο: «Εἶναι παράξενο, εἶπε. Ξέρετε τί μοὺ λέει ΕΚΕΙΝΟΣ; Μοὺ λέει γιὰ τὸ ἄρθρο τῆς «Καθημερινῆς». Πῶς μπόρεσε ὁ συγγραφέας του νὰ γράψῃ σκληρὰ πράγματα γιὰ μένα;...»

Ἐκεῖνο πάντως που μοὺ ἔκανε τὴν μεγαλύτερη ἐντύπωση ἀπὸ τὴ Μαγουλά, εἶναι τὸ δέος που φαίνεται νὰ ἐμπνέη στους ἄπλοϊκούς. Εἶναι ὁ φόβος τοῦ ἀγνώστου καὶ τοῦ ὑπερφυσικοῦ.

Όλους τοὺς ἀρρώστους καὶ τοὺς πονεμένους που τῆς παρουσιάζουν, τοὺς σταυρώνει ἀπὸ πάνω ὡς κάτω με ἓνα σταυρὸ που τὸν χρησιμοποιεῖ σαν ἀνιχνευτὴ, ρωτώντας: «Πονᾷς ἐδῶ;.. Πονᾷς ἐδῶ;... Πονᾷς ἐκεῖ;». Στὴν αὐστηρὴ μορφή της ἀνθίζει ἓνα χαμόγελο θριάμβου, κάθε φορὰ που ὁ ἀρρώστος λέει «ναί».

Ἀφοῦ τοὺς εὐλόγησῃ με τὸ σταυρὸ της, τοὺς μοιράζει μετὰ μικρὰ κομματάκια μπαμπάκι με εὐχέλαιο, τυλιγμένα σὲ χαρτί.

Τὴν παρακολουθοῦσα καθὼς μοίραζε τὰ μπαμπάκια σὲ κάποια οἰκογένεια που τὴν εἶχε ἐπισκεφτῇ, ὅταν κατὰ τύχη σήκωσε τὸ δλέμμα της κατὰπάνω μου. Παρεξηγώντας τὸ γεμάτο ἀπορία δλέμμα μου γιὰ λαχτάρα ἢ κατάνυξη, με ρώτησε: «Εἶμαι σίγουρη πῶς θέλετε καὶ σεις... Δὲν εἶναι ἔτσι;...»

Ἐρμήνευε τὴ σιωπὴ μου γιὰ ντροπὴ ἀποδοχῇ καὶ μοὺ ἔδωσε ἓνα μπαμπάκι. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο μάζεψα τρία μπαμπακάκια, στὶς τρεῖς ὥρες που ἔμεινα κοντὰ της. Τὰ χάρισα στὸν διευθυντὴ καὶ στὸν ἀρχισυντάκτη τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ. Μὲ λύπη μου ὁμολογῶ ὅτι δὲν φαίνεται νὰ ἐκτίμησαν καὶ πολὺ τὸ δῶρο μου.

Β. ΜΙΓΚΟΣ

Σύμφωνα με τὶς τελευταῖες βουλές τοῦ Θεοῦ, ὅπως τὶς συλλαμβάνει ἡ ἴδια στὸ μπλοκάκι της, ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Μαγουλά ἀποκρούει τὸν τίτλο τῆς «θεραπεύτριας», που τῆς ἀπένειμαν γυναιόδωρα οἱ ἐφημερίδες που συγκινήθηκαν ἀπὸ τὸ ἔργο της. Δὲν πᾶει ὅμως πολὺς καιρὸς που ἡ ἴδια χρησιμοποιοῦσε ἓνα σταυρουλάκι καὶ περιφέροντάς το δίκην μετρητοῦ «γκάϊγκερ» γύρω ἀπὸ κάθε μέρος τοῦ σώματος τοῦ ἀσθενούς, πᾶσχον καὶ μὴ, κατάλληλο γιὰ σταύρωμα ἢ ὄχι, ἔκανε τὴν διάγνωσή της καὶ συνιστοῦσε τὴν θεραπεία, που βασικά ἦταν ἡ πίστη καὶ ἡ προσευχή. Ὑπάρχουν πολλοὶ που ἰσχυρίζονται ὅτι με αὐτὴν τὴν «σταυροσκοπηση» ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Μαγουλά τοὺς ἀνεκάλυψε ἀκατονόμαστες ἀρρώστιες καὶ πρὸ παντὸς ἁμαρτήματα παλιὰ κ' ἔλλειψη πίστεως ἀφόρητη.

Ὁ ἴδιος ὁ διογράφος της ἀναφέρει καὶ κάτι, ἀκόμη πιο καταπληκτικό: «Ὅτι ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Μαγουλά κατέχει κ' ἓνα ἀνέπαφο «ἀπόρητο φάκελο», με ἄλλες οδηγίες γι' αὐτὴν ἀπὸ τὸ Θεῖον. Κι ὁ φάκελος αὐτὸς θ' ἀνοιχθῇ μόνον κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ...»

Ἀνεξάντλητα τ' ἀποθέματα τῆς ἀνθρώπινης εὐπιστίας. Παρ' ὅλη τὴν ἱλιγγιώδη διαδρομὴ τῆς ἐπιστήμης, παρ' ὅλες τὶς δοκιμασίες καὶ τὰ πειράματα, παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες νὰ διαλυθοῦν τὰ σκοτάδια —που δὲν εἶναι βέβαια προσπάθειες γιὰ νὰ καταλυθῇ ὁ Θεός, ἀλλὰ νὰ τοιμηθῇ, σ' ἔσχατην ἀνάλυση, ἡ παντοδυναμία του— ἡ ἀνθρωπότητα διατηρεῖ, ἀταδίκον ἴσως, τὸ δέος ἀπέναντι τῶν ποικιλιῶν μύθων. Κάθε τόσο ἓνας ἀγύρτης ἢ παράφρων κατορθώνει νὰ μεταδίδῃ με μιὰ σπύθα πυρκαϊῆς στὶς ἀνθρωπίνες ψυχές. Ἰδίως ὅταν ἡ ἀπελπισία ἔχει φωλιάσει στὰ σπαραγμένα ἀπὸ τὴν ἀρρώστια σώματα, δύσκολα μπορούμε ν' ἀναζητήσουμε τὴν ὑποταγὴ στὴν φωνὴ τῆς λογικῆς. Δὲν εἶναι μόνον οἱ ἄπλοϊκοί, οἱ λεγόμενοι «ἄξεστοι» ἄνθρωποι που εἶναι ἔτοιμοι νὰ πιστέψουν στὴν καλλιέργεια τῶν θαυμάτων. Ὁ 20ὸς αἰώνας μας, ὁ αἰώνας τῆς θεωρίας τῶν κβάντα, τῆς πυρηνικῆς φυσικῆς, τῆς πενικιλίνης, ἀνοίγε με τὴν ὑποταγὴ μιᾶς ὑπερθέσεως αὐτοκρατείας στὶς βουλές ἐνὸς ἀκόλαστου,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 44

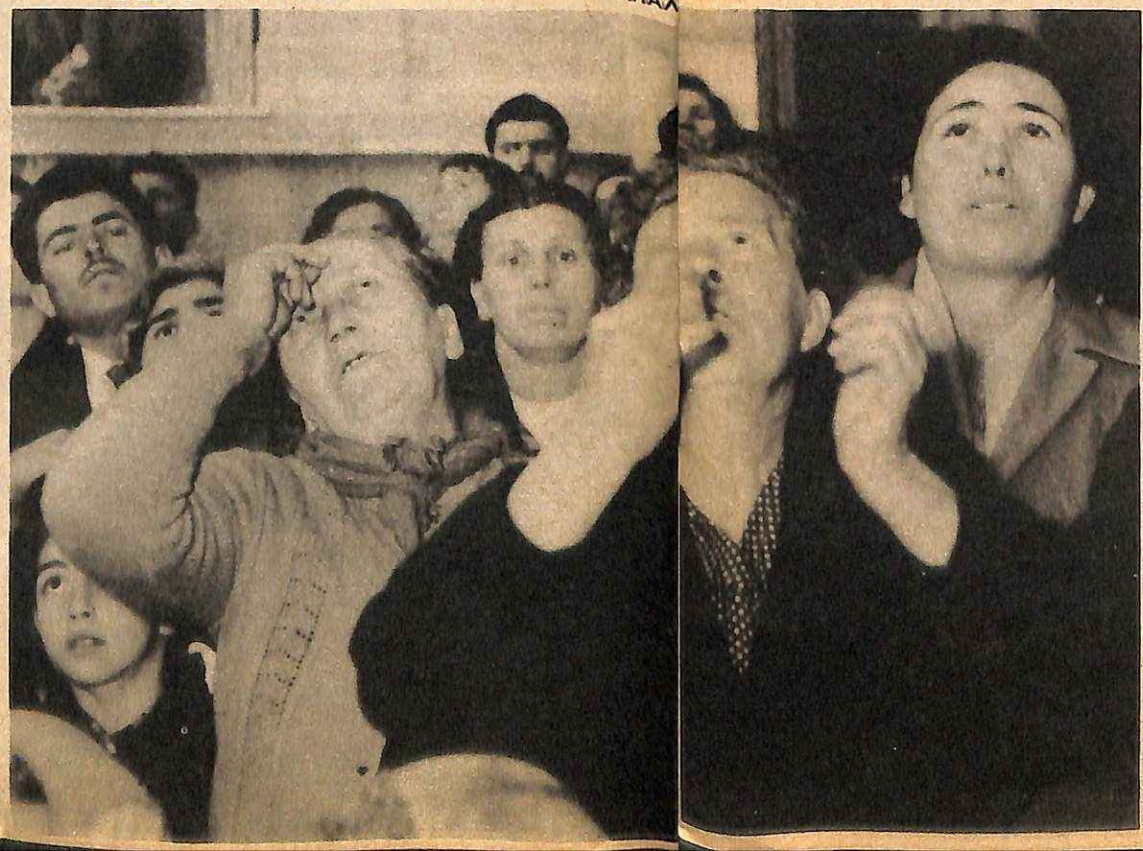
Θὰ πάψῃ πιά νὰ παρουσιάζῃ αὐτὸ τὸ θέαμα ἡ ὁδὸς Μέρμηγκα, κάθε Πέμπτη ἀπόγευμα. Ἡ Μαγουλά ἀποφάσισε νὰ προσεύχεται ὅπου τῆς ὀρίζει ὁ Κύριος, καὶ καλεῖ ὅλους τοὺς πιστοὺς νὰ προσεύχωνται μαζί της ἀπὸ τὶς ἐκκλησίες

ΕΝΩ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ...

...ΠΟΥ ΜΕ ΔΕΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ Ν' ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΑ ΤΗΣ ΑΡΡΩΣΤΙΑΣ.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ είναι αλήθεια ο τρόπος που ψαρεύουν οι Έσκιμώοι, στη λίμνη Νετσιλίκ. Έπί ώρες δλόκληρες κάθονται ακίνητοι πάνω από την τρύπα του πάγου, περιμένοντας υπομονητικά να περάσει το ψάρι για να το καιμακώσουν

ΑΦΗΝΟΝΤΑΣ ΤΗ ΒΑΡΚΑ, πήρε το δρόμο τώρα η οικογένεια για τη λίμνη Νετσιλίκ. Όλοι, ακόμη και τα σκυλιά, είναι φορτωμένοι τ' αναγκαία σύνεργα. Έπί αιώνες, η λίμνη είναι ένας τόπος ψαρέματος για τους Έσκιμώους.

Η «ΖΕΣΤΗ» ΑΝΟΙΞΕ ΣΤΟΥΣ ΠΑΓΟΥΣ

ΤΟΠΟΙ ΚΑΙ ΛΑΟΙ

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΡΗΓΜΑΤΑ ΚΑΙ Ο ΟΔΗΓΟΣ ΧΟΥΓΙΑΖΕΙ ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΠΟΥ ΔΙΣΤΑΖΟΥΝ. ΟΣΟ ΓΙΑ ΤΟ «ΚΟΜΑΤΙΚ» ΦΘΑΝΕΙ ΑΚΟΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΦΥΡΩΣΗ ΤΟ ΧΑΣΜΑ
(Φωτ. Richard Harrington - Camera Press)
ΟΙ ΟΜΟΡΦΕΣ ΚΟΠΕΛΕΣ ΧΑΙΡΕΤΑΝΕ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

ΤΟ ΛΕΥΚΟ ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΥΣΟ

Οί ήλιαχτίδες φθάνουν ως τις άπέραντες
έκτάσεις τών πάγων. Άνθρωποι και ζώα
ξυπνούν. Για όλους έρχεται τώρα ή ΑΝΟΙΞΗ

Άποκλειστικής ΕΙΚΟΝΩΝ — CAMERA PRESS

Κάθε τέτιαν εποχή οί Έσκιμώοι ξεκινούν για νά συναντήσουν λίγη χλόη και νά μιλήσουν με τούς ξένους.

Φθάνει όπου νάναι ή άνοιξη. Κάθε γωνιά της γής θα στολιστή με τις πολύχρωμες φορεσιές της και τὸ χαρμόσυνο άγγελμα, κινώντας από τὰ γαλανὰ άκρογιάλια της Μεσογείου, θα ταξιθέση ως τις άπόμακρες έκτάσεις τοῦ πολικοῦ κύκλου. Φυσικά, τὸ ξανάνωμα της φύσης σ' αὐτὰ τὰ πλάτη, έλάχιστα θα μοιάζει με κείνο πού ξέρουμε. Ὡστόσο, ούτε από κεί λείπει ή μαγεία κ' ή όμορφιά. Ὁ οὐρανός, άπέραντος και γαλάζιος, θ' άγκαλιάση τις άχανείς χιονισμένες έκτάσεις και της χερσονήσου Μπούθια, στίς βορειότατες άκτές τοῦ κόλπου Χούντσον, στὸν άρктиκό Καναδά. Κάτω από τὸν καθαρὸ ήλιο, τὸ κρυσταλλωμένο χιόνι σκορπίζει πιά τήν έκτυφλωτική του μαρμαρυγή. Σέ λίγο, κάτω από τὸν άσπρο μανδύα θ' άρχίσουν νά ξεπροβάλλουν οί μυτεροί, σκούροι θράχοι, τὰ νερά ξεφεύγοντας από τήν άκίνησία της παγωνιάς θ' άρχίσουν νά σχηματίζουν χιλιάδες ρυάκια, ὁ κόλπος θα έλευθερωθῇ από τὰ παγόβουνα. Οί φτερωτοί μετανάστες —πουλιά, μέλισσες, ως και οί ένοχλητικές μυίγες,— θα κάνουν πάλι τήν έμφάνισή τους και τὰ παιδιά τῶν Έσκιμῶν θα παραδοθοῦν στη χαρά τοῦ σύντομου έπισκέπτη της χώρας τῶν, της λιακάδας. Ἀλήθεια, έφθασαν οί μεγάλες μέρες για τούς Έσκιμῶους της Μπούθια.

Και πρῶτ' άπ' όλα, με τὸν έρχομό της άνοιξης άρχίζει μιὰ κίνηση ανάμεσα στους κατοίκους, πού μοιάζει με ξύπνημα από χειμερία νάρκη. Έγκαταλείπουν τήν άπομόνωση και άπ' όλες τις διευθύνσεις διανύουν πολλές φορές έκατοντάδες χιλιόμετρα, για νά συγκεντρωθοῦν για τὸ έτήσιο πανηγύρι τους στὸν κόλπο Σπένς, εκεί όπου βρίσκεται ὁ διαμετακομιστικός σταθμός της έταιρίας τοῦ Χούντσον Μπαϊ. Φέρνουν μαζί τους τὰ προϊόντα τοῦ χειμερινοῦ κυνηγοῦ τους, τις θαυμάσιες άσπρες «ρενάρ» πού ποίος ξέρει ποίους κρινόλεγκους λαιμούς θα στολίσουν σ' όλα τὰ μήκη και τὰ πλάτη της γής. Οί Έσκιμῶοι, πραγματικά, βρίσκονται σέ μεγάλη άπορία, τί χρειάζονται οί λευκοί τις «παλιοπροβειές», αλλά έφ' όσον είναι τόσο παλαιοί νά δίνουν τὰ ωραία καμινέτα τους, τις ωραίες κονσέρβες τους και τ' άλλα όμορφα πράγματά τους, για τοῦτα τ' άχρηστα «τομάρια», εύχαρίστως τούς τὰ πουλάνε ή μάλλον τ' ανταλλάσσουν —γιατί τὰ χρήματα είναι άγνωστα στους εύτυχείς κατοίκους της χερσονήσου Μπούθια— και κάνουν τις προμήθειές τους για τὸν έπόμενο χειμῶνα. Ἀν τὸ κυνήγι έχη πάει

καλά και οί τιμές τῶν γουναρικῶν βρίσκονται ψηλά, τότε και ή οικογένεια τοῦ Έσκιμῶου παίρνει αρκετά, ώστε νά είναι σέ θέση νά έφοδιαστῇ με όλα τὰ αγαθὰ πού διαθέτει τὸ κατάστημα της Χούντσον Μπαϊ Κόμπανυ, στὸ σταθμὸ Σπένς: Καφέ, τσάι, ζάχαρη, άλάτι, άλεύρι, σαποῦνι, πρίνια, μαχαίρια, τουφέκια, παπούτσια, ρούχα, σοκολάτες, κλπ., κλπ. Ἡ ανταλλαγή γίνεται μ' ένα τρόπο κάπως έξελιγμένο. Δηλαδή ὁ κυνηγὸς παρουσιάζει τις γούνες του και ὁ πράκτωρ, άφού τις εκτιμήσει σέ δολάρια, τοῦ παρατάσσει στὸν μπάγκο τὸ αντίτιμο σέ μάρκες, όμοιες μ' αὐτές τοῦ χαρτοπαιγνίου. Ἐπειτα ὁ «πλούσιος» πιά Έσκιμῶος άρχίζει και κάνει τούς λογαριασμούς του ρωτώντας τις τιμές τοῦ κάθε είδους, φυσικά σέ μάρκες και διαλέγει τί θ' αγοράσῃ. Για κάθε είδος ξεχωρίζει τις αντίστοιχες μάρκες κι αὐτὸ μέχρι ν' άδειάσει ὁ μπάγκος.

Ἀφού τελείωση τὸ πανηγύρι τοῦ Σπένς, —έχει σὲ μεταξύ προχωρήσει ή άνοιξη— οί Έσκιμῶοι φεύγουν για τήν... έξοχή τους, όπου θα περάσουν ὅλο τὸ καλοκαίρι. Τὸ «θέρετρο» πού συνηθίζουν περισσότερο είναι οί άκτές της λίμνης Νετσιλίκ, τὰ άφθονα ψάρια της οποίας εξασφαλίζουν τήν τροφή τους για ὅλο τὸ καλοκαίρι. Φαίνεται ότι ή λίμνη Νετσιλίκ τραβάει κοντά της τούς Έσκιμῶους έπὶ πολλοὺς τώρα αἰῶνες, γιατί τελευταία άνεκαλύφθησαν αρχαιολογικῆς αξίας εύρήματα, δηλαδή παμπάλαιοι κρίκοι άπό τις σκηνές πού έστηναν οί προπάτορες τῶν σημερινῶν κατοίκων της Μπούθια.

Τὸ ταξίδι κρατάει αρκετές ήμέρες και γίνεται με πολλὰ μέσα. Στὴν άρχή τὰ πιστὰ σκυλιά τῶν Έσκιμῶν σύρουν τὸ «κοματίκ», τὸ κλασικὸ έλκρηβὸ τους. Ἀλλά ή έπιφάνεια τῶν πάγων λυώνει και γεμίζει κόφτερές αἰχμές. Για νά μὴν πληγῶνουν τὰ πόδια τῶν ὑποζυγίων οί Έσκιμῶοι τούς φορᾶνε πέτσινα παπουτσάκια. Σέ λίγο, ὥστόσο, μεγαλώνουν οί ρωγμές τοῦ παγετώνα, και τὸ νερὸ έλευθερώνεται. Τότε ή οικογένεια εγκαταλείπει τὸ «κοματίκ» και φρρτῶνεται σὲ «καγιάκ», στή θαρκούλα της. Ὅσο νά φθάσουν στη Νετσιλίκ, ή γῆ έχει πρασινίσει. Κ' έτσι τὸ ὑπόλοιπο ταξίδι γίνεται με τὰ πόδια. Ἐπιτέλους, έφθασαν... στήθηκε τὸ τσαντήρι τους... έτοιμαστήκαν τὰ σύνεργα... Ἡ άνοιξη «όργιάζει»... Μπορστά τους έχουν μερικὸς μήνες, πού θα μπορέσουν κι αὐτοί νά ζεσταθοῦνε σάν άνθρωποι.

ΟΙ ΕΣΚΙΜΩΟΙ δὲν περιφρονοῦν τ' αγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ —όσα, φυσικά, μποροῦν ν' άποκτήσουν με τὰ πενιχρά τους μέσα. Ἐκτὸς από τὸ καμινέτο, ὁ Ἀνίγια διαθέτει και ένα ὑπέροχο «σλήπινγκ-μπάγκ», ωραίο στρώμα για τήν μικρή πού κουράστηκε άπ' τὸ περπάτημα...τοῦ πατέρα.

ΠΟΛΥ ΤΗΣ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ, ΑΛΗΘΕΙΑ, ΟΙ ΤΡΙΣ ΡΕΝΑΡ

ΟΜΟΡΦΟ ΒΑΜΒΑΚΕΡΟ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙ, ΑΛΛΑ ΤΙ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΗ;

ΨΑΡΕΜΑ ΜΕ... ΑΚΟΝΤΙΟ! ΑΣΦΑΛΩΣ ΘΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΔΕΞΙΟΤΕΧΝΙΑ. ΟΜΩΣ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΝΕΙ

Οσοι ξένοι γνωρίζουν την χώρα μας ένθουσιάζονται. Η φύση χάρισε στο ελληνικό τοπίο μιάν εύγενικήν όμορφη κ' οί αϊώνες αποτύπωσαν το πέρασμά τους με λαμπρά ιστορικά σημάδια. Μένουν όμως ακόμη πολλά για να αξιοποιήσουμε τις απέραντες τουριστικές δυνατότητες του τόπου μας. Τα τελευταία χρόνια πετύχαμε αρκετά σ' αυτήν την κατεύθυνση. Η νέα πλωτή λεωφόρος θα δώσει μιάν ακόμη μεγαλύτερη ώθηση. Άρκει να μη συνεχισθούν για πολύ καιροί οι συζητήσεις και να διαλεχθή ή πραγματικά συμφερότερη και ή περισσότερο μόνιμη λύση —ή λύση για την τουριστική αξιοποίηση του τόπου.

ΝΕΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Το νέο πορθμείο δά συνδέση «αυτοκινητιστικά»
τη νότια άκρη τής Ιταλίας με τις δυτικές άκτές μας

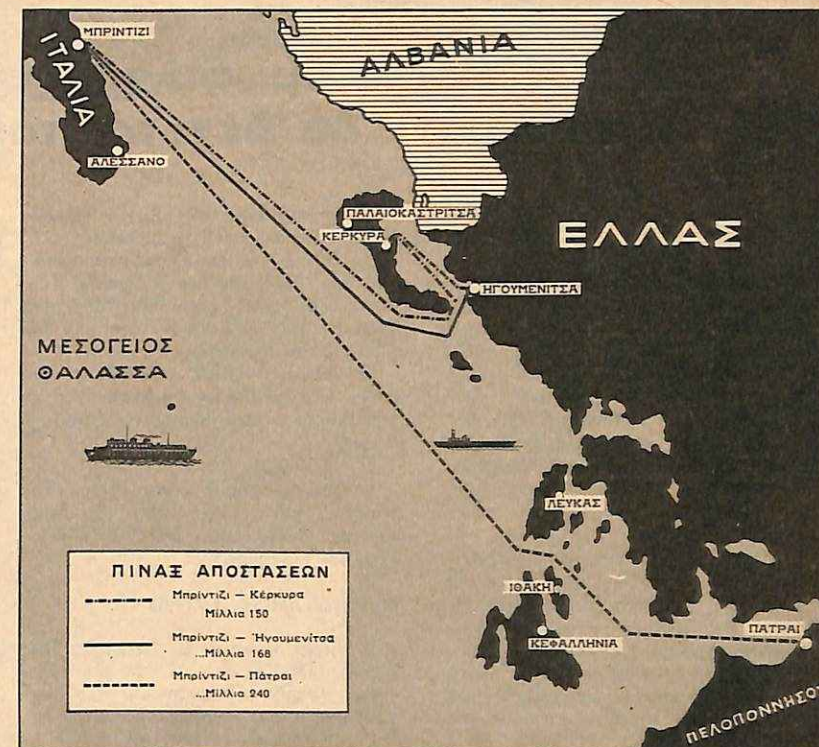
Η Ελλάδα άνοίγει έναν καινούργιο δρόμο για να δεχθή τους φίλους της. Μέχρι το 1958, ένα γρήγορο μεγάλο καράβι, ένα «Φέρρυ-Μπότ» για πολλούς επιβάτες και ανάλογα αυτοκίνητα, θα συνδέση την νότιαν άκρη τής Ιταλίας με τις δυτικές άκτές τής Ελλάδος. Το λιμάνι του Μπρίντζι, στη νότιο Ιταλία κ' ένα λιμάνι του Ιονίου πελάγους θα είναι ή άφειτρία και τώ τέρμα ενός γρήγορου κ' εύχριστου ταξιδιού, που τώ τέλος του θ' απο-

τελή την αρχή τής επίσκεψης στην Ελλάδα.

Αυτή ή οδική, πάνω άπ' τώ πέλαγος, σύνδεση τής Νοτίου Ιταλίας με την Ελλάδα, αλλά και —σαν συνέχεια— με άλλες χώρες τής λεκάνης τής Ανατολικής Μεσογείου, αποτελούσε ένα από τά βασικά σχέδια του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού, στην προσπάθειά του να εξασφαλίση για τόν ξένον τουρίστα-αυτοκινητιστή ένα άνετο, εύχριστο και φθινό τρόπο για να πλησιάση και να γνώριση την Ελλάδα.

Ήδη βρίσκεται στην όδο τής πραγματοποίησεως.

Τώ καλοκαίρι του 1958, οί τουρίστες που θα βρίσκονται στην Ιταλία, φθάνοντας σπό λιμάνι του Μπρίντζι με τώ αυτοκίνητό τους —αν και δέν είναι απαραίτητο να ταξιδεύη κανείς με αυτοκίνητο για να χρησιμοποιήση τώ «Φέρρυ-Μπότ»— θα μπορούν με τώ πορθμείον να δρεθούν μέσα σε λίγες ώρες στην Ελλάδα. Έδώ, βάζοντας έμπρός την μηχανή του αυτοκινήτου τους, θα συνεχίζουν άμέσως τώ ταξίδι.

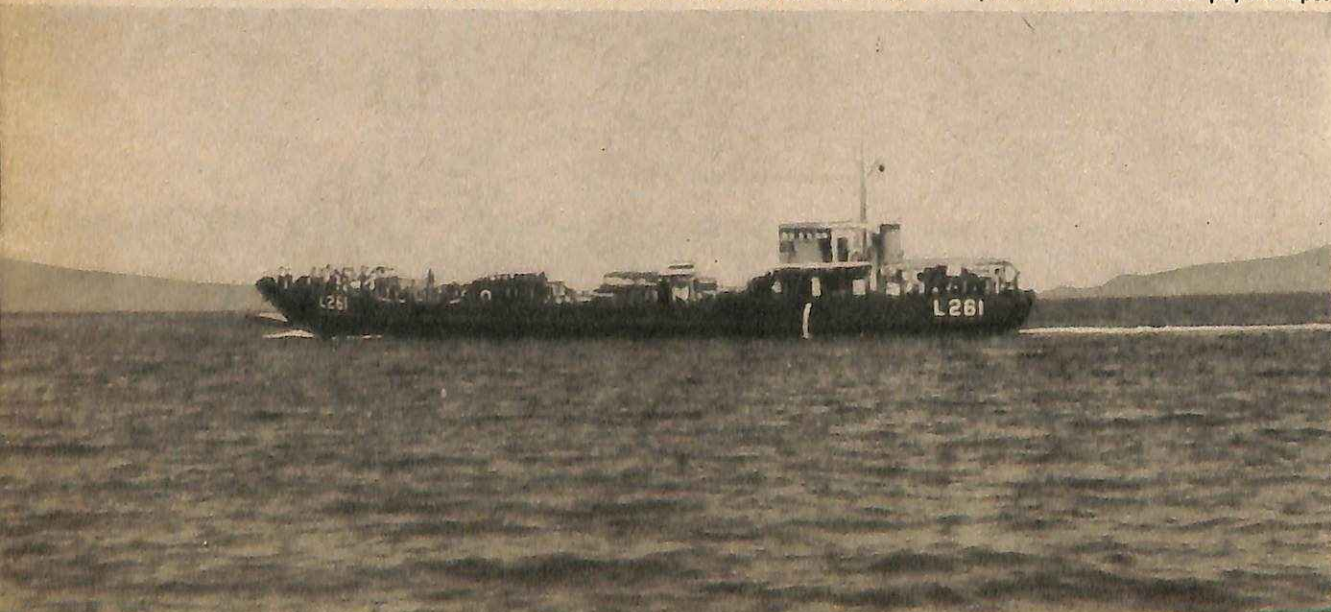

ΚΕΡΚΥΡΑ, ΠΑΤΡΑ, ΉΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ: Τρείς πόλεις τής Ελλάδος που ενδιαφέρονται άμεσα για την επίζηλη θέση του λιμανιού όπου θα «πιάνη» τώ πορθμείο. Η άποστασή τους άπ' τώ Μπρίντζι είναι βασικός παράγων.

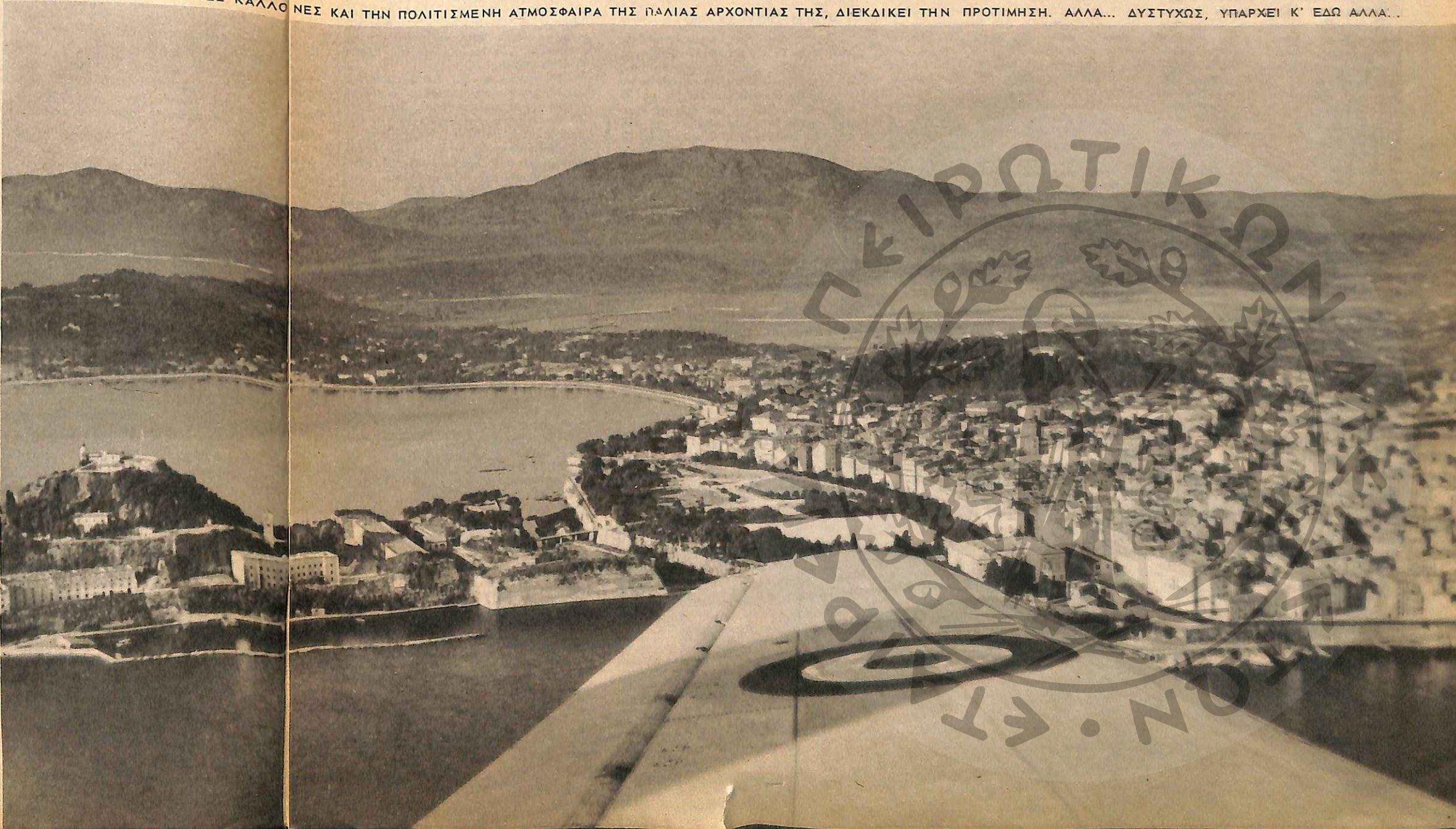

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ σπό όποιο δέν έχουν δώσει ακόμη λύση οί αρμόδιοι του Οργανισμού Τουρισμού, είναι ποιο άπό τά τρία υποψήφια λιμάνια τής Δυτικής Ελλάδος θα προτιμηθή τελικά για την προσέγγιση του πλοίου-γέφυρας. Καί ή Πάτρα, όπως άλλωστε και τά δυό άλλα, έχει τά πλεονεκτήματά της και τά μειονεκτήματά της. Άπό την μελέτη και την κατάλληλη έκλογη εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό και ή έν γένει επιτυχία ολοκλήρου του σχεδίου.

ΤΟ «ΦΕΡΡΥ-ΜΠΟΤ» Κερκύρας — Ήγουμενίτσης κάλυψε μεγάλο κενό στις ανάγκες του έσωτερικού Τουρισμού. Φυσικά, τώ πλοίο που θα συνδέση την Ελλάδα με την καρδιά τής Εύρώπης θα πρέπει να είναι πολύ μεγαλύτερο.

Η ΚΕΡΚΥΡΑ, ΜΕ ΤΙΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΚΑΛΟΝΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΙΑΣ ΤΗΣ, ΔΙΕΚΔΙΚΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗ. ΑΛΛΑ... ΔΥΣΤΥΧΩΣ, ΥΠΑΡΧΕΙ Κ' ΕΔΩ ΑΛΛΑ...

“Όπως πάντα όμως υπάρχει διαφωνία: Ποιό λιμάνι θα δέχεται τους ξένους;

τους πάνω στην ασφαλτο, διασχίζοντας την μαγευτική, φωτεινή ελληνική ύπαιθρο.

Αλλά γιατί ό Έλληνας Όργανισμός Τουρισμού αποφάσισε να δημιουργήσει μια νέα, ιδιότυπη για τη χώρα μας, συγκοινωνιακή γραμμή, τη στιγμή που πολλά πλοία συνδέουν κάθε εβδομάδα διάφορα Ιταλικά λιμάνια με τον Πειραιά και άλλες πόλεις των ελληνικών ακτών;

Στο ερώτημα αυτό οι αρμόδιοι του Τουρισμού δίνουν τις σχετικές απαντήσεις, που μπορούν να συνοψιστούν στα εξής:

Οι περισσότεροι τουρίστες προτιμούν να ταξιδεύουν σήμερα με το αυτοκίνητό τους, όχι μόνον γιατί αποτελεί ένα φθηνό —το φθηνότερο απ’ όλα— μέσον μετακίνησης, αλλά και γιατί χρησιμοποιώντας αυτό το ιδιαιτετικό μέσον μεταφοράς θα μπορέσουν να κινηθούν πιο άνετα και πιο εύχρηστα, βλέποντας συγχρόνως περισσότερα μέρη και μάλιστα με τον τρόπο που οι ίδιοι προτιμούν.

Φυσικά, ό Τουρισμός δεν απόβλεπει μόνον στην προσέλκυση του ιδιωτικού αυτοκινήτου. Όλα τα τροχήφορα, από τα μικρά, παράξενα τετράτροχα, που κυκλοφορούν τελευταία και στην Ελλάδα, θυμίζοντας μηχανοκίνητα μανιτάρια, μέχρι τα τεράστια, επιβλητικά και γρήγορα πούλμαν θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν το πορθμείον Έλλάδος-Ιταλίας κερδίζοντας χρόνο, χρήμα, άνεση και πλουσιότερες εντυπώσεις.

Η απόφαση αυτή του Τουρισμού ήρθε σαν φυσική συνέπεια της «ελαϊκούσεως» του αυτοκινήτου στην μεταπολεμική περίοδο. Ό «αυτοκινητοτουρισμός» αύξηθηκε τόσο πολύ στα χρόνια που ακολούθησαν την παγκόσμια αίματηρή αναμέτρηση, ώστε να μπορεί κανείς να υποστηρίξει ότι μάλλον στην εποχή μας δημιουργήθηκε.

Παρ’ όλα αυτά, ή κίνηση του τουριστικού αυτοκινήτου στη χώρα μας είναι αρκετά περιορισμένη και ως

διαθέτη σήμερα ένα άρτιο σχεδόν οδικό δίκτυο. Αυτό συμβαίνει:

1. Λόγω της κακής καταστάσεως της οδού Βελιγραδίου-Γευγελής (ελληνικά σύνορα), που αποτελεί την φυσικήν οδό που οδηγεί απ’ την Ευρώπη στην Ελλάδα.

2. Λόγω άγνοιας των αυτοκινητιστών των συνθηκών κινήσεως και άνεφοδιασμού στο γιουγκοσλαβικό έδαφος.

3. Έλλειψη διαφημίσεως.

4. Λόγω της δυσφημίσεως, από τους αυτοκινητιστές που τον δοκίμασαν, του δρόμου Βελιγραδίου-ελληνικών συνόρων.

Η ΚΙΝΗΣΗ Θ’ ΑΥΞΗΘΗ

Σήμερα, πάντως, ό ελληνικός Τουρισμός ελπίζει ότι με την δρομολόγηση αυτού του σκάφους ή κίνηση των τουριστών στην Ελλάδα θα αυξηθί. Και τούτο γιατί έαυτο άναμφισβήτητη έλξη. Έπίσης κυριαρχική σημασία για τον ξένο τουρίστα έχει το γεγονός ότι σε μίαν ημέρα μόνον θα μπορέ ή «πηδήση» κυριολεκτικά από την Ιταλία στην Ελλάδα. Έξ άλλου, ή Ιταλία, όπως πιστεύεται, πράκειται να βοηθήσει την ελληνική αυτή προσπάθεια, γιατί και ή ίδια θα έχη ένα σημαντικό όφελος από την πρόσθετη κίνηση τουριστών που θα δημιουργηθί.

Η κίνηση θα αύξηθί ακόμη γιατί θα έπωφεληθούν απ’ την δρομολόγηση του «Φέρρυ - Μπότ» και όσοι θέλουν να ταξιδεύουν προς την Τουρκία και την Μέση Ανατολή με αυτοκίνητο μέσω Μακεδονίας-Θράκης, αφού θα έχουν την ευκαιρία να επισκεφθούν, ταξιδεύοντας προς τον τελικό τους σκοπό, και την Ελλάδα. Τέλος, σημαντική βοήθεια θα προσφέρει στην αύξηση της τουριστικής κινήσεως το ίδιο πλοίο με τα πολλά και ποικίλα μέσα ψυχαγωγίας που θα διαθέτη: Τίς όρχήστρες, τα παιχνίδια, τίς πισίνες και τα εύρυχωρα σαλόνια. Και στην περίπτωση ακό-

μη που θα έπισκευασθί ή οδός Βελιγραδίου-Γευγελής, όποτε έλπίζεται, ότι θα δημιουργηθί και εκεί κίνηση, υποστηρίζεται ότι ή κίνηση των τουριστών με το «Φέρρυ - Μπότ» δεν θα μειωθί, γιατί, όπως είπαμε, το πλοίο είναι έλκυστικό, άλλο και προσφέρεται, με την έπισκευή της γιουγκοσλαβικής οδού, ή ευχέρεια να έπιστρέψι ό τουρίστας -αυτοκινητιστής στο σημείο από το όποιο ξεκίνησε μέσω ενός νέου δρομολογίου! Θα δημιουργηθί, δηλαδή, μια κυκλική κίνηση που θα επιτρέψει στους τουρίστες να μην περνούν δυο φορές από το ίδιο μέρος, αλλά αντίθετα να έπισκέπτονται και άλλες τοποθεσίες και χώρες.

Τό ελληνικό λιμάνι, στο όποιο θα αποβιβάζωνται οι τουρίστες, δεν έχει ακόμα καθορισθί, όπως οδήγησε όμως θα βρίσκεται στις ακτές της Δυτικής Έλλάδος.

Η έκλογή του θα γίνη μεταξύ τριών λιμανιών: Της Κερκύρας, της Ήγουμενίτσας και των Πατρών. Το πρώτο απέχει 150 μίλλια από το Μπρίνιτζι, το δεύτερο 168 και το τρίτο 240 μίλλια. Δηλαδή, οι απόστασεις —ακόμη και ή μικρότερη— είναι μεγάλες για ένα σκάφος-πορθμείο.

Η ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ

Στίς ξένες χώρες, όπως στην Γαλλία, στην Γερμανία, στην Νορβηγία, στην Ιταλία κ.ά., όπου χρησιμοποιούνται «Φέρρυ - Μπότ», οι απόστασεις είναι αρκετά μικρότερες και όπως και αν έχη το πράγμα σε καμία περίπτωση δεν φθάνουν σε μίλλια την απόσταση που πρέπει να διανύση ένα σκάφος για να φθάση απ’ το Μπρίνιτζι ακόμη και στο κοντινότερο ελληνικό λιμάνι.

Πριν έκτεθούν τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα των τριών λιμανιών, που είναι υπόψημια για να «πιάνη» το σκάφος, χρειάζεται να αναφερθούν όλα τα σχετικά με το είδος, την ταχύτητα και την χωρητικότητά του.

Ό καθηγητής του Πολυτεχνείου κ. Β. Φραγκούλης, σε μια διάλεξή του στο Πολυτεχνείο σχετική με τη σύνδεση Έλλάδος-Ιταλίας με πορθμείον, αναφέρει ότι το σκάφος: «Πρέπει να είναι τύπος πλοίου ανοικτής θαλάσσης με άριστες ναυτικές άρετές, διότι το στενόν του Ότράντο δεν είναι, και το θέρος άκόμη, με τους θερινούς μαστρους, τόνον άκύναντον. Τούτο επιβάλλει έν ώρισμένον έλάχιστον μέγεθος του πλοίου και άποκλείει τους συνήθεις τύπους και τα μικρά μεγέθη των πορθμείων».

Με την γνώμη του κ. καθηγητού στο ζήτημα αυτό συμφωνούν και άλλοι άρμόδιοι, που τονίζουν ότι ο τύπος του σκάφους «Φέρρυ - Μπότ» είναι άκατάλληλος για άνοικτές θαλάσσεις. Χρειάζεται, μάλλον, ένα πλοίον με βύθισμα, σταθερότητα, ταχύτητα και άρκετά μεγάλες μεταφορικές ικανότητες αυτοκινήτων και επιβατών.

Ό κ. Φραγκούλης στην διάλεξή του έχην υπολογίσει ότι θα ήταν καλό ένα σκάφος με μεταφορική ικανότητα 70 έως 80 αυτοκινήτων και 600 ή και περισσότερών επιβατών. Υπάρχει όμως και ή άποψη ότι το σκάφος πρέπει να είναι ικανό για μεγαλύτερες μεταφορές, ώστε να άντεπεξέρχεται στα έξοδά του, αλλά και να έξυπηρετή περισσότερους τουρίστες σε κάθε του ταξίδι. Άκομη πρέπει να έχη μεγάλη ταχύτητα (20-24 μίλλια) και να διαθέτη λίγες καμπίνες και πολλές αίθουσες για την εύχρηστη διαμονή των επιβατών, έστιατόριο, μπάρ, πισίνες, μεγάλον αριθμό καθισμάτων, διάφορα παιχνίδια, καταστήματα, άλλα και υπηρεσία ταχυδρόμου, τηλεγραφείου, τηλεφώνου, συναλλάγματος, έλέγχου διαβατηρίων και, φυσικά, ραντάρ, ώστε από κάθε άποψη να διασκεδάξη, αλλά και να έξυπηρετή τον τουρίστα.

Υπολογίζεται ότι ένα καινούργιο σκάφος άνω των τεσσάρων χιλιάδων τόνων, για περισσότερα από έκατό αυτοκίνητα και άνάλογους ή περισσότερους επιβάτες, εύέλικο ώστε να μην καθυστερή στίς «μανοΰβρες» του μέσα στα λιμάνια και με ειδικές έξόδους για τ’ αυτοκίνητα στην πλώρη, στην πρύμη ή στα πλάγια, κοστίζει δυο έως δυόμισι έκατομμύρια δολάρια καινούργιο και ένα έως έναμισι έκατομμύριο δολάρια μεταχειρισμένο.

Τό σκάφος που θα δρομολογηθί πρέπει ακόμα να διαθέτη —και θα διαθέτη— ειδικά βαγονέττα για την μεταφοράν των αυτοκινήτων στο έσωτερικό του, ή άλλα σχετικά μέσα καθώς και συνεργείο έλέγχου και έπισκευής μηχανών αυτοκινήτων και έλαστικών.

ΠΟΙΟ ΛΙΜΑΝΙ ΘΑ ΕΚΛΕΓΗ;

Τό θέμα του ελληνικού λιμανιού το όποιον θα προτιμηθί τελικά για την έξυπηρετηση του σκάφους είναι ίσως ένα από τα σοβαρώτερα, άλλ’ όπως φαίνεται και δυσκολώτερα που άντιμετωπίζουν όσοι καταπιάνονται αυτή τη στιγμή με την υπόθεση του «Φέρρυ - Μπότ». Και είναι το θέμα αυτό δυσεπίλυτο για δυο λόγους: 1) Γιατί ώρισμένες από τίς λύσεις που προτείνονται έχουν άνάγκη τεραστίων κεφαλαίων και, 2) Γιατί ένώ πρέπει από κάθε άποψη —λιμενικών έγκαταστάσεων, ξενοδοχείων και εύκολιών ως προς την σύνδεση του λιμανιού με το έσωτερικό της χώρας— να έξυπηρετή τον διαστικό συνήθως τουρίστα, έρχονται οι έκκλησεις διαφόρων περιοχών της Δυτικής Έλλάδος να διεκδικήσουν, ή κάθε μια για λογαριασμό της, την ύποδοχή του σκάφους...

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

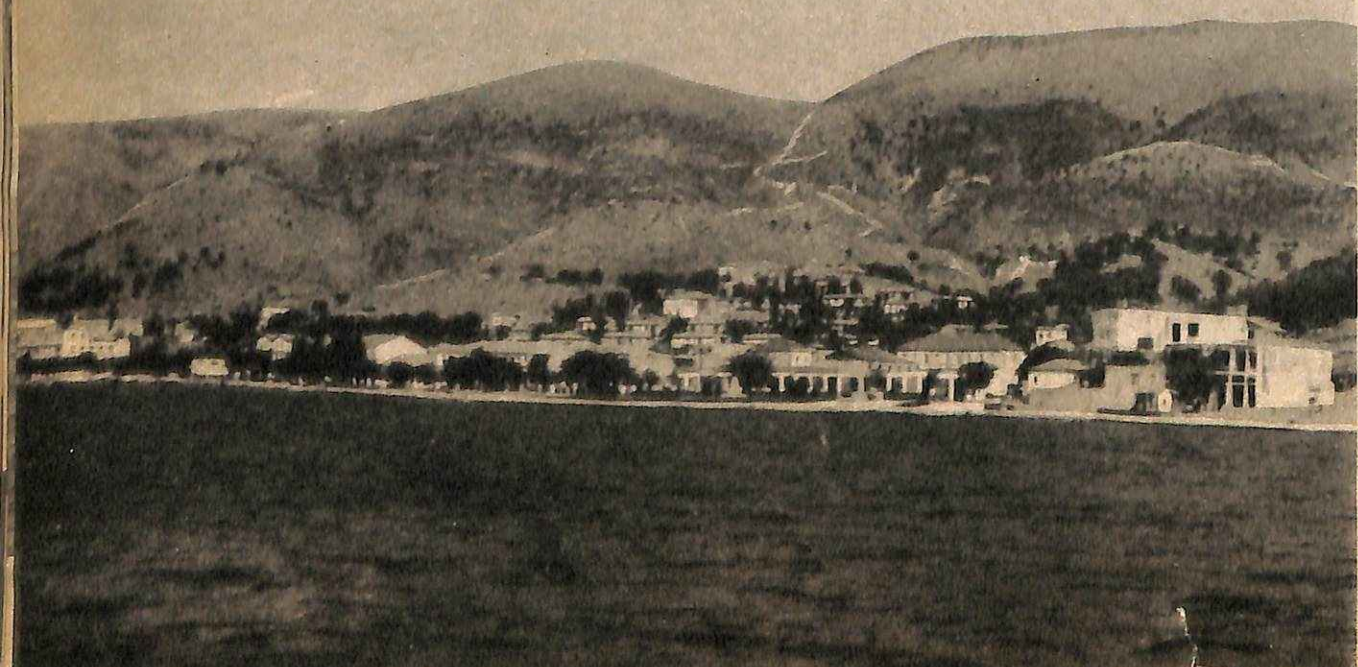
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

— ΑΣΦΑΛΤΙΚΑ ΟΔΟΣΤΡΩΜΑΤΑ ——— ΑΜΑΞΙΤΑ ΟΔΟΙ

Ό δημοσιεύμενος χάρτης της Έλλάδος παρουσιάζει έξαιρετικόν ενδιαφέρον για τον τουρίστα. Μαζί με τον χάρτη των προτεινόμενων μεταξύ Μπρίνιτζι και ακτών της Δυτικής Έλλάδος διαδρομών του πορθμείου που πρόκειται να δρομολογηθί το 1958, καταπορίζει τόν έπισκέπτη και τόν έκδρομέα σχετικά με τούς δρόμους που μπορούν ν’ ακολουθήσουν και τούς τουριστικούς τόπους που θα συναντήσουν στο δρόμο τους. Έξ άλλου στών ίδιων χάρτη σημειώνονται οι διαδρομές που θα μπορούσε ν’ ακολουθήσει ό τουρίστας-αυτοκι-

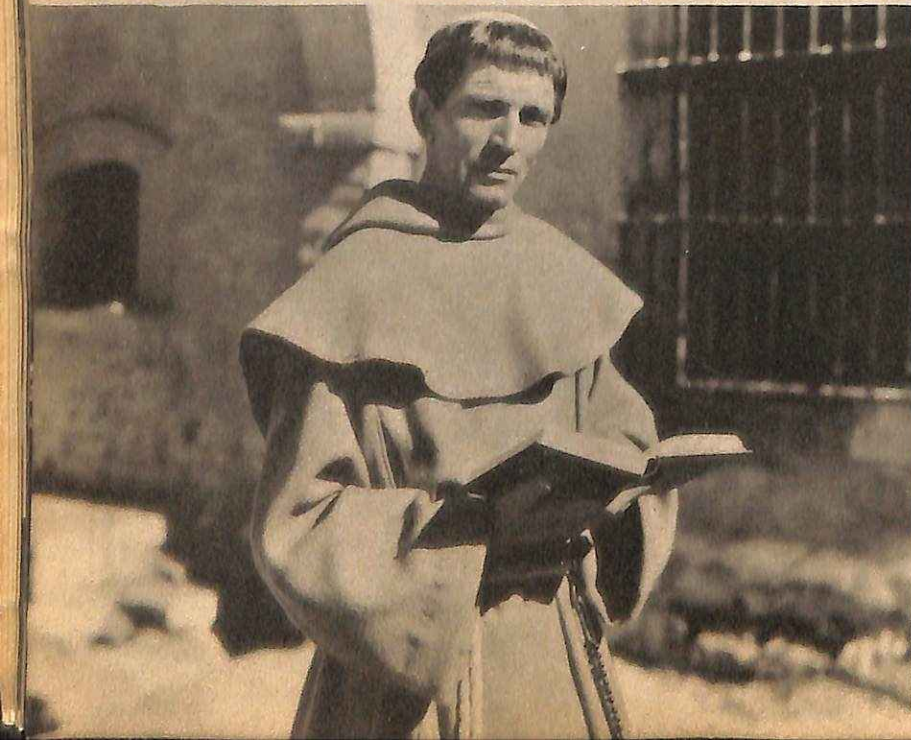
νητιστής, ξεκινώντας από την Ήγουμενίτσα μπορεί να έπισκεφθί όλες τίς πόλεις που βρίσκονται στην δυτική ακτή της Έλλάδος, να περάση στην Πελοπόννησο και από εκεί, μέσω Αθηνών, να συνεχίση το ταξίδι του προς την Βόρειο Έλλάδα, όποτε ή μπορεί ν’ ακολουθήση την οδόν προς Γευγελή και Γιουγκοσλαβία, ή μπορεί, νυρίζοντας προς τα άνατολικά, να διασχίση και την Μακεδονία-Θράκη και να περάση τα έλληνοτουρκικά σύνορα, συνεχίζοντας το ταξίδι προς την Τουρκία και Μ. Ανατολήν.

ANTONY ΚΑΙ ΑΝΙΤΑ. Πολύ χαρτί μουντζουρώθηκε για την εύτυχία του τόσο «ταιριαστού» ζευγαριού. Τώρα ό "Αντονι κατηγορείται για διαγμία...

...ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΠΡΟ του γάμου της, ή 'Ανίτα, είχε... φίλια με τόν Μάικελ Ρέννι, πού κάθε άλλο από καλόγερος είναι στην πραγματική του ζωή.

Το «φλογερό παγόδουνο» του Χόλλυγουντ, ή Σουηδέζα καλλονή του κινηματογράφου 'Ανίτα "Εκμπεργκ, βλέποντας τις μετοχές της να πέφτουν μεταξύ των παραγωγών της αμερικανικής κινηματογραφούπολης, επιστράτευσε ένα καλομελετημένο σκάνδαλο για να προβληθεί ξαναθερμαίνοντας το ενδιαφέρον του κοινού για την καταπλήσσοσα όμορφιά της. 'Ασφυκτικώς στενά φορέματα, τολμηρότατα ντεκολτέ, πλειάδα δλόκληρη από εφήμερους διάσημους καβαλλιέρους, ο γάμος της με τόν ήθοποιό "Αντονι Στύλ και το πιθανολογούμενο ρομάντσο της με τόν συνάδελφο του άνδρός της Μάικελ Ρέννι, λίγες ημέρες πριν... απ' τόν γάμο τους, συνθέτουν τόν πίνακα της δραστηριότητας της 'Ανίτας, στην προσπάθεια να κατακτήση και πάλι το διεθνές κινηματογραφικό στερέωμα.

Η ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ

Η ΣΟΥΗΔΕΖΑ ΑΝΙΤΑ ΕΚΜΠΕΡΓΚ, ΤΕΩΣ ΠΩΛΗΤΡΙΑ
ΟΠΩΣ ΚΑΠΟΤΕ Η ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ,
ΔΙΑΛΕΞΕ ΑΛΛΟ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΗΣΗ
ΣΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ

Αλλοτε, τίποτα δεν μου άρεσε όσο η δημοσίευση σκανδαλώδων αποκαλύψεων για τη ζωή μου, δήλωσε εδώ και λίγους καιρό ή 'Ανίτα "Εκμπεργκ. «Τώρα όμως οι τρέλλες μου της εποχής εκείνης αρχίζουν να μου κάνουν κακό!»

Πραγματικά, ή ξανθή σειρήνα από το Μάλμε της Σουηδίας, πού με τις έλκυστικές της καμπύλες και τα προσεκτικά μαγειρεμένα σκάνδαλα άρχισε μια επιτυχεύσταση καριέρα στο Χόλλυγουντ, έχει κάθε λόγο ν' αποβλέπη στο μέλλον με ανησυχία, γιατί οι αμαρτίες του παρελθόντος αρχίζουν τώρα να στρέφονται εναντίον της.

"Αν κ' εξακολουθεί ν' αποκαλή τόν άντρα της, τόν "Αγγλο ζέν-πρεμιέ του κινηματογράφου "Αντονι Στύλ, την «μοναδική της μεγάλη αγάπη», ψιθυρίζεται κιόλας στον Χόλλυγουντ πώς ο γάμος τους, πού έγινε στις αρχές του καλοκαιριού του 56, κινδυνεύει ήδη να καταρρεύσει. 'Ο Τόνι δεν μπορεί να της συγχωρήσει πώς, λίγες ακόμα μέρες πριν απ' το γάμο τους, ή 'Ανίτα παραχώρησε την ενορία της στον γυναικοκατακτητή Μάικελ Ρέννι. Τότε, ενώ ο Στύλ είχε πάει στη Φλωρεντία για τις τελευταίες προτομασίες του γάμου, ή φλογερή του μνηστή άρχισε να φλερτάρη με τόν Ρέννι, και τόν δέχτηκε μάλιστα και στο μοναχικό της εξοχικό σπίτι. 'Ο Τόνι έμαθε για πρώτη φορά για το είδύλλιο της 'Ανίτας από μια φωτογραφία, πού δημοσιεύτηκε τώρα μόλις στην 'Αμερική, και πού δείχνει το αυτοκίνητο του Ρέννι στο γκαράζ της 'Ανίτας...

—"ΟΛ' αυτά μαγειρεύτηκαν για διαφημιστικούς λόγους, ισχυρίζεται ή 'Ανίτα.

'Ο Τόνι όμως δεν το πιστεύει αυτό, αν και έχει κ' εκείνος αρκετές άλλες φροντίδες: Στην Καλιφόρνια εμφανίστηκε τώρα τελευταία ή 'Αγγλίδα μαννεκέν "Ανν Χάνσον, πού πρόκειται να εγειρή έναντιόν του Στύλ αγωγή επί διαγμία! 'Η "Ανν δήλωσε:

—'Ο Τόνι κ' εγώ είχαμε παντρευτή μυστικά πριν από ένα χρόνο. Δεν είχα την παραμικρή ιδέα πώς ήθελε να με χωρίση. Με τόν γάμο του με την 'Ανίτα "Εκμπεργκ, ο Τόνι έγινε ένοχος διαγμίας!

'Η σκανδαλώδης διαγωγή της 'Ανίτας "Εκμπεργκ άρχισε τελευταία να δημιουργή δυσάρεσκεια στην 'Αμερική, κ' οι αμερικαν-

(Φωτ. Camera Press)

ΑΝΙΤΑ ΕΚΜΠΕΡΓΚ

Δέν άποκτᾱ κανείς χωρίς κόπους τὸν τίτλο «φλογερό παγόβουνο»

νικες γυναικείες οργανώσεις αγανάκτησαν ιδιαίτεράς με τη δήλωσή της, ότι ἐπὶ πέντε τουλάχιστον χρόνια δὲν πρόκειται ν' ἀποκτήσῃ παιδί». Ἡ δήλωσή αὐτὴ θεωρήθηκε ὅτι μπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ ὀλέθριο παράδειγμα γιὰ τὴν ἀμερικανικὴ οἰκογένεια καὶ πολλοὶ κύκλοι, ἀκόμα καὶ στὸ Χόλλυγουντ, ἀρχίζουν νὰ σκέπτονται πὼς ἡ Ἀνίτα τὸ παραξήλωσε.

Ἡ Ἀνίτα Ἐκμπεργκ ἀρχισε, ὡς γνωστόν, τὴν κινηματογραφικὴ της καριέρα ἀπὸ τὰ καλλιστεῖα.

Γεννήθηκε σ' ἓνα σπιτάκι τῆς ἐργατικῆς συνοικίας τοῦ Μάλμε, στὶς 29 Σεπτεμβρίου τοῦ 1931. Οἱ γονεῖς της ζοῦν ἀκόμα ἐκεῖ. Ἡ Ἀνίτα ἦταν τὸ ἕκτο παιδί τους. Ὁ πατέρας της ἦταν ἐπιστάτης μιάς καρβουναποθήκης τοῦ λιμανιοῦ.

Ὅταν ἔγινε δεκαεξὶ ἐτῶν, ἡ Ἀνίτα, πού ἐργαζόταν ὡς πωλήτρια σ' ἓνα μεγάλο ἐμπορικὸ, ἔλαβε μέρος στὸν πρῶτο της διαγωνισμό καλλονῆς, πού ἔγινε στὸ «Θέατρο τοῦ Ἱπποδρόμιου» τοῦ Μάλμε. Ἡ Ἀνίτα ὄγῃκε «Μίς Ἱπποδρόμιον» κ' ἓνας πράκτωρ τῆς πρότεινε νὰ τὴν πᾶν στὸ Χόλλυγουντ.

Ἀλλὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη χρειαζόταν ἀκόμα ἡ ἀδεια τῶν γονέων της, γιὰ τὴν Ἀνίτα ἦταν ἀνήλικη, κ' ἐκείνοι ἀρνήθηκαν νὰ τὴν ἀφήσουν νὰ πᾶν στὴν Ἀμερικὴ.

Ἀποφασιστικὸ σημεῖο τῆς ζωῆς της ἦταν, λοιπόν, τὸ ζεστό ἐκεῖνο ἀπόγευμα τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 1951, πού τὴν συνάντησε, σὲ μιά πλατεῖα τοῦ Μάλμε, ἓνας ρεπόρτερ τοῦ ἑβδομαδιαίου περιοδικοῦ «Βένιο Ρέβιν», πού ἔψαχνε γιὰ ὑποψήφιες γιὰ τὸν τίτλο τῆς «Μίς Σουηδίας».

Κ' ἔτσι, τὸν Αὐγουστο τοῦ 1951, ἡ Ἀνίτα Ἐκμπεργκ φόρεσε τὸ στέμμα τῆς «Μίς Σουηδίας» στὰ καλλιστεῖα τῆς Στάχχολμς.

Βραβεῖο τοῦ διαγωνισμοῦ ἦταν ἓνα ταξίδι στὴν Ἀμερικὴ, ὅπου θὰ παίρνε μέρος στὰ διεθνῆ καλλιστεῖα τοῦ Λόγκ Μπήτς. Ἐκεῖ ὅμως ἡ Ἀνίτα ἤρθε... 143, καὶ γύρισε ἀπογοητευμένη στὴν πατρίδα της. Ἡ Ἀμερικὴ τὴν εἶχε γοητεύσει, κ' ἤθελε νὰ γυρίσῃ ἐκεῖ μὲ κάθε τρόπο.

Ἀπέρριψε τὶς προτάσεις γάμου ἀρκετῶν πλουσίων θαυμαστῶν της, κ' ἔλαβε μέρος σ' ἓναν δευτέρης σειρᾶς διαγωνισμό καλλονῆς, πού ἔγινε στὸ Ἀμστερνταμ. Καὶ τὸ τραγικότερο ἦταν ὅτι ἀπέτυχε καὶ πάλι...

Κάθε ἄλλη στὴ θέση της θὰ εἶχε χάσει τὴν αὐτοπεποίθησή της. Ἡ Ἀνίτα Ἐκμπεργκ ὅμως δὲν τὴν ἔχασε. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὴν βοήθησε κ' ἡ τύχη. Ἰσως νὰ ὠδηγοῦσε κανένα παιδικὸ καρροτσάκι σήμερα σ' ἓνα πάρκο τοῦ Μάλμε, ἂν δὲν τύχαινε νὰ τὴν συναντήσῃ ἓνας ἀντιπρόσωπος τῆς ἀμερικανικῆς κινηματογραφικῆς ἐταιρίας «RKO» καὶ νὰ τῆς πρότελῃ ἓνα δοκιμαστικὸ συμβόλαιο. Ἡ Ἀνίτα δὲν ἄφησε νὰ τῆς ξεφύγῃ ἡ εὐκαιρία. Τὸν Μάιο τοῦ 1952, ἔφθασε στὸ Χόλλυγουντ...

Ἀπ' τὴ στιγμὴ ἐκείνη ἀρχισε ὁ πραγματικὸς ἀγώνας. Ἐγκατεστημένη σ' ἓνα μικρὸ ἐπιπλωμένο δωμάτιο, ἡ Ἀνίτα βάλθηκε νὰ μάθῃ πρῶτα καλὰ τὰ ἀγγλικά... Ὁ Χάουαρντ Χιούξ, ὁ πρόεδρος τῆς «RKO», δὲν τῆς ἀνέανε τὸ συμβόλαιο ἔπειτα ἀπ' τὸ ἐξάμηνο δοκιμαστικὸ

διάστημα. Τότε ἡ ξανθὴ Σουηδέζα στράφηκε πρὸς τὴν «Οὐνιβέρσαλ». Ἐκεῖ ἀρχισε νὰ παίρνῃ μαθήματα ἡθοποιίας. Φαίνεται ὅμως πὼς δὲν εἶχε καὶ σπουδαῖο ταλέντο, γιὰ τὴν ἔβαλαν νὰ παίξῃ ρόλους κομπάρσας σὲ ταινίες τοῦ Ἀμποτ καὶ Κωστέλλο.

Ἡ Ἀνίτα ὅμως δὲν τὸ ἔβαζε κάτω. Ἀρχισε νὰ ντύνεται ἐκκεντρικά κ' ἔγινε μοντέλο γιὰ τὰ ἐξώφυλλα τῶν ἀμερικανικῶν περιοδικῶν. Ὁ Τάυρον Πάουερ, ὁ διάσημος ζεν-πρεμιέ τοῦ κινηματογράφου, τὴν πρόσεξε, τὴ γνώρισε, καὶ γιὰ ἓνα διάστημα οἱ δύο τους ἦσαν ἀχώριστοι. Ἀλλὰ ὁ Τάυρον Πάουερ ἀγαποῦσε τὶς γυναῖκες πού ἔχουν καὶ κάποιο πνευματικὸ περιεχόμενο, ἐνῶ ἡ Ἀνίτα εἶναι ἀπ' τοὺς τύπους ἐκείνους τῶν γυναικῶν πού σπάνια ἀνοίγουν διδύλο ἢ ἔστω κ' ἐφημερίδα.

Εὐτυχῶς, βρέθηκε ἓνας ἄλλος θαυμαστής της μὲ λιγώτερες ἀπαιτήσεις, ὁ Φράνκ Σινάτρα, πού ἔγινε μόνιμος συνοδὸς της. Ἐνα βράδυ, ὅμως, τσακώθηκαν μπροστὰ σ' ἄλο τὰν κόσμο στὸ νυκτερινὸ κέντρο «Σίροκ», γιὰ τὴν Ἀνίτα εἶχε ρίξει πολλὰ βλήματα στὸν μαῦρο τραγουδιστὴ Σάμμου Νταϊδς...

Ὁ ἐπόμενος θαυμαστὴς τῆς Ἀνίτας ἦταν ὁ πρωταθλητὴς τοῦ μπαϊντς-μπῶλ, ὁ Τζὸ Ντιμάτζιο, τέως σύζυγος τῆς Μαίριλιν Μονρόε, πού ἔχει, φαίνεται, προτίμηση στὶς ξανθές. Ἀλλὰ τὸ εἰδύλλιο δὲν δάσταζε πολὺ. Ἐνα βράδυ, ἡ Ἀνίτα ἐμφανίστηκε μ' ἓνα θαυμάσιο κολλίτι, πού τῆς εἶχε χαρίσει ὁ Γκάρυ Κούπερ...

Ἐνα ἄλλο βράδυ, ὁ Μπόμπ Χάπ τῆς τηλεφώνησε, προτείνοντάς της ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν Μαίριλιν Μονρόε σὲ μιά ταινίαν γιὰ τοὺς Ἀμερικανούς στρατιώτες τῆς Ἀλάσκας.

Ἡ Μαίριλιν εἶχε ματαιώσει τὸ ταξίδι της τὴν τελευταία στιγμὴ. Ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἀνίτας στὴν Ἀλάσκα ἦταν καταπληκτικὴ. Κ' ἡ δημοτικότητα της τῆς αὐτὴ μετὰ τῶν στρατιωτῶν ὑπῆρξε ἡ ἀρχὴ τῆς κινηματογραφικῆς της καριέρας. Ὁ παραγωγὸς Τζὼν Οὐάιτν τὴν ἔβαλε νὰ παίξῃ ἓνα ρόλο στὴν ταινία «Δενδροστοιχία τοῦ αἵματος», ὅπου ὅλοι τὴν ὀρῆκαν πολὺ καλῇ. Καί, ξαφνικά, ἡ ἀρρώστια τῆς ἡθοποιοῦ Ἀρλεν Ντάλ ἔκανε τὴν «Οὐάιτνερ Μπρόντ» νὰ τῆς δώσῃ τὸν ρόλο τῆς πριγκίπισσας Ἐλένης στὸν «Πόλεμο καὶ Εἰρήνη»...

Ἀπὸ τότε, ἡ Ἀνίτα Ἐκμπεργκ, δὲν ἔπαψε νὰ παίξῃ τὸν μοναδικὸ ρόλο γιὰ τὸν ὅποιο ἔχει πραγματικὸ ταλέντο: Τὸν ρόλο τῆς ποιανόνας, πού θέλει μὲ κάθε τρόπο νὰ δημιουργήσῃ θόρυβο γύρω ἀπὸ τ' ὄνομά της. Στὸ γάμο της, λ.χ., μὲ τὸν Ἀντονι Στῆλ, πού ἔγινε στὴ Φλωρεντία στὶς 22 Μαΐου 1956, φόρεσε ἓνα νυφικὸ μὲ τολμηρὸ ντεκολτέ, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ μοιάζῃ μὲ τὴν Ἀλβίνα θέα.

Ἀκολούθησαν πολλὰ ἄλλα σκάνδαλα: Τὸ πρῶτο αὐτῆς τῆς σειρᾶς ἦταν ἡ δημοσίευση στὴν Ἀμερικὴ τῶν φωτογραφιῶν, γιὰ τὶς ὁποῖες εἶχε ποζάρει ἡ Ἀνίτα μὲ περιβολὴ Εὐας, καὶ τὸ τελευταῖο, ἡ ἀποκάλυψη τῶν σχέσεών της μὲ τὸν Μάικελ Ράινι, ὅταν ἦταν ἀρραβωνισμένη μὲ τὸν Τόνυ Στῆλ...

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ν' ἀρνήθῃ κανεὶς τὴν ὁμοιότητα πού παρουσιάζει ὁ θαύματος τῆς κ. Τζὸν Ραϊντ, μὲ τὴ στήλη διηθήσεως πού χρησιμοποιεῖ ὁ χημικὸς τοῦ Πειραματικοῦ Ἐργαστηρίου κ. Ρίτσαρντ Κράμερ, γιὰ νὰ διυλίσῃ ὀργανικὰ συστατικά. Ἡ κ. Τζὸν Ραϊντ ἔχει τὴν θέση τῆς βιολογικοῦ εἰς τὸ ἐργαστήριον Μάρσαλ.

(Φωτ. Picture Story)

Ο ΡΟΜΠΕΡΤ ΛΑ·Ι·ΡΝΤ, προϊστάμενος μηχανουργὸς στὰ χρωματογραφεῖα τοῦ Νιούπορτ, παίζει στὴν ὀρχήστρα τρομπόνι. «Τρομπόνι», ὡστόσο, ὠνόμασε καὶ ὁ Τζᾶκ Κράους τὸ ὄργανο πού χρησιμοποιεῖ γιὰ τὸ φύσημα τοῦ γυαλιοῦ, στὸ ἐργαστήριό του πού παράγει πολὺπλοκα γυάλινα ἀντικείμενα.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΟΡΓΑΝΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΑ ΧΗΜΕΙΑΣ...

Ἡ μεγάλη βιομηχανία δὲν περιφρονεῖ τὶς καλὲς τέχνες

Ὁ ἐπισκέπτης ἐνὸς τῶν μεγαλύτερων Ἐργαστηρίων Ἐρευνῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἂν διαθέτῃ, φυσικά, καὶ λίγη φαντασία, θὰ μείνῃ κατὰπληκτος ἀπ' τὴν ὀλοφάνερη ὁμοιότητα πού παρουσιάζουν ὠρσιμένα ὄργανα ἐρένης τοῦ ἐργαστηρίου, μὲ γνωστὰ μουσικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα μάλιστα χρησιμοποιοῦν οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐν λόγω ἐταιρίας στὴν ὀρχήστρα συναυλιῶν πού ἔχουν ὀργανώσει τόσο γιὰ τὴ δική τους ἀναψυχή, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἀναψυχὴ τῶν συναδέλφων τους.

Ἡ Ἐταιρία Ε. Ι. Ντὺ Πόντ ντὲ Νεμουρ ὥργανωσε στὰ 1951 μιὰ ὀρχήστρα σοβαρᾶς μουσικῆς, ἡ ὁποία συνεκροτήθη ἀπὸ προκισμένους ἐρασιτέχνες ὑπαλλήλους της, καθὼς καὶ ἀπὸ ὑπαλλήλους πού ἐργάζονται σὲ ἄλλα ἐργοστάσια τῆς περιοχῆς τοῦ Οὐίλμινγκτον, στὸ Ντελαουέαρ. Τὰ μέλη τῆς ὀρχήστρας εἶναι μηχανικοί, χημικοί, φυσικοί, πυροσβέστες, μηχανουργοί, τεχνικοὶ ὑπάλληλοι, ὑπάλληλοι τῶν γραφείων, δακτυλογράφοι κ.ο.κ. Μαέστρος προσεφέρθη εὐγενῶς ν' ἀναλάβῃ ὁ καθηγητὴς τῆς μουσικῆς τῶν Γυμνασίων τοῦ Οὐίλμινγκτον, ὁ ὁποῖος καὶ προγυμνάζει τὴν ὀρχήστρα κατὰ τὶς ἐλεύθερες ὥρες του.

Ὁ σύγχρονος ἐρευνητὴς ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἔχῃ ἀνεπτυγμένο τὸ πνεῦμα τῆς συνεργασίας καὶ τῆς ὁμαδικῆς προσπάθειας. Ταυτόχρονα πρέπει νὰ διαθέτῃ πρωτοβουλία, ἐλευθερία σκέψεως καὶ δημιουργικὴ φαντασία. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν μουσικὸ μίᾶς ὀρχήστρας.

Ἡ «συμφωνία τῆς ἐρένης», μ' ἄλλα λόγια ἡ ἀρμονικὴ πορεία ἐπιστήμης καὶ παραγωγῆς, ἔχει ἀποδώσει θαυμάσια ἀποτελέσματα καὶ ἐπιτρέπει ἤδη τὴ μείωση τῶν ὥρῶν ἐργασίας. Τὸ χαμηλὸ κόστος καὶ ἡ βελτιωμένη ποιότης τῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα ἐπετεύχθησαν μόνον μὲ τὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα, στήριζον σήμερα τὸ ἀμερικανικὸ βιοτικό ἐπίπεδο. Κάθε πρόοδος καταλήγει σὲ περισσότερες ἀνάσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ ἐπιτρέπει στοὺς ἐργαζομένους νὰ διαθέτουν ὀλοένα καὶ περισσότερο χρόνο σὲ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις.

Κ' ἔτσι, ἡ ὀρχήστρα τοῦ Οὐίλμινγκτον ἔχει τὴν εὐκαιρία νὰ δίνῃ τακτικὰ συναυλίες γιὰ τὸ κοινόν, καὶ μιὰ φορὰ τὸ χρόνο νὰ κἀν τὴν ἐπίσημη ἐμφάνισή της στὸ «Λόνγκγουιντ Γκάρντενς». Ἡ ἔταιρία πού εἶχε τὴν πρωτοβουλία ἀνέλαβε καὶ τὴν οικονομικὴ ὑποστήριξή της, ἀγοράζει τὰ ἀκριβὰ ὄργανα καὶ ἀντιμετωπίζει ἔτσι τὰ λοιπὰ ἐξόδα.

Τὸ ΣΑΞΟΦΩΝΟ πού ἐπενέωσε ὁ Ρόμπερτ Λίπσον, χημικὸς τοῦ Πειραματικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Οὐίλμινγκτον, εἶναι ἓνα γυάλινο ὄργανο γιὰ πολὺπλερες ἐργαστηριακὰς ἐρευνες. Δὲν συμφωνεῖτε καὶ σὲς ὅτι μοιάζει πολὺ μὲ τὸ πραγματικὸ σαξόφωνο πού παίζει στὴν ἐρασιτεχνικὴ ὀρχήστρα ὁ Ρίτσαρντ Φλιούκ; Ὁ κ. Ρίτσαρντ ἐργάζεται σὰν προϊστάμενος μηχανουργὸς στὰ ἐργοστάσια χρωματογραφείας τοῦ Νιούπορτ. Τὰ μέλη τῆς ὀρχήστρας ὀχι μόνον δὲν παίρνουν ποτὲ ἀποζημίωση γιὰ τὴν συμμετοχή τους, ἀλλὰ φροντίζουν νὰ πληρώνουν τακτικὰ τὶς συνδρομὲς τους. Πραγματικὴ λατρεία πρὸς τὴν Τέχνη.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΙ

Εικονογράφηση ΓΙΩΡΓΗ ΒΑΡΛΑΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο

Τὸ πλάτος τοῦ δρόμου ἦταν ὅλο-ὅλο τρία μέτρα. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου κανένα σπῆτι ξέφρευγε ἀπ' τὴ γραμμὴ σχηματίζοντας μιὰ προεξοχή, ὁ δρόμος στενεύει, δὲν ξεπερνοῦσε τὰ δύο μισοὶ μέτρα. Κι ἂν κατὰ τυχὴ ἡ προεξοχὴ αὐτὴ γινότανε κι ἀπὸ τὴς δυὸ μεριεὶς ἀντικριστά, τότε τὸ δρομάκι στενεύει ἀκόμη περισσότερο, ἔφτανε μόλις τὸ ἑνῶμισι μέτρο — ἴσα-ἴσα ὅσο γιὰ νὰ περάσῃ ἓνα γαϊδουράκι φορτωμένο ἄχρεα.

Τὰ σπῆτια ἦταν ἄσπρα. Τὸ ἄσπρο ἦτανε τὸ χρώμα ποὺ κυριαρχοῦσε παντοῦ. Μονάχα ὁ τροῦλλος κανενὸς ξωκλήσιου ξεχώριζε κάπου-κάπου γαλάσιος ἢ κοκκινωπός. Σὲ τοῦτο τὸ δρόμο ὅμως δὲν ὑπάρχουν ξωκλήσια κ' ἔτσι μπροστά σ' αὐτὰ μᾶτια σου ἀπλώνονταν ἓνας ζωγραφικὸς πίνακας σ' ὅλες τὶς ἀποχρώσεις τοῦ ἄσπρου, ἓνα παιγνίδισμα τοῦ ἄσπρου σὲ διάφορα πλάνα. Ἦταν ἓνας πίνακας μοντέρνου ζωγράφου, μεὶς κύβους καὶ παραλληλόγραμμα καὶ ῥόμβους, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ τίποτε ἀπ' τὴν στεριότητα τῆς μοντέρνας ζωγραφικῆς. Ἀπεναντίας, ὁ δρόμος ἦτανε γεμάτος ζωή.

Σ' αὐτὸν, λόγον χάρις, ἦταν ἐκείνη τὴ στιγμή ἓνα γαϊδουράκι — ἓνα γαϊδουράκι φορτωμένο ἄχρεα. Ἐνα ἀγοράκι τ' ὠδηγοῦσε ἀνεβαίνοντας τὸ ἀνθρωπινὸ δρομάκι ποὺ ἄρχιζε ἀπὸ πέτρα μακρὰ, ἀπ' τὴ θάλασσα. Κάθε τόσο, τὸ γαϊδουράκι καὶ τὸ ἀγόρι ἐκυρῶν με τὸν ὄγκο τους τὸ νερὸ ποὺ λαμπύριζε, χρυσαφένιο, κάτω ἀπ' τὴς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Μονάχα ἐκεῖ ποὺ τὸ δρομάκι φάρδιαινε, μὴ ἀπαλῆ, ἀνοιχτογάλαζα ἀνταίγεια ἔφτανε ἀπ' τὴ θάλασσα ἴσμι' ἔδω πάνω. Λίγο παραπέρα, ὅμως, πίσω ἀπ' τὴ γωνία ποὺ σχηματίζει ἓνας ἄλλος διαγώνιος δρόμος, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ξεχνόταν σὰ χείμαρρος, λούζοντας μετ' ἡ χρυσαφένια λάμψη τοῦ ἓνα παιδί, ἓνα κοριτσάκι ποὺ, καθὼς στεκόταν ἐκεῖ, ἀκουμπισμένο στὸν τοῖχο, φάνταζε σὰν ἀγγελολοῦδι μ' ἓνα φωτιστότεφανο γύρω ἀπ' τὸ κεφάλι.

Ἀπέναντι, στὸ δῶμα ἐνὸς στατιοῦ ποὺ οἱ μπουγκανβίλλες ξεχύνονταν ἐπάνω του σὰν ἓνας ποταμὸς καταρράκτης, πάνω σ' ἓνα ἀνατολίτικο χαλί ἀπλωμένο χάμα, καθότανε ἡ Πηρῶ.

Τὸ γαϊδουράκι εἶχε φτάσει σχεδὸν κοντὰ τῆς

τώρα καὶ ἡ Πηρῶ εἶπε μὲ ἄφροσ σοβαρὸ, σιγά, ἀλλὰ μὲ καθαρή φωνή:

— Τὸ νοῦ σου, Ἀγάστο! Ὅπως εἶπαμε, ἔ; Δὲ θέλω νὰ τὸ παρακάνης. Τί γίνεται; Σιχῆτοῦνε ἀκόμη;

Τὸ ἀγόρι τὴν κοίταξε μὲ τὴν ἴδια σοβαρότητα στὸ βλέμμα.

— Μιλάει τώρα μὲ τὸν ἀστυνόμο, ἀποκρίθηκε.

Μιά γυναίκα φωνή, πιὸ ἀπαλὴ, ἀκούστηκε ἀπ' τὸν

κῆπο.

— Πηρῶ! Ἀσε τὶς ἀνοησίες καὶ κάτσε φρόνιμα σοῦ λέω.

Τὸ γαϊδουράκι μὲ τὸ μυροβόλο φορτίο του περνοῦσε τώρα ἀκριβῶς κάτω ἀπ' τὸ κοριτσάκι.

— Ὅμορφα ποὺ μυρίζει, εἶπε ἡ Πηρῶ. Ἀλλὰ εἶναι γεμάτο κόκκινες ψειρίτσες.

— Εἶναι πολλὸ θυμωμένος, εἶπε τ' ἀγόρι καθὼς προσπερνοῦσε. Ξεφονίζει ἐκεῖ κάτω. Τὸ πρῶτ' ἦτανε πιὸ ἥσυχος.

Τὸ μικρὸ κοριτσάκι — ἐκεῖνο ποὺ ἔμοιαζε σὰν ἀγγελολοῦδι — σηκώθηκε ἄξαφνα νὰ ἄρχει νὰ προετοιμάξῃ τὸ ἔδαφος, ὅταν θέλῃ νὰ τὰ φτιάξῃ μ' ἓναν ἄντρα. Αὐτὸ κάνω κ' ἐγὼ τώρα.

— Καὶ γιὰ ποιὸν ἄντρα προετοιμάζεις τὸ ἔδαφος; ρώτησε ἡ Μαρία αὐστηρά.

Ἡ Πηρῶ ξέσπασε σ' ἓνα γέλιο δυνατό, αὐτὸ ἄσπρη.

— Μαρία, γλυκεῖα ποὺ εἶσαι! Μὰ γιὰ τὸν Γκουίντο, φυσικά. Γιὰ ποιὸν ἄλλο; Πρῶσεξε!

— Ἀπὸ τ' ἄχρεο θὰ γεμίσει, ἐλπίζω, κόκκινες ψειρίτσες. Θὰ τὸν τρώει καὶ θὰ θέλῃ νὰ ξυστῇ. Ὅσο καλὴ ἀνατορφή κι ἂν ἔχῃς, ὅταν θέλῃς νὰ ξυστῇς, θὰ ξυστῇς.

— Ἐνα χαμόγελο φώτισε ἄξαφνα τὸ πρόσωπό της.

— Ἄν ξυστῇ, θὰ μπορῶ νὰ τὸν κάνω ὅ,τι θέλω, Μαρία, ὅ,τι θέλω. Μιά γυναίκα πρέπει νὰ προετοιμάξῃ τὸ ἔδαφος, ὅταν θέλῃ νὰ τὰ φτιάξῃ μ' ἓναν ἄντρα. Αὐτὸ κάνω κ' ἐγὼ τώρα.

— Καὶ γιὰ ποιὸν ἄντρα προετοιμάζεις τὸ ἔδαφος; ρώτησε ἡ Μαρία αὐστηρά.

Ἡ Πηρῶ ξέσπασε σ' ἓνα γέλιο δυνατό, αὐτὸ ἄσπρη.

— Μαρία, γλυκεῖα ποὺ εἶσαι! Μὰ γιὰ τὸν Γκουίντο, φυσικά. Γιὰ ποιὸν ἄλλο; Πρῶσεξε!

— Ἀπὸ τ' ἄχρεο θὰ γεμίσει, ἐλπίζω, κόκκινες ψειρίτσες. Θὰ τὸν τρώει καὶ θὰ θέλῃ νὰ ξυστῇ. Ὅσο καλὴ ἀνατορφή κι ἂν ἔχῃς, ὅταν θέλῃς νὰ ξυστῇς, θὰ ξυστῇς.

— Ἐνα χαμόγελο φώτισε ἄξαφνα τὸ πρόσωπό της.

— Ἄν ξυστῇ, θὰ μπορῶ νὰ τὸν κάνω ὅ,τι θέλω, Μαρία, ὅ,τι θέλω. Μιά γυναίκα πρέπει νὰ προετοιμάξῃ τὸ ἔδαφος, ὅταν θέλῃ νὰ τὰ φτιάξῃ μ' ἓναν ἄντρα. Αὐτὸ κάνω κ' ἐγὼ τώρα.

— Καὶ γιὰ ποιὸν ἄντρα προετοιμάζεις τὸ ἔδαφος; ρώτησε ἡ Μαρία αὐστηρά.

Ἡ Πηρῶ ξέσπασε σ' ἓνα γέλιο δυνατό, αὐτὸ ἄσπρη.

— Μαρία, γλυκεῖα ποὺ εἶσαι! Μὰ γιὰ τὸν Γκουίντο, φυσικά. Γιὰ ποιὸν ἄλλο; Πρῶσεξε!

— Ἀπὸ τ' ἄχρεο θὰ γεμίσει, ἐλπίζω, κόκκινες ψειρίτσες. Θὰ τὸν τρώει καὶ θὰ θέλῃ νὰ ξυστῇ. Ὅσο καλὴ ἀνατορφή κι ἂν ἔχῃς, ὅταν θέλῃς νὰ ξυστῇς, θὰ ξυστῇς.

— Καὶ γι' αὐτὸ ἔδωσες λεπτὰ σ' ἓνα παιδί γιὰ νὰ τὸν κολλήσῃ μὲ τὸ ζῶο του στὸν τοῖχο; Καὶ τί θὰ βγῇ ἀπ' αὐτό;

— Ἀκού νὰ δῇς! Φοράει μιὰ μαύρη φορεσιά, κομικὴ στὸ δικό μας κλίμα, ναι ἢ ὄχι;

— Δὲν καταλαβαίνω...

— Ὀλη του ἡ πλάτη θὰ γίνῃ κάτασπρη ἀπ' τοὺς σουδάδες. Κι αὐτὸ θὰ τὸν κάνῃ γελοῖο, ναι ἢ ὄχι;

— Φυσικά, ἀλλά...

— Θὰ γεμίσει ἄχρεα ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, ναι ἢ ὄχι;

— Πηρῶ, δέν...

— Ἀπὸ τ' ἄχρεο θὰ γεμίσει, ἐλπίζω, κόκκινες ψειρίτσες. Θὰ τὸν τρώει καὶ θὰ θέλῃ νὰ ξυστῇ. Ὅσο καλὴ ἀνατορφή κι ἂν ἔχῃς, ὅταν θέλῃς νὰ ξυστῇς, θὰ ξυστῇς.

— Ἐνα χαμόγελο φώτισε ἄξαφνα τὸ πρόσωπό της.

— Ἄν ξυστῇ, θὰ μπορῶ νὰ τὸν κάνω ὅ,τι θέλω, Μαρία, ὅ,τι θέλω. Μιά γυναίκα πρέπει νὰ προετοιμάξῃ τὸ ἔδαφος, ὅταν θέλῃ νὰ τὰ φτιάξῃ μ' ἓναν ἄντρα. Αὐτὸ κάνω κ' ἐγὼ τώρα.

— Καὶ γιὰ ποιὸν ἄντρα προετοιμάζεις τὸ ἔδαφος; ρώτησε ἡ Μαρία αὐστηρά.

Ἡ Πηρῶ ξέσπασε σ' ἓνα γέλιο δυνατό, αὐτὸ ἄσπρη.

— Μαρία, γλυκεῖα ποὺ εἶσαι! Μὰ γιὰ τὸν Γκουίντο, φυσικά. Γιὰ ποιὸν ἄλλο; Πρῶσεξε!

— Ἀπὸ τ' ἄχρεο θὰ γεμίσει, ἐλπίζω, κόκκινες ψειρίτσες. Θὰ τὸν τρώει καὶ θὰ θέλῃ νὰ ξυστῇ. Ὅσο καλὴ ἀνατορφή κι ἂν ἔχῃς, ὅταν θέλῃς νὰ ξυστῇς, θὰ ξυστῇς.

— Ἐνα χαμόγελο φώτισε ἄξαφνα τὸ πρόσωπό της.

— Ἄν ξυστῇ, θὰ μπορῶ νὰ τὸν κάνω ὅ,τι θέλω, Μαρία, ὅ,τι θέλω. Μιά γυναίκα πρέπει νὰ προετοιμάξῃ τὸ ἔδαφος, ὅταν θέλῃ νὰ τὰ φτιάξῃ μ' ἓναν ἄντρα. Αὐτὸ κάνω κ' ἐγὼ τώρα.

— Καὶ γιὰ ποιὸν ἄντρα προετοιμάζεις τὸ ἔδαφος; ρώτησε ἡ Μαρία αὐστηρά.

Ἡ Πηρῶ ξέσπασε σ' ἓνα γέλιο δυνατό, αὐτὸ ἄσπρη.

— Μαρία, γλυκεῖα ποὺ εἶσαι! Μὰ γιὰ τὸν Γκουίντο, φυσικά. Γιὰ ποιὸν ἄλλο; Πρῶσεξε!

— Ἀπὸ τ' ἄχρεο θὰ γεμίσει, ἐλπίζω, κόκκινες ψειρίτσες. Θὰ τὸν τρώει καὶ θὰ θέλῃ νὰ ξυστῇ. Ὅσο καλὴ ἀνατορφή κι ἂν ἔχῃς, ὅταν θέλῃς νὰ ξυστῇς, θὰ ξυστῇς.

— Ἐνα χαμόγελο φώτισε ἄξαφνα τὸ πρόσωπό της.

— Ἄν ξυστῇ, θὰ μπορῶ νὰ τὸν κάνω ὅ,τι θέλω, Μαρία, ὅ,τι θέλω. Μιά γυναίκα πρέπει νὰ προετοιμάξῃ τὸ ἔδαφος, ὅταν θέλῃ νὰ τὰ φτιάξῃ μ' ἓναν ἄντρα. Αὐτὸ κάνω κ' ἐγὼ τώρα.

— Καὶ γιὰ ποιὸν ἄντρα προετοιμάζεις τὸ ἔδαφος; ρώτησε ἡ Μαρία αὐστηρά.

Ἡ Πηρῶ ξέσπασε σ' ἓνα γέλιο δυνατό, αὐτὸ ἄσπρη.

— Μαρία, γλυκεῖα ποὺ εἶσαι! Μὰ γιὰ τὸν Γκουίντο, φυσικά. Γιὰ ποιὸν ἄλλο; Πρῶσεξε!

— Ἀπὸ τ' ἄχρεο θὰ γεμίσει, ἐλπίζω, κόκκινες ψειρίτσες. Θὰ τὸν τρώει καὶ θὰ θέλῃ νὰ ξυστῇ. Ὅσο καλὴ ἀνατορφή κι ἂν ἔχῃς, ὅταν θέλῃς νὰ ξυστῇς, θὰ ξυστῇς.

— Ἐνα χαμόγελο φώτισε ἄξαφνα τὸ πρόσωπό της.

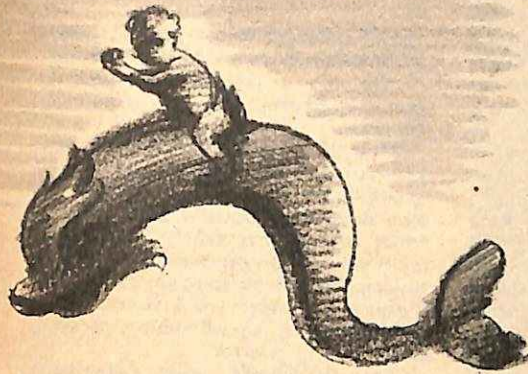
— Ἄν ξυστῇ, θὰ μπορῶ νὰ τὸν κάνω ὅ,τι θέλω, Μαρία, ὅ,τι θέλω. Μιά γυναίκα πρέπει νὰ προετοιμάξῃ τὸ ἔδαφος, ὅταν θέλῃ νὰ τὰ φτιάξῃ μ' ἓναν ἄντρα. Αὐτὸ κάνω κ' ἐγὼ τώρα.

— Καὶ γιὰ ποιὸν ἄντρα προετοιμάζεις τὸ ἔδαφος; ρώτησε ἡ Μαρία αὐστηρά.

Ἡ Πηρῶ ξέσπασε σ' ἓνα γέλιο δυνατό, αὐτὸ ἄσπρη.

— Μαρία, γλυκεῖα ποὺ εἶσαι! Μὰ γιὰ τὸν Γκουίντο, φυσικά. Γιὰ ποιὸν ἄλλο; Πρῶσεξε!

— Ἀπὸ τ' ἄχρεο θὰ γεμίσει, ἐλπίζω, κόκκινες ψειρίτσες. Θὰ τὸν τρώει καὶ θὰ θέλῃ νὰ ξυστῇ. Ὅσο καλὴ ἀνατορφή κι ἂν ἔχῃς, ὅταν θέλῃς νὰ ξυστῇς, θὰ ξυστῇς.

ΤΟΥ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤ ΝΤΙΒΑΪΝ

Τὸ κοριτσάκι μὲ τὸ ἀγγελικὸ πρόσωπο σκαρφάλο-σε ξανά πάνω στὴ μάντρα κ' οἱ χρυσαφένιες ἀκτίνες τοῦ ἡλίου σχημάτισαν πάλι ἓνα φωτιστότεφανο γύρω ἀπ' τὸ κεφάλι του.

Μὲ τὰ χεῖλη μισανοιγμένα, ἡ Πηρῶ ἔσκαψε νὰ δῇ. Ὁ ἄντρας βορσκότανε ἀνάμεσα στὰ δυὸ σπῆτια τώρα. Ἀξάφνα κοντοστάθηκε σὰ νὰ κατάρθει τί θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ. Ὅσο νὰ σκεφτῇ ὅμως, τὸ γαϊδουράκι προχώρησε μὲ ἀπροσδόκητη σβέλτσάδα. Τὰ πανέρια μὲ τ' ἄχρεα ταλαντεύθηκαν πέρα-δῶθε. Ὁ ἄντρας κώλησε μὲ τὴν πλάτη στὸν τοῖχο. Τὰ πανέρια σκάλωσαν ἐπάνω του κι ἀναποδογύρισαν. Τ' ἄχρεο ξεχύθηκε. Ὅχι πολὺ ἄχρεο, ἀλλὰ ἄφρετο, ὅσο χρειαζότανε. Καὶ τὸ γαϊδουράκι ξεμάκρυνε. Γιὰ ἓνα λεπτό, ὁ ἄντρας βρέθηκε κοιταχόμενος ἀπ' τὴν κορφή ὡς τὰ νύχια μὲ ἄχρεο. Ἐκανε ἓνα ἔθιμα καὶ στάθηκε στὴ μέση τοῦ δρόμου. Πολὺ καθαρά, μὲ ἔμφαση, ἀλλὰ χωρὶς πάθος, εἶπε:

— Στὸ διάβολο!

— Ὅλα, ὅλα θὰ πάνε καλά, μουρμούρισε ἡ Πηρῶ μιλώντας στὸν ἑαυτὸ της.

Μὲ τὸ κεφάλι γεμμένο ἀπ' τὴ μιὰ μεριά, τὸν παρακολουθοῦσε νὰ τινάξῃ προσεκτικὰ τ' ἄχρεο ἀπὸ πάνω του. Περιέμενε ἥσυχα, μὲ τὰ μᾶτια ἥρεμα, νὰ πλησιασῇ. Κι ὅταν ὁ ἄντρας ἔφτασε στὸ ἴδιο ἔθιμο μ' αὐτήν, σήκωσε ἀπότομα τὸ κεφάλι της καὶ τὸν κοίταξε.

Ἐκεῖνος ἔκανε μιὰ κίνηση σὰ νὰ θέλῃ νὰ βγάλῃ τὸ καπέλλο του νὰ χαιρετίσῃ, θυμήθηκε πὼς τὸ καπέλλο του εἶπε καὶ εἶπε μὲ σπασμένα ἑλληνικά:

— Καλὴσπέρα σας. Ζητῶ τὴ δεσποινίδα Λούστρου. Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε ποῖο εἶναι τὸ σπίτι της;

Τὸ πρόσωπο τῆς κοπέλας φωτίστηκε. Ἐκπληξη, ἐνδιαφέρον, ἀκρότη καὶ χαρὰ, παιγνίδισμα στὴν ἐκφραστὴ της.

— Ὡ, θάσαστε σίγουρα ὁ καθηγητὴς Κάλντερ, εἶπε ἐγγλέζικα. Ἐγὼ εἶμαι ἡ Πηρῶ Λούστρου. Χαίρομαι ποὺ ἤρθατε νὰ με δῆτε.

Κάτω στὸν κῆπο, ἡ Μαρία ξερόδῃσε.

Ὁ Κάλντερ στεκότανε κάτω ἀπ' τὴ μάντρα μὲ τὰ μᾶτια σηκωμένα στὴν Πηρῶ.

— Ἐγὼ ἓνα συστατικὸ γράμμα γιὰ σὰς... ἄρχισε.

Ὅσο μιλοῦσε, ἡ Πηρῶ τὸν ἐξέταζε ἀπὸ πάνω ὡς κάτω, γρήγορα, ἐρευνητικά, χωρὶς ντροπὴ. Ἦταν ψηλός, λιγνός, ὀχι ὅμως κοκαλιάρης. Ἠλικιωμένος, φυσικά. Τὰ μαλλιά του ἦσαν γκριζὰ στυλὸς κορτάφους. Πόσον χρόνων νάταν, ἀλήθεια; Δύσκολα θὰ μπορούσε νὰ μαντέψῃ κανεὶς τὴν ἡλικία του. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν εἶχε καμιά ἀπολύτως σημασία. Τὸ πρόσωπό του ἦταν μακρουλὸ καὶ ἀδύνατο — πρόσωπο διανοούμενου. Μὲ ἀπορία ἡ Πηρῶ διαπίστωνε πὼς δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἀλογιστὸ στὸ πρόσωπό του. Κάθε ἄλλο, ἦταν μάλιστα πολὺ ἀνθρώπινο. Καὶ θυμωμένο. Τὰ μᾶτια του ἦσαν καστανά.

— Δὲν περνάτε μέσα; εἶπε μὲ ἄφροσ μελιστάλαχο.

— Εὐχαρίστως, ἀποκρίθηκε ἐκεῖνος σκυθρωπός καὶ προχώρησε πρὸς τὴν πόρτα. Ὅταν ἔφτασε στὸ κατώφλι, γύρισε τὸ κεφάλι καὶ σὰ νὰ μὴν μπορούσε νὰ συγκρατήσῃ περισσότερο τὴν ἀγανάκτησή του, εἶπε:

— Τρακάρεσα μ' ἓνα γαϊδουράκι τώρα δά... Ἐκεῖ κάτω. Θὰ με εἶδατε.

— Συνηθισμένα πράγματα, εἶπε ἡ Πηρῶ ἀόριστα. Ἐδῶ λέμε, μάλιστα, πὼς αὐτὸ εἶναι τὸ βάπτισμα τῆς Μυκόνου. Πρέπει νάχῃ κανεὶς τὸ νοῦ του καὶ νὰ χώνεται κάτω ἀπὸ καμιά πόρτα ὅταν συναντᾷ ἐμπόδιο σ' αὐτὰ τὰ στενὰ δρομάκια. Ἀλλὰ, ἡ πλάτη του γίνεται κάτασπρη ἀπ' τοὺς σουδάδες.

— Ὡ, Θεέ μου! Ἐχει λερωθῇ καὶ ἡ πλάτη μου; ρώτησε ὁ Κάλντερ κάνοντας μιὰ ἄκαρπη προσπάθεια νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὴ ράχη του.

— Σπρώξτε τὴν πρόσβην πόρτα, εἶπε ἡ Πηρῶ γλῆκα. Ἀριστερά, θὰ δῆτε μιὰ δοῦρτσα χρυσαφένια στὸν τοῖχο.

Ὁ Κάλντερ ἔσπρωξε τὴν πόρτα καὶ μπήκε.

Κάτω στὸν κῆπο, στὰ πόδια τοῦ τοῖχου, ἡ Μαρία καθότανε χωμένη σὲ μιὰ βαθεῖα πολυθρόνα.

— Πηρῶ, κατέβα ἀπ' ἐκεῖ πάνω, εἶπε. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ τὸν δεχτῇς...

— Μὰ γιατί; ρώτησε ἡ Πηρῶ μὲ μιὰ ἔκφραση παιδιαστικῆς ἀδωότητας στὰ μᾶτια.

Τέντωσε τὰ πόδια της.

— Γιὰ δὲς γάμπες..., εἶπε καμαρωτῇ. Εἶμαι περήφανη γιὰ τὶς γάμπες μου.

— Τὸ καλὸ ποὺ σοῦ θέλω...

— Θὰ μπορούσα, ἂν ἤθελα, συνέχισε ἡ Πηρῶ ἀτάραχη, νὰ κρεμάσω τὰ πόδια μου ἀπ' τὴ μεριά τὸν δρόμο. Ἐ, καὶ νάβλεπες τότε τί θὰ γινότανε! Ἀλλὰ προτιμῶ νὰ φυλάξω τὰ πόδια μου. Ἐνας καλὸς στρατηγός...

Σώπασε βλέποντας τὸν Κάλντερ νὰ βγαίνει ἀπ' τὴν μπαλκονόπορτα καὶ νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος τους.

— Χαριτωμένη εἰκόνα, εἶπε ὁ Κάλντερ.

Ἡ Πηρῶ χαμογέλασε εὐχαριστημένη.

— Αὐτὴ ἔδω εἶναι ἡ Μαρία, εἶπε. Στὴν Ἀγγλία θὰ τὴν λέγανε γκονδερινάτα μου, στὴν Ἰσπανία συνοδὸ μου, στὴ Μύκονο εἶναι ὁ δεσμοφύλακός μου. Μπορεῖτε νὰ μιλήσετε εὐθέστερα μὲ τὴν πλάτη της, δὲν καταλαβαίνει ἐγγλέζικα. Τὸ κάνω κ' ἐγὼ πολλές φορές. Μ' ἀνακουφίζει.

Σώπασε βλέποντας τὸν Κάλντερ νὰ βγαίνει ἀπ' τὴν μπαλκονόπορτα καὶ νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος τους.

— Χαριτωμένη εἰκόνα, εἶπε ὁ Κάλντερ.

Ἡ Πηρῶ χαμογέλασε εὐχαριστημένη.

— Αὐτὴ ἔδω εἶναι ἡ Μαρία, εἶπε. Στὴν Ἀγγλία θὰ τὴν λέγανε γκονδερινάτα μου, στὴν Ἰσπανία συνοδὸ μου, στὴ Μύκονο εἶναι ὁ δεσμοφύλακός μου. Μπορεῖτε νὰ μιλήσετε εὐθέστερα μὲ τὴν πλάτη της, δὲν καταλαβαίνει ἐγγλέζικα. Τὸ κάνω κ' ἐγὼ πολλές φορές. Μ' ἀνακουφίζει.

Σώπασε βλέποντας τὸν Κάλντερ νὰ βγαίνει ἀπ' τὴν μπαλκονόπορτα καὶ νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος τους.

— Χαριτωμένη εἰκόνα, εἶπε ὁ Κάλντερ.

Ἡ Πηρῶ χαμογέλασε εὐχαριστημένη.

— Αὐτὴ ἔδω εἶναι ἡ Μαρία, εἶπε. Στὴν Ἀγγλία θὰ τὴν λέγανε γκονδερινάτα μου, στὴν Ἰσπανία συνοδὸ μου, στὴ Μύκονο εἶναι ὁ δεσμοφύλακός μου. Μπορεῖτε νὰ μιλήσετε εὐθέστερα μὲ τὴν πλάτη της, δὲν καταλαβαίνει ἐγγλέζικα. Τὸ κάνω κ' ἐγὼ πολλές φορές. Μ' ἀνακουφίζει.

Σώπασε βλέποντας τὸν Κάλντερ νὰ βγαίνει ἀπ' τὴν μπαλκονόπορτα καὶ νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος τους.

— Χαριτωμένη εἰκόνα, εἶπε ὁ Κάλντερ.

Ἡ Πηρῶ χαμογέλασε εὐχαριστημένη.

— Αὐτὴ ἔδω εἶναι ἡ Μαρία, εἶπε. Στὴν Ἀγγλία θὰ τὴν λέγανε γκονδερινάτα μου, στὴν Ἰσπανία συνοδὸ μου, στὴ Μύκονο εἶναι ὁ δεσμοφύλακός μου. Μπορεῖτε νὰ μιλήσετε εὐθέστερα μὲ τὴν πλάτη της, δὲν καταλαβαίνει ἐγγλέζικα. Τὸ κάνω κ' ἐγὼ πολλές φορές. Μ' ἀνακουφίζει.

Σώπασε βλέποντας τὸν Κάλντερ νὰ βγαίνει ἀπ' τὴν μπαλκονόπορτα καὶ νὰ ἔρχεται πρὸς τὸ μέρος τους.

— Χαριτωμένη εἰκόνα, εἶπε ὁ Κάλντερ.

Ἡ Πηρῶ χαμογέλασε εὐχαριστημένη.

— Αὐτὴ ἔδω εἶναι ἡ Μαρία, εἶπε. Στὴν Ἀγγλία θὰ τὴν λέγανε γκονδερινάτα μου, στὴν Ἰσπανία συνοδὸ μου, στὴ Μύκονο εἶναι ὁ δεσμοφύλα

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Εκκινώντας στις 10 Ιουλίου 1956 από την Νέα Υόρκη, ο Σάββας και η Σού Γεωργίου, μπόρεσαν, ύστερα από ένα ταξίδι γεμάτο περιπέτειες πάνω στο μικρό τους Ιστιοφόρο, την «Χαρά», να διασχίσουν τον άπειρο Ατλαντικό και να φθάσουν στις 7 Ιουλίου στις Άλδρες — πρώτο σταθμό του ταξιδιού τους — και στις 28 του ίδιου μήνα στις πύλες της Μεσογείου, τα Στενά του Γιβραλτάρ. Τελικός σκοπός του ταξιδιού ήταν η Ελλάδα. Φθάνοντας στο Γιβραλτάρ, ο Έλληνας θαλασσοπόρος και η θαρραλέα Αμερικανίδα — γυναίκα του, είχαν διασχίσει 3.200 επίκεινα ωκεάνια μίλια, φέρνοντας σε τέρμα έναν πραγματικό ναυτικό άθλο. Τρεις ημέρες μετά την άφιξή τους στο Γιβραλτάρ, ο Σάββας και η Σού ξεκίνησαν και πάλι για την ανοικτή θάλασσα. Στο δρόμο τους προς την Ελλάδα είχαν σκοπό να επισκεφθούν την Μαγιόρκα των Βαλλεαρίδων, αλλά μία θύελλα, που ο ώκεανός δεν είχε τίποτα να της ζηλέψει, αναγκάζει το μικρό σκάφος να κρυφτεί για λίγες ημέρες στο λιμάνι της Καρθαγένης, στην Ισπανία. Όταν η θύελλα εκπάσσει η «Χαρά» έβαλε και πάλι πλώρη προς τα ανατολικά. Προς την Ίθιακη. Προς την Ελλάδα.

Στις 04.00 της Πέμπτης, 16ης Αυγούστου, όπως κάθε πρωί, είχαμε πάλι μπουνάτσα. Έτσι, όπως πάμε, αμφιβάλλω πολύ αν τα τσιγάρα θα μάς φτάσουν ως το Παλέρμο, και τα νεύρα «κάποιου» που βρίσκεται πάνω στο καράδι με κάνουν να σκέπτομαι στα σοβαρά, μία προσέγγιση στη Σαρδηνία. Όπωςδήποτε μάς παρηγόρησε, αλλά για λίγο όμως, το γεγονός ότι απ' αυτό το βράδυ ως τις πρώινες ώρες του Σαββάτου, 18 Αυγούστου, με την βοήθεια ενός πολύ δυνατού νότιου ανέμου πιάσαμε την μεγαλύτερη σταθερή ταχύτητα όλου μας του ταξιδιού. Σε 5 ώρες διανύσαμε 40 όλοκληρα μίλια! Μάλις, όμως, πέρασαν πέντε ώρες ο άνεμος κόπηκε με το μαχαίρι.

Η ίδια κατάσταση επικράτησε και στις 19 Αυγούστου. Την άλλη ημέρα, στις 14.25, ανάμεσα από

την πάχνη, είδαμε επιτέλους τα βουνά της Σαρδηνίας και την Τρίτη, 21 Αυγούστου, στις 14.45, περνάγαμε ανάμεσα από τα φανάρια του λιμανιού του Κάλιαρι.

Την Τετάρτη, 22 Αυγούστου, ώρα 23.10 ξεκινήσαμε με φρέσκο βορειοδυτικό άνεμο, αποφασισμένοι αυτή τη φορά να πιάσουμε Ίθιακη και ελπίζοντας πως δεν θ' αναγκασθούμε ν' αλλάξουμε πρόγραμμα και πάλι. Από την καπιταναρία μάς συμβούλευσαν να μη φύγουμε, γιατί ο μετεωρολογικός σταθμός ανέφερε χαμηλή βαρομετρική πίεση στην περιοχή.

Οι άστραπές φώτιζαν την παλιά πόλη του Κάλιαρι, θυμίζοντας τον πίνακα του Γκρέκο «Το Τολέδο με καταιγίδα». Σε 3½ ώρες περάσαμε το νησί Ντέ Κάβολι, δηλαδή είχαμε καλύψει κιάλας 22 μίλια.

Αφήνοντας τον τελευταίο κάβο

της Σαρδηνίας πίσω μας, αλλάξαμε πορεία, ώστε να ψηλώσουμε πάλι για την περίπτωση της θύελλης που περιμέναμε να έρθει από τον βορρά.

Στις 08.00 της Πέμπτης, 23 Αυγούστου, το βαρόμετρο άρχισε να πέφτει πιο πολύ και ο άνεμος γύρισε δυτικός - βορειοδυτικός. Ο ούρανός σκεπάστηκε τελείως από σύννεφα γεμάτα άσχημα μηνύματα. Η ταχύτης μας ήταν καταπληκτική και είχαμε ήδη καλύψει το 1/3 της απόστασης προς την Σικελία, σε ψηλότερο όμως πλάτος.

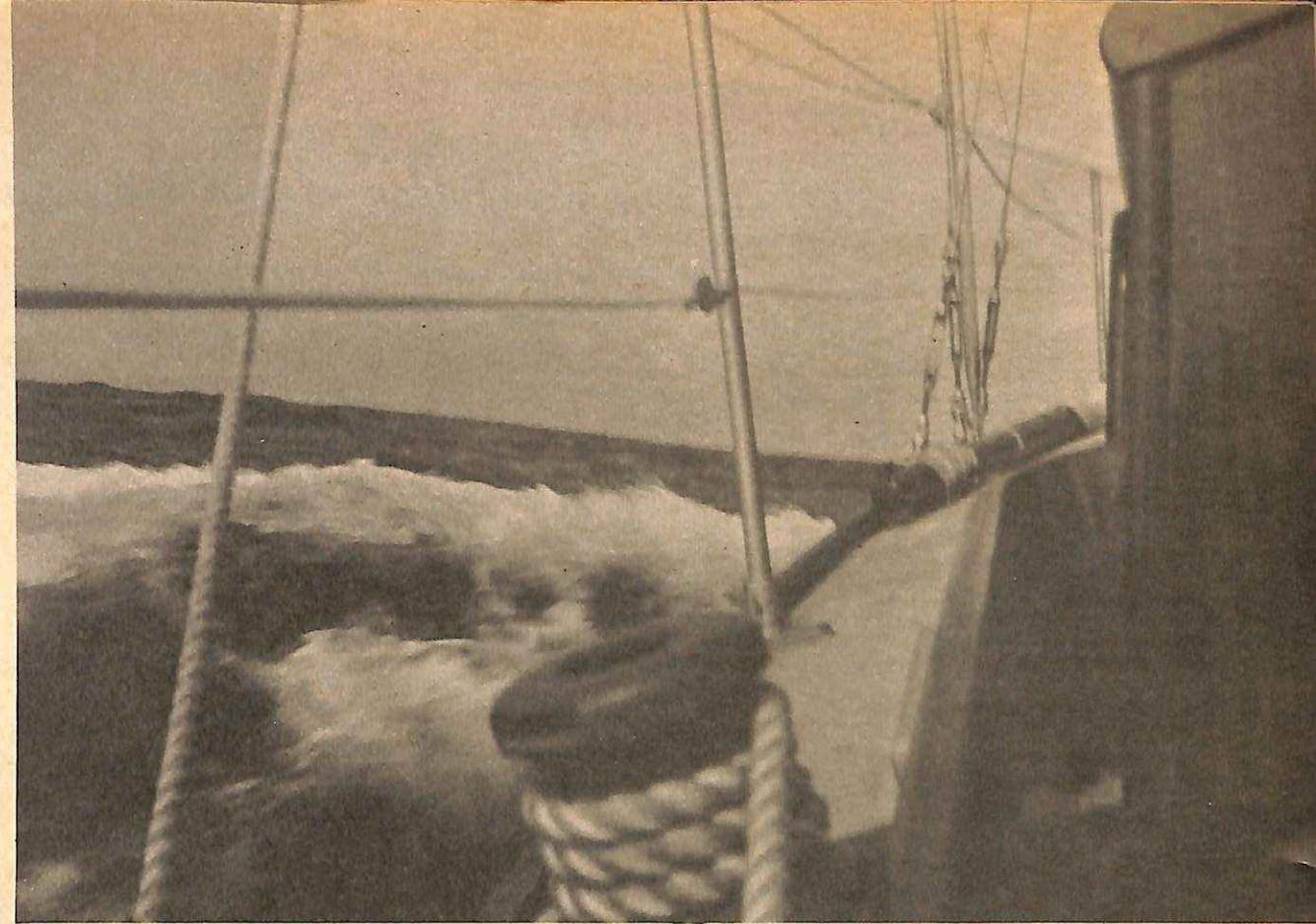
Στις 20.10 το βράδυ, ηλεκτρική θύελλα μάς χτύπησε από τον βορρά. Κάτω ή τζένουα. Ο φλόκος θυέλλης για την ώρα ήταν αρκετός. Η κουβέρτα της πλώρης γέμισε με λάνια από ένα μικρό καλαμάρι που ασφαλώς πήδηξε στο σκάφος για να γλυτώσει από κανένα ψάρι. Το

βαρόμετρο άρχισε πάλι να πέφτει. Γυρίσαμε την «Χαρά» προς νοτιοανατολική κατεύθυνση.

Στις 22.30 η θύελλα βρισκόταν σ' όλη της τη δόξα κ' οι άνεμοι έτρεχαν με 45 κόμβους την ώρα. Ευτυχώς ο φλόκος θυέλλης κατέβηκε εγκαίρως. Παρ' όλο ότι το σκάφος είναι ξυλάρμενο έχει ταχύτητα 2 — 2½ μίλια την ώρα. Το νερό που πηδάει μέσα και μας κάνει να τρέμουμε σαν από έλνουσία, δεν μάς πειράζει και πολύ. Φτάνει που πάμε στα πρώτα ανατολικά.

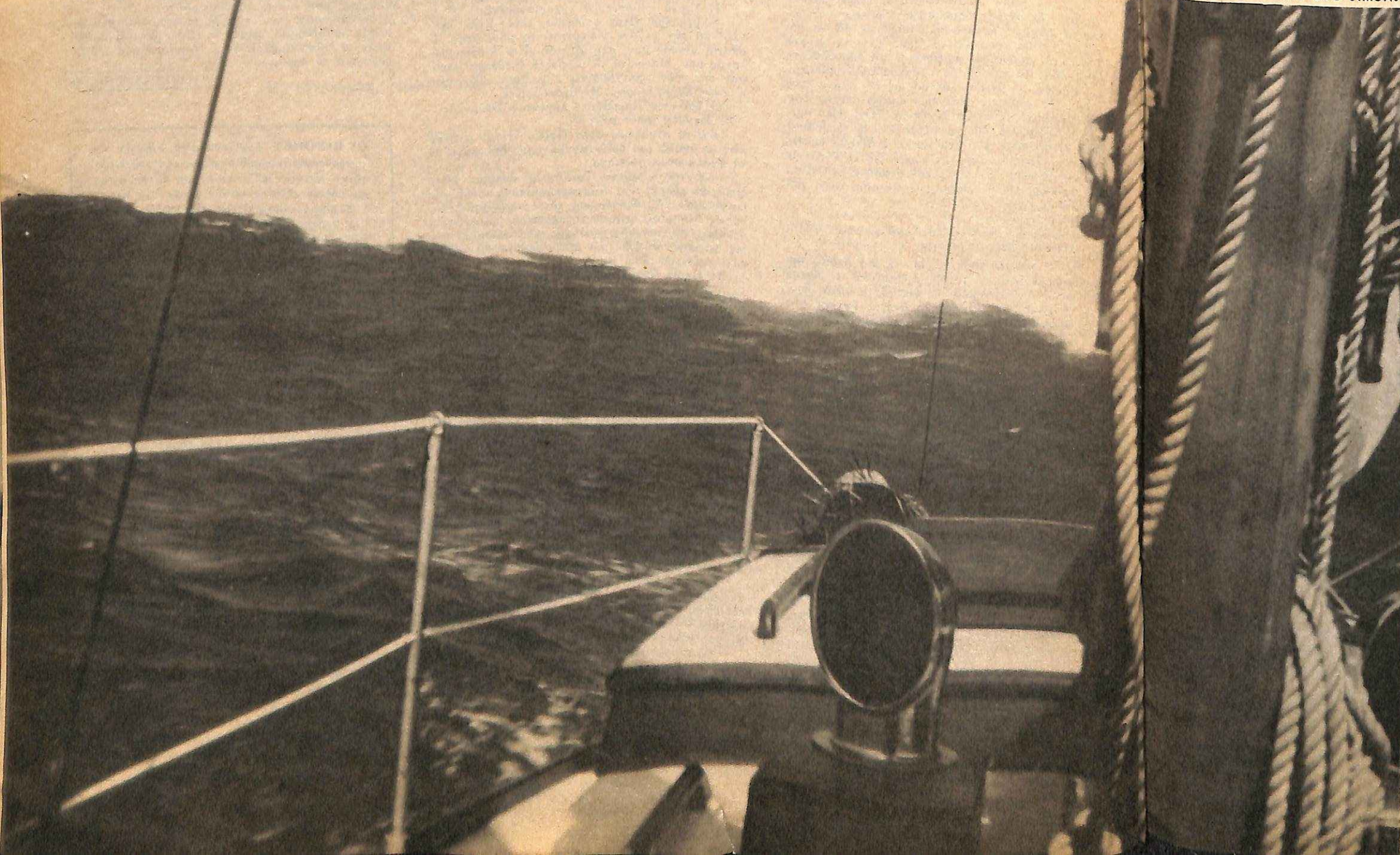
Οι άκτες της Σικελίας

Την επομένη ημέρα η θύελλα εξακολουθούσε. Τα κύματα ήταν τεράστια. Όμως στις 14.10 στη δεξιά μας «μάσκα» διακρίναμε τις δυτικές άκτες της Σικελίας. Η θέα της ξηράς μάς έδωσε κουράγιο για

ΚΑΛΗ ΤΑΧΥΤΗΣ ΣΕ ΚΑΛΩΣΥΝΑΤΗ ΜΕΡΑ. ΣΕ ΤΕΤΙΣ ΣΠΑΝΙΕΣ ΩΡΕΣ, ΑΝΑΠΑΥΟΝΤΑΝ ΨΥΧΗ ΤΕ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙ

ΣΠΑΝΙΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΦΑΚΟΥ: ΣΥΝΕΛΑΒΕ ΤΟ ΚΥΜΑ ΝΑ ΣΚΑΗ ΑΓ' ΑΚΡΗ Σ' ΑΚΡΗ. ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΛΥ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΑΦΟΣ, ΑΛΛΑ Η ΣΟΥ ΑΤΑΡΑΧΗ ΕΚΑΜΕ ΤΗ ΒΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΣΤΟ ΤΙΜΟΝΙ

να αντικαταστήσουμε τον φλόκο με την τζένουα. Τα μεσάνυχτα της Ίθιας ημέρας περνούσαμε δίπλα από το Παλέρμο και τα χαράματα της 25 Αυγούστου μάς δρῆκαν ακίνητους έξω από το Τέρμινι. Αργότερα ο άνεμος άρχισε να μάς σπρώχνει, αλλά με το πέρασμα της ημέρας γύρισε ανατολικός κι άρχισε το παλιό βιολι με τα κοντοβόλτια. Το χαρούμενο πανηγύρι των φωτισμένων χωριών της Σικελίας κάνει τη νύχτα μαγευτική.

Βόλτες έξω απ' τα στενά

Η Κυριακή ήταν περίφημη μέρα. Αν και με λεβάντε, προχωρούσαμε σταθερά, πότε παίρνοντας τη βόλτα μας προς τα νησιά Άλικοῦδι και Στρόμπολι, την αρχαία Έρικοῦσα και Αιολίη, και πότε προς την Σικελία, πλησιάζοντας τα στενά της Μεσσήνης. Στις 15.20 είχαμε δίπλα μας το νησί Βουλκάνο. Στις 16.00 ο άνεμος φρεσκάρησε λίγο και μάς έφερε δίπλα στον Κάβο Καλαθά με φόντο την Αίτνα. Ο άνεμος στο μεταξύ αλλάζει συνεχώς και μάς έχει σπάσει τα νεύρα. Έτσι, στις 20.00 έχουμε θόρειο άνεμο και στις 24.00 πλησιάζουμε τα στενά με... έξασθενούντα νότιο.

Μπλεγμένοι στα ρεύματα

Λίγο μετά τα μεσάνυχτα της Κυριακής προς την Δευτέρα, 27 Αυγούστου, άρχισε να φυσά δαιμονισμένα! Κατεβάσαμε την μαστίρα προσπαθώντας να περάσουμε τα στενά μόνο με φλόκο, αλλά η προσπάθειά μας αποδείχτηκε μάταιη, γιατί ο άνεμος δυνάμωσε πιο πολύ. Κ' έτσι, με την μπάντα στον αέρα και με το μικρό σχετικά κύμα μείναμε ξυλάρμενοι πίσω από τον Κάβο Περόρο, περιμένοντας να ξεμερώσει. Ο μετεωρολογικός σταθμός ανήγγειλε θύελλα και τα βαπόρια μπάναν και βγαίνουν στα στενά με προφύλαξη. Μέσα στη νύχτα η Σικελία φλέγεται ολόκληρη! Κάποιο πανηγύρι φαίνεται πως έχουν οι Ιταλοί, γιατί παρ' όλο τον μανιασμένο αέρα τα πυροτεχνήματα κά-

νουν τον ούρανο να λάμπει. Η αγωνία και η περιέργειά μας έχουν φθάσει στο κατακόρυφο: Είμαστε δύο δῆματα έξω από τα στενά της Σκύλλας και της Χάρυδδης, χωρίς να ξέρουμε τις διαθέσεις τους. Μπορούσαμε να περάσουμε την Σικελία από τα νότια παράλια της, αλλά ήθελα να δώ πως πέρασε ο Όδυσσέας απ' αυτά τα μέρη χωρίς μηχανή, αν κ' εκείνος είχε κουτιά... Ήθελα να νιώσω τις ίδιες συγκινήσεις. Άλλωστε και για μάς τα στενά ήταν το ίδιο δλο μυστήριο όπως και για κείνον. Στις 05.30, λοιπόν, σηκώσαμε μαστίρα και φλόκο, ανίκανοι να αντισταθούμε στον πειρασμό της περιπέτειας. Στις 06.15 περνούσαμε μακριά κάπως από την Σκύλλα, που βρίσκεται στην άκρη της Ίταλίας. Παραγενεύσαμε να δλέψης λεκέδες στο νερό σαν από στρίματα αέρος, και που μ' όλα ταῦτα ξέρεις πως είναι απλώς ρεύμα. Στις 07.00 περνούσαμε πάνω από την Χάρυδδη, κοντά στην άκρη της Σικελίας. Το νερό βράζει εκεί με κάτι πηδηχτά κύματα, που από μακριά σουδῖναν την ψευδαίσθηση πως έπες σε κοπάδι από σολομό. Αλλάξαμε πορεία προς την Βίλλα Σάν Τζιοβάννι της Ίταλίας. Είναι θαύμα να περνά κανείς τα στενά με καλωσύνη. Τα πολύχρωμα Ιταλικά ψαροκάικα, τα χωριατόσπιτα στην παραλία, οι ψαράδες που δουλεύουν στον ήλιο τα δίχτυα τους και μάς χαιρετούν καθώς περνούμε γιαλό - γιαλό, όλα συνθέτουν μιά αλησμόνητη εικόνα. Τίποτα, όμως, δεν κρατάει όσο θέλει κανείς... Εκεί που πηγαίναμε αμέρμινι άρχισαμε με μία τρομακτική ταχύτητα να απομακρυνώμαστε από την άκρη. Σαν είδαμε την θάλασσα δεξιά μας τρομάξαμε. Πολύ κοφτά κύματα με πιδάκες, άρχισαν να μάς πετούν πίσω προς την άκρη της Ίταλίας μπάντα-μπάντα. Ούτε τιμόνι άκουγε, ούτε πανί! Πρώτα μείνει με την έντυπωση πως κάποιο θηρίο τρομερό προσπαθεί να σε κατασπαράξει, πως κάτι θα ξεπηδήσει από την επιφάνεια του νερού για να οική επάνω σου και μετά θυμάσαι την Όδυσσεια και καταλαβαίνεις πως είναι φαντασία σου. Όσο πιο είμαστε βέ-

βαιοι πως, παρ' όλη την άπνοια, το σκάφος ήταν χαμένο... Ευτυχώς η τύχη μάς ευνόησε και πάλι, γιατί πριν να συμβῇ το μοιραίο, μία δίψη με νότια κατεύθυνση μάς άρπαξε και με την ίδια ταχύτητα, σαν ναχαίμε μοτεράκι, άρχισε να μάς ταξιδεύει στα παράλια της Σικελίας. Γρήγορα είχαμε δίπλα μας την Μεσσήνη και με ελαττωμένη βαθμῶν ταχύτητα άρχισαμε να πηγαίνουμε προς το Ρέτζιο ντε Καλαβρία της Ίταλίας, που κι αυτό τ' άφήσαμε πίσω στις 10.30.

Πάλι στο πέλαος

Στις 11.25, ύστερα από παρατεταμένη άπνοια, μάς ῆαθε η χερσινοβραδυνή θύελλα πάλι από τα νοτιο-νοτιοδυτικά. Με φονικό άνεμο και άπαισιο κύμα κοπανώμε πολύ άσχημα.

Σ' αυτά τα γαλῖα μάς δρῆκε ένας στολισμένος από πέντε πολεμικά του αμερικανικού στόλου, που έπίσης κατέβαινε προς το ανοικτό πέλαος. Ταῦς χαιρετήσαμε με την σημαία ένα-ένα και ὅλοι μάς αντιχαιρετούσαν. Μας έκανε εντύπωση ο ένθουσιασμός των αξιωματικών και του πληρώματος. Δεν πάει πολὺς καιρός, που δύο αξιωματικοί του στόλισκου αυτού μάς επισκέφθηκαν στο Τουρκολίμανο και μάς είπαν ότι είχαν κι αὐτοί, ὅπως και το G.R.4 που συναντήσαμε στην άρχη του ταξιδιού μας, πληροφορίες για το ταξίδι μας και διαταγές να ενδιαιφερόμεν για μάς. Ξέρω ὅτι την ίδια δουλειά κάνανε και τα ἑλληνικά πλοία, είτε πολεμικά είτε ἑμπορικά. Άλλωστε αὐτό αποδείχθηκε λίγο πιο κάτω, όταν, περνώντας κοντά απ' τον Κάβο ντέλ' Αρμι, της Ίταλίας, συναντηθήκαμε με τον «Αγαμέμνονα», που ο κυβερνή-

Κεφαλληνιά! 'Ιθάκη!... 'Η μεγαλύτερη στιγμή σ' όλόκληρο το ταξίδι μας...

της του, καπετάν Παναγιώτης Πάτσης και το πλήρωμα, με τόσον ένθουσιασμό και συγκίνηση χαίρεται την ελληνική σημαία και το πλήρωμα της «Χαρὰς». Στ' αλήθεια, δεν πιστεύω ότι πολλοί θαλασσοπόροι είχαν την τύχη να παρακολουθούνται με τόσο ενδιαφέρον από δύο κράτη... κάθε άλλο παρά με κακή πρόθεση!

Αφού περάσαμε τα στενά της Μεσσηνίας την νύχτα προς την 28 Αυγούστου, τα χαράματα της ίδιας ημέρας ανακαλύψαμε ότι είχαμε σπάσει κάθε προηγούμενο ρεκόρ: Το ρεύμα με την τέλεια άπνοια που επικρατούσε, μάς πήγε πίσω προς τις ακτές της Σικελίας και έτσι σε 24 ώρες κάναμε 18 - 20 μίλλια... προς την αντίθετη διεύθυνση!

Γή 'Ελληνική!

Με την ανατολή του ήλιου άρχισε ένα νότιο ελαφρό αεράκι, που γυρνώντας σιγά-σιγά νοτιο-νοτιοδυτικό μάς έσπρωξε μέσα σε 12 ώρες μέχρι το Σπαρτιέντο της Ιταλικής ακτής, 27 μίλλια μακρύτερα. 'Η άτμόςφαιρα είναι τόσο καθαρή, ώστε η Αίτνα φαίνεται ακόμη, αν και βρίσκεται 55 μίλλια μακριά μας. Τώρα πιά έτοιμαζόμαστε για το τελευταίο σάλτο του ταξιδιού. 'Ομολογώ πως το φοβάμαι, γιατί όλα τα στραβά πολλές φορές στο τέλος συμβαίνουν. Το 'Ιόνιο Πέλαγος είναι γνωστό για τα μελέμια του τον Αύγουστο...

Με έλπίδες ότι θα καταφέρουμε να φθάσουμε στην 'Ιθάκη σε λιγότερο χρόνο απ' όσο έκανε ό... 'Οδυσσεύς, ξεκίνησαμε μέσα στο ωραίο θαλασσινό δειλινό, σπρωγμένοι από πρώτο αεράκι.

Το γλυκοχάραμα της 29 Αυγούστου μάς δρῆκε σχεδόν ακίνητους με δελφίνια γύρω μας, να μάς ειρωνεύονται για την... ταχύτητά μας.

Κατά τις 09.00 ο άνεμος ξανάηλθε πάλι από τα νοτιο-νοτιοδυτικά φέρνοντας μαζί του και σύννεφα ζέστης, που ακριβώς στις 12.00, την ώρα που παίρναμε το στίγμα, το τελευταίο ίσως του ταξιδιού, περνούσαν από πάνω, σκεπάζοντας τον ορίζοντα και κάνοντας το στίγμα αμφίβολο... 'Εν τω μεταξύ από τις 17.30 χθες είχαμε κάνει μόνον 47 μίλλια.

Στο σημείο αυτό πρέπει να υπογραμμίσω ένα καταπληκτικό γεγονός. Για πρώτη φορά όλα, και βαρομετρική πίεση, και θερμοκρασία και διεύθυνση ανέμου συμφωνούν τελείως με τους χάρτες για την περιοχή και την περιοχή. Τώρα στο τέλος η τύχη μας άλλαξε ή πρόκειται για τίποτα ύπουλα χαμόγελα;...

Η ταχύτητα του σκάφους έγινε στο μεταξύ άρκετά καλή και έτσι ως το μεσημέρι της 30 Αυγούστου είχαμε φθάσει σε πλάτος 38 μοίρες και 24' και μήκος 19 μοίρες 32'. 'Αργότερα ο άνεμος άρχισε να λιγοστεύει και να νεύρα μας να αυξάνουν.

Το ταξίδι μας συνεχίστηκε και

αν και δεν είχαμε αντικρύσει ακόμη την γή μάς έχει ήδη επισκεφθεί ή... κεφαλληνική νύκτα και... σκόρος απ' την 'Ελλάδα! Κανείς, βέβαια, δεν μπορεί να έχει αντίρρηση ότι οι πρώτες μας συναντήσεις δεν ήταν και τόσο καλή επαφή για την Σού...

Κατά τα μεσάνυχτα, βορειοδυτικός άνεμος μάς έσπρωξε με γρήγορα πανιά προς τα ανατολικά και τα χαράματα της Παρασκευής 31 Αυγούστου είδαμε γή μπροστά μας! Γή ελληνική!

Κεφαλληνιά!... 'Ιθάκη!... 'Η μεγαλύτερη στιγμή όλου του ταξιδιού μας. 'Ιερή και για τους δυό μας: Μάς την ίδια αγωνία και ή Σού περνούσαν από πάνω, σκεπάζοντας τον ορίζοντα και κάνοντας το στίγμα αμφίβολο... 'Εν τω μεταξύ από τις 17.30 χθες είχαμε κάνει μόνον 47 μίλλια.

Στο σημείο αυτό πρέπει να υπογραμμίσω ένα καταπληκτικό γεγονός. Για πρώτη φορά όλα, και βαρομετρική πίεση, και θερμοκρασία και διεύθυνση ανέμου συμφωνούν τελείως με τους χάρτες για την περιοχή και την περιοχή. Τώρα στο τέλος η τύχη μας άλλαξε ή πρόκειται για τίποτα ύπουλα χαμόγελα;...

θυμό γεμάτο αγανάκτηση. Στην άναγκη μου να ξεθυμάνω, γίνονται αδικίες στη Σού, που θάναι θαύμα αν, μόλις πατήσουμε πόδι στην στεριά, δεν πάω το πρώτο αεροπλάνο να γυρίσει πίσω. Τι χρωστά το δόλιο ν' ακούει τις άγριοφωνάρες μου, γιατί ή πατρίδα μου είναι 2—3 μίλλια μακριά και δεν έχουμε αέρα να την πιάσουμε; Κι όμως χαμογέλα σά να μπαίνει στον παράδεισο και με κοροϊδεύει, ώστε να θυμάνω πιο πολύ και... να ξεθυμάνω.

Νύχτα έξω απ' την 'Ιθάκη

Τελικά, μάς λυπήθηκε ο Θεός. Στις 16.40, μ' ένα φρέσκο πουνέντε περνούσαμε την άκρα Βλιώτη της Κεφαλληνίας και στις 17.30 παραπλέαμε τη δόραιο 'Ιθάκη. Μερικά σκάφη με μηχανή τρέχουν για το λιμάνι, έμείς όμως μέيناμε έξω απ' το λιμάνι, έντελως ακίνητοι για όλη τη νύχτα.

Ήταν μια μπουνάτσα αλλιώτικη απ' αυτές που ξέραμε, όλο μαγεία και μυστήριο. Το νερό ακίνητο σαν καθρέφτης. Οι μυρωδιές της στεριάς μάς μεθούν. 'Η Σού μουπε: «Ξέρω πως θα τον αγαπήσω αυτόν τον τόπο, γιατί απ' όπου περάσαμε πουθενά δεν βρήκα τόσο λεπτή ευωδιά, με τόσες éναλλαγές. 'Ομορφες κ' οι 'Αζόρες, αυτό όμως είναι κάτι αλλιώτικο, κάτι από μαγεία, κάτι από παραμύθι».

Ήταν ή πρώτη φορά που δεν ά-

νησυούσα για την άπνοια. Δεν πατούσα σε χώμα, ήμουν όμως στην 'Ελλάδα. 'Ολη τη νύχτα κάθησα μόνος στο «κόπι», συνεπαρμένος. Έδώ ήρθε ο 'Οδυσσεύς, ύστερα από τόσων χρόνων ταλαιπωρίες και νοσταλγία. Στιγμές-στιγμές ήμουν ο ίδιος, ένιωθα την αύρα απ' το δουνό νάρχεται με μυρωδιές θυμαριού και πουρναριού και τον θόρυβο των μνηστήρων από τ' ανάκτορα. 'Ενιωθα τον έαυτό μου σαν φτασμένο άνθρωπο. Σαν άνθρωπο που ό,τι θέλησε στη ζωή του έγινε. Τίποτα πιά, ακόμη και στενοχώριες και θάνατος, δεν μπορεί να πάρη πίσω ό,τι μουδωσε αυτή ή νύχτα. 'Εμαθα κάτι, έστω και για τον έαυτό μου, ύστερα από τόσες χιλιάδες μίλλια ταξίδι. Αυτό που άλλοι άρροούν να το μάθουν στη ζωή και πολλοί το μαθαίνουν λίγο πριν πεθάνουν, σε βαθειά γεράματα. 'Οστόσο, εγώ τόμαθα νέος, δάλεγα, ακόμα. 'Ισως γιατί είδα τον Θεό. 'Ισως γιατί τρώαξα ως τα έσχατα και χάρηκα όσο δεν παύνει άλλο. Γι' αυτό λέω πως ούτε ο θάνατος δεν μπορεί να πάρη πίσω ό,τι μουδωσε αυτή ή νύχτα. Γιατί ο θάνατος μπρός σ' αυτό το κάτι είναι ένα άπλο δυσάρεστο γεγονός. 'Η ζωή ή ίδια είναι πολύ πιο μεγάλη, πολύ πιο δυνατή απ' το θάνατο.

Ένα φιλί στο χώμα...

Την άλλη μέρα, 1η Σεπτεμβρίου 1956, την μέρα που πάτησα το πόδι μου στην 'Ελλάδα, αφού πραγματοποιήθηκε το παιδικό μου όνειρο, απ' τα χαράματα, άρχισαν να μάς πλησιάζουν θάρκες και μοτορία γεμάτα με φιλόξετους νησιώτες. Καλωσορίσματα, γέλια και χαρές, αντιλαλούσαν στις γεμάτες θρύλους και ιστορία πλαγιές της 'Ιθάκης. Ζήτησαν να μάς οδηγήσουν στο μέρος όπου ο 'Οδυσσεύς βγήκε για πρώτη φορά κρυφά στο νησί. Κι όταν άράξαμε στο χαριτωμένο λιμάνι, πήδησα με διάση στο νερό κι αθόρμητα φίλησα χώμα ελληνικό.

Πάντα με την συντροφιά των άρχόντων καπεταίων της 'Ιθάκης και των χαρούμενων δημοσιογράφων, μπήκαμε στο κυρίως λιμάνι της 'Ιθάκης, όπου νέες συγκινήσεις μάς περιέμεναν. 'Ολος ο κόσμος μαζεμένος στην παραλία, οι εργάτες που άνοικοδομούν τη σεισμόπληκτη πόλη, άρχισαν να μάς χειροκροτούν. Ήταν κάτι το έντελως αθόρμητο που δεν το περιμέναμε καθόλου. Πολύ σύν-

τομα άποδείχτηκε πως αυτό ήταν μόνο μια άρχη, για άπειρες συγκινητικές έκδηλώσεις, όλο αγάπη και στοργή, πού, παντού, σ' όλες τις πόλεις της 'Ελλάδας απ' όπου περάσαμε, άρχες και λαός μάς έπεφύλαξαν.

Δεν θέλω να κουράσω πιο πολύ τους άναγνώστες μου με λεπτομέρειες, που άσφαλώς θα ξέρουν από τις έφημερίδες για το υπόλοιπο ταξίδι μας προς Πειραιά, καθώς και προς Θεσσαλονίκη με τελική επιστροφή στο Τουρκολίμανο. Αυτά όλα θα παρουσιασθούν με περισσότερες λεπτομέρειες και φωτογραφίες στο βιβλίο μου. Ένα μόνο θέλω να πώ: 'Η 'Ιθάκη, το πρώτο ελληνικό λιμάνι του ταξιδιού μας, είναι πατρίδα μας και οι κάτοικοί της άδέρφια μας.

Τώρα που όλα τελείωσαν...

Με τον έρχομό μας στην 'Ελλάδα, ύστερα από 3 μήνες ταξίδι που άρχισε από τη Νέα 'Υρκη, τέλειωσε ένα κεφάλαιο της συντροφικής μας ζωής με τη Σού, κ' ένας σκοπός που από μικρό παιδί κρυφά πάντα έθρεφα. Τώρα ζούμε στο σκαφάκι μας στο Τουρκολίμανο, κάτω από την φροντίδα του 'Ιστιοπλοϊκού 'Ομίλου Πειραιώς. 'Ασφαλώς, όπου κι αν είχαμε πάει σ' όποια πόλη και σ' όποιον 'Ομιλο, την ίδια αγάπη θα μάς έδειχναν. 'Οστόσο, στον Ι.Ο.Π. ήμουν μέλος και πρίν, όπως και στον Ι.Ο.Θ. κ' είναι φυσικό να βρίσκωμαι εκεί σήμερα.

Κάθε μέρα βλέπουμε την αγάπη όλων, από τον πρόεδρο ως τον βοηθό του ναύκληρου. Κάθε λίγο κάποιος θάρη για να δεσιαωθεί πως δεν χρειαζόμαστε τίποτα, ή πως τα «πουντέλια», τα δοκάρια που στήρίζουν τη «Χαρὰ» είναι στη θέ τους. Μας έχουν δώσει ως και κλειδιά του 'Ομίλου για να μεταχειριζόμαστε τις εγκαταστάσεις τις ώρες που όλοι λείπουν. Δυό καλοί φίλοι, μέλη του συμβουλίου, μάς πέρασαν ηλεκτρικό, που πήραν με γραμμές απ' τον 'Ομιλο. 'Επίσης εύκολιες για λουτρό και άλλα, μάς προσφέρουν από το Βασιλικό 'Ομιλο 'Ελλάδος, καθώς και το Βασιλικό Λεμβαρχείο.

Όταν στις άρχες Νοεμβρίου ή «Χαρὰ» μαζί μ' όλα τα σκαφάκια του 'Ομίλου βγήκε στη στεριά, κατάλαβα για καλά τί σημαίνει το τα-

ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΕΛ. 48

Η «ΧΑΡΑ» τραβηγμένη στη στεριά, στον «Ιστιοπλοϊκό 'Ομιλο Πειραιώς», στο Τουρκολίμανο, είναι τώρα το σπίτι των δυό θαλασσοπόρων.

Η ΚΥΡΙΑ ΕΙΣΟΔΟΣ της «Χαρὰς» είναι από την πρύμνη. 'Αλλά για λόγους άσφαλείας, σε περίπτωση έκτακτου ανάγκης, υπάρχει και δεύτερο άνοιγμα στην πλώρη, το όποιο κλείνεται στεγανώς με πλαστικό άθραστο γυαλί. Το άνοιγμα αυτό χρησιμεύει και για φεγγίτης, γιατί επιτρέπει στο φώς της ημέρας να φωτίξη άπλετα το έσωτερικό της κομπίνας.

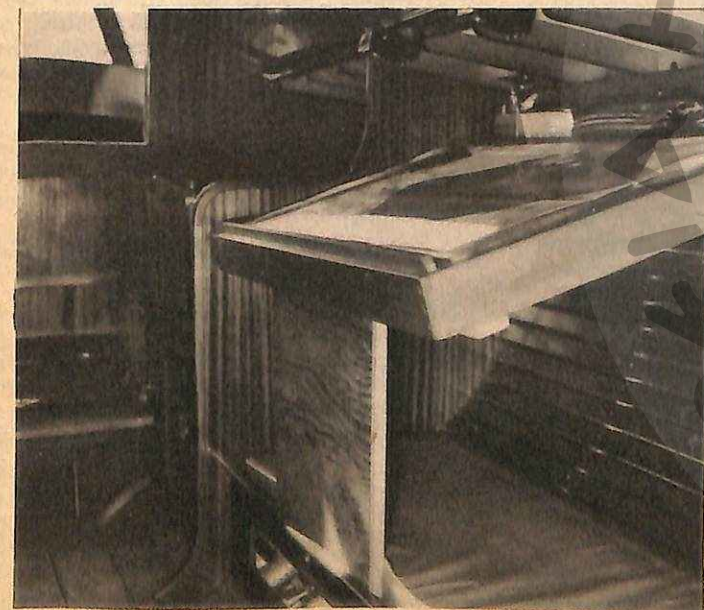

Η «ΠΑΡΚΕΤΑ», το πολύτιμο όργανο που τόσο συχνά συνήντησαν οι άναγνώστες μας στην αφήγηση του Γεωργίου, είναι άπλουστάτη. 'Αποτελείται από ένα μετρητή, 30 μέτρα ειδικό σχοινί και μια έλικα. 'Όταν το σκάφος καλύπτει περισσότερα από 3 μίλλια την ώρα, ή έλικα γυρίζει και μεταδίδει μέσω του σχοινοίου τις άποστάσεις.

ΓΗ! ΓΗ! ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΗ! Η ΚΕΦΑΛΛΩΝΙΑ ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΤΗΝ ΜΙΚΡΗ ΙΘΑΚΗ. ΩΣΤΟΣΟ, ΤΟΥΣ ΗΤΑΝ ΑΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΠΛΗΣΙΑΣΟΥΝ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΑΠΝΟΙΑΣ

ΤΟ «ΤΣΑΡΤΕ-ΙΜΠΛ», έτσι όπως είναι τοποθετημένο πάνω από την κουκέτα, χρησιμεύει και για... ζώνη άσφαλείας, γιατί έμποδίζει το σώμα να πέση σε περίπτωση μεγάλης φουρτονάς.

ΥΜΑ ΣΟΥΜΑΚ

Η συγκλονιστικώτερη φωνή του κόσμου

ΕΚΤΟΣ ΑΠ' ΤΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ, ΘΑΥΜΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΜΨΟ ΤΗΣ ΝΤΥΣΙΜΟ

Υμα Σούμακ —ή πιό σαγηνευτική, ή πιό τέλεια, λένουν, φωνή του συγχρόνου κόσμου, ή μόνη που μπορεί ν' άπλωθι σε πέντε όκτάδες...

Φωνή που δέν άναδίνεται μόνον άπό ένα στέρνο γυναικείο, μά κλείνει μέσα της την ιστορία των αιώνων, τους θρύλους και τά ριζικά μιας φυλής που έλαμψε κ' έδωσε, της ίδιας φυλής των "Ινκας.

Είναι, λένουν, ή "Υμα Σούμακ, κατ' ευθείαν άπόγονος του 'Αταχουάππα, του τελευταίου βασιλιά των "Ινκας...

Η αυτοκρατορία των "Ινκας, μη τό ξεχνούμε, που κάποτε άπλωνότανε σε όλη τη Νότιο 'Αμερική, ήταν πιό ισχυρή και πιό σπουδαία και άπό αυτήν άκόμα την Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, μόνο που δέν άφησε τόσα ιστορικά ίχνη όσα εκείνη. "Ο,τι ξέρουμε σήμερα είναι κυρίως άπό σκαλίσματα σε τάφους και άπό μερικούς ναούς που έχουν διασωθι έδώ κ' εκεί μέσα στην άπεραντοσύνη του νοτιοαμερικανικού χώρου.

Ο ΘΡΥΛΟΣ

Μά εκείνο που μένει, κυρίως, είναι ό θρύλος. Και μέσα στον θρύλο αυτόν συνεχώς επαναλαμβάνονται τά λόγια του προφήτη που κάποτε, τον δέκατο έκτο αιώνα, όχι μόνον προείπε την ήττα του Μεγάλου βασιλιά, του 'Αταχουάππα, άπό τον Φραγκίσκο Πιζάρρο, αλλά προφήτεψε επίσης πώς ύστερα άπό χρόνια πάμπολλα κάποια γυναίκα της ένδοξης φυλής των "Ινκας θα ταξίδευε σ' όλες τις γωνίες της γής για νά ξαναζωντανέψη την δόξα της χαμένης αυτοκρατορίας.

Άκόμα και σήμερα, άν ταξιδέψη κανείς μέχρι τό Κοϋζκο, παλιό σπουδαίο έπίκεντρο των "Ινκας, ή κι άκόμα πιό ψηλά, στα μικρά χωριά του όρους Κουμπεμαύτα των "Ανδεων, θ' άκούση τους γέρους νά μιλούν για την παράξενη αυτή προφητεία και νά όμολογούν πώς σήμερα πιά έχει εκπληρωθι-στό πρόσωπο της "Υμα Σούμακ, πριγκίπισσας των "Ινκας και ίέρειας διαλεχτής του βασιλιά, του "Ηλιου.

Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Τόν 'Απρίλιο του 1953, ή "Υμα άπεφάσισε νά γυρίση στο Περού, για νά έπισκεφθι τους γονείς της, που ζουν άκόμη σ' ένα μικρό χωριό τό 'Ισοκάν, και τ' άδελφία της, που κατοικούν στην Λίμα.

Μέρες πριν φτάση, τά ξενοδοχεία, τά πανδοχεία, τά σπίτια είχαν γεμίσει άσφυκτικά άπό ξένους που συνέρρεαν άπό κάθε γωνιά της Ν. 'Αμερικής, κι ό κόσμος άρχισε νά κατασκηνώνη στο ύπαιθρο.

Η κυβέρνηση του Περού καθώρισε πώς ή ήμέρα της άφίξεως θα πανηγυρίζετο ως έννική έορτή κ' ύπολογίζεται πώς πάνω άπό ένα έκατομμύριο άνθρωποι συνέρρευσαν στο μεγάλο στάδιο για νά παρακολουθήσουν την τριήμερη πανηγυρική μυσταγωγία.

"Ετσι, σιγά-σιγά, ή φήμη της "Υμα άπλώθηκε σ' όλο τον κόσμο, άπό την 'Ισπανία μέχρι την Νότιο 'Αφρική, άπό τον Καναδά μέχρι τό Πακιστάν και τις 'Ινδίες. Άκόμα και σ' όσες χώρες δέν την παραδέχονται σαν κατ' ευθείαν άπόγονον των "Ινκας, έχει έπιβληθι με την άξία της τέχνης της και με την άπίθανη, σπάνια φωνή της.

ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Πού όφειλονται, άραγε, αυτά τά εξαιρετικά φωνητικά της προσόντα; Λένε πώς όταν ήταν παιδί ξέφευγε άπό τ' άλλα άδελφία της και πήγαινε μόνη στο δάσος κ' έμενε ώρες. Άκουγε τά ζωα, τά πουλιά και τον άνεμο που τραγουδούσε μέσα στα φυλλώμα-

τα, και προσπαθούσε νά τά μιμηθι όλα αυτά, τόσο που στο χωριό οι γριές άρχισαν νά φοβούνται και νά την λένε «μάγισσα» και δειροπαρμένη, γιατί μπορούσε τάχα νά μιλή με τά πουλιά. Με τά μαύρα της μαλλιά, κορίτσι άκόμα έπτά χρονών, έτρεχε μέσ' στον άνεμο και πέραγε όλες της τις ώρες μέσ' στη φύση, πότε στη ρίζα ενός δέντρου, πότε στα θράχια μιας πηγής προσπαθώντας νά μιμηθι τους ήχους που άκούγε.

Κ' ή μητέρα της, που έθλεπε σ' όλα αυτά την έκφραση μιας σπάνιας καλλιτεχνικής ιδιοσυγκρασίας, άντι νά την έμποδίζη, την ενέθαρρνε.

Η ΥΜΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΕΝΑΝ ΑΝΔΡΑ

Η "Υμα Σούμακ είναι μία γυναίκα με μαύρα μάτια που πότε σπιθίζουν άγρια, και πότε μοιάζουν γεμάτα με μιάν άπέραντη καλωσύνη. Δέν έχει κλείσει άκόμα τά τριάντα και όλοι οι κριτικοί συμφωνούν πώς θρίσκειται στις άρχές της σταδιοδρομίας της.

Άποφασιστικός σταθμός στη ζωή της ήταν ή γνωριμία της, γύρω στα 1940, με τον σημερινό σύζυγό της, τον Μώυσε Βιθάνκο. Οι συνθέσεις του έχουν έπιβληθι στο διεθνές ρεπερτόριο και ό ίδιος θεωρείται ένας άπό τους καλύτερους διευθυντάς όρχήστρας. Αυτός έπιμελείται τις εμφανίσεις της "Υμα Σούμακ και, με τις σπάνιες σκηνοθετικές ικανότητές του, κατορθώνει νά περιβάλλη κάθε κονταέρτο με την ύποβλητικότητα εκείνη που είναι ένα πρόθετο στοιχείο της έπιτυχίας τους. Μερικοί τον παρομοιάζουν με τον περίφημο Φλώρενς Ζήγκφελντ...

ΚΟΝ ΤΙΚΙ» ΚΑΙ «ΠΑΣΑΚΟΜΑΚ»

Άπό τά γνωστότερα, μέχρι σήμερα, έργα του είναι ή συμφωνία «Κόν Τικι» σε 3 μέρη (που παίζονται, μάλιστα, χωρίς διακοπή). Οι κριτικοί, κάθε φορά, μιλούν μ' ένθουσιασμό για τό καταπληκτικό αυτό μοντέρνο συμφωνικό έργο, στο όποιο τά πνευστά παίζουν έναν ιδιότυπο ρόλο και τά κρουστά χρησιμοποιούνται στο φινάλε, με μιάν έξ ίσου ιδιότυπη μοντέρνα τεχντροπία.

Ένα άλλο έργο του Βιθάνκο έχει τον τίτλο «Πασακόμακ», και είναι μία συμφωνική παραλλαγή του «Μύθου του Μεγάλου Πλάστη», με συχνά «κρεσέντα» και μιάν όργιαστική χρησιμοποίηση των κρουστών.

ΟΙ ΘΡΥΛΟΙ ΤΩΝ ΑΝΔΕΩΝ

"Όλες σχεδόν οι συνθέσεις του Βιθάνκο βασίζονται σε μουσικά θέματα ή σε θρύλους των "Ανδεων και έκφράζουν με θαυμαστή τελειότητα τό πνεύμα και την παράδοση της Ν. 'Αμερικής: "Ο "Ερωτας, ό Φόβος, ή Λύπη, ό Πόνος, ή Χαρά, όλα τά ανθρώπινα αισθήματα ύφαινονται σ' ένα σύνολο πανανθρώπινο και έκφράζονται με την καθολικότητα εκείνη που άποτελεί ένα άπό τά βασικά χαρακτηριστικά της κλασικής μουσικής.

"Όπως ή "Υμα, έτσι κι ό Βιθάνκο μεγάλωσε μέσα σε περιβάλλον περουνιανό και άπό μικρός ήλθε σ' έπαφή με την πλούσια παράδοση των "Ινκας. Δέκα χρόνια διηύθυνε ήδη την Συμφωνική Όρχήστρα του 'Αγιακουτσο στο Διεθνές Φεστιβάλ Τέχνης, και λίγο άργότερα τιμήθηκε άπό τις κυβερνήσεις του Περού και του Μεξικού με ειδικές διακρίσεις για την περίφημη εργασία του γύρω άπό την έννική Ινδιάνικη μουσική.

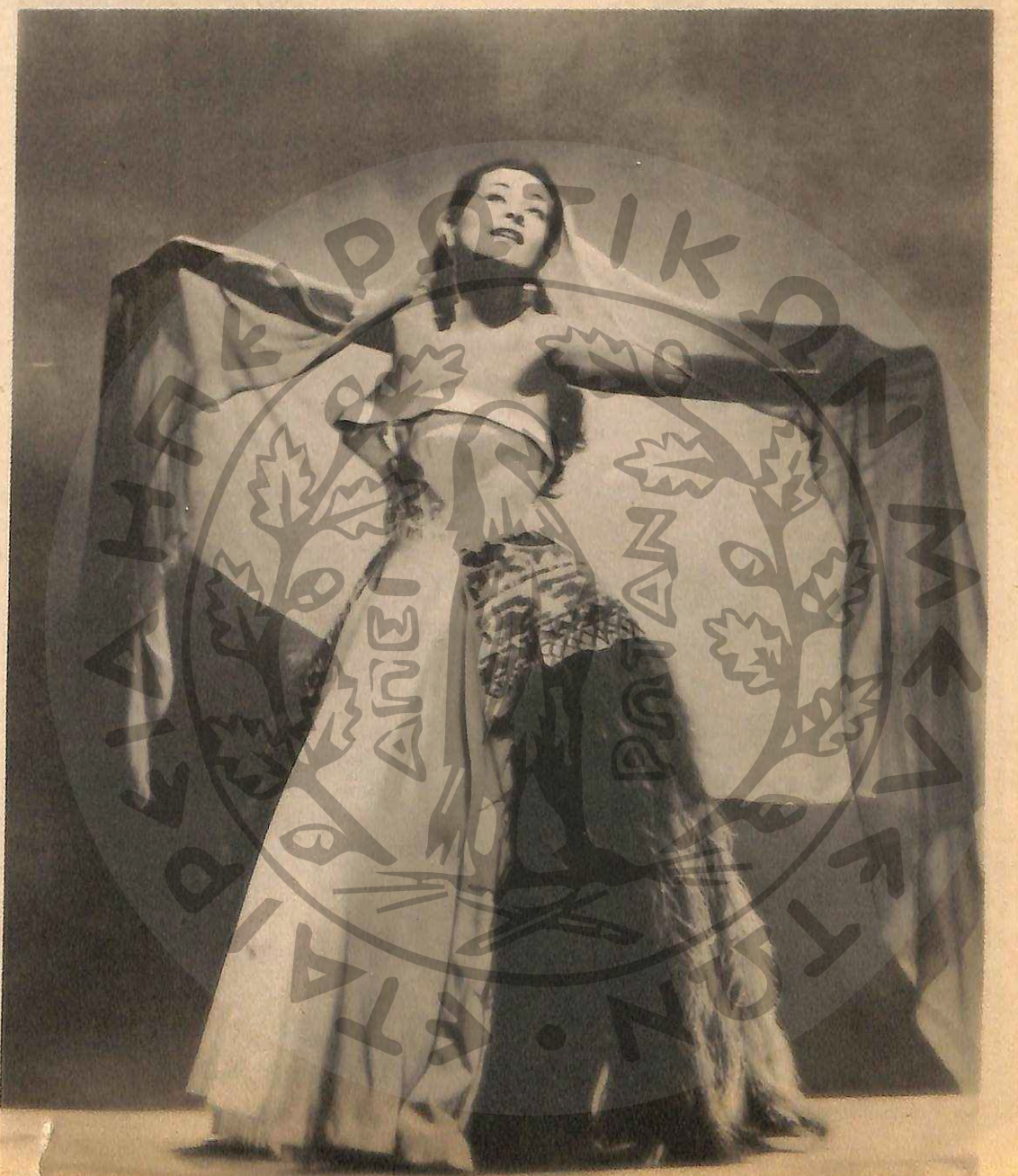
Για νά ευχαριστήση τους γονείς του (ό πατέρας του κατάγεται άπό τους "Ινκα και ή μητέρα του είναι 'Ισπανίδα) ό Βιθάνκο, σπούδασε στην αρχή λατρική στο πανεπιστήμιο του Σάν Μάρκο και πήρε δύο διπλώματα: 'Ανθρωπολογίας και βιοχημείας. Άλλά

ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ Η ΥΜΑ ΣΟΥΜΑΚ, ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΗΝ ΠΕΡΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ

(Φωτ. Keystone)

Η ΥΜΑ, "Η ΜΑΛΛΟΝ Ο ΑΝΔΡΑΣ ΤΗΣ, ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΝΑ ΕΧΗ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

Ένας ωροφής, λέγει ο θρύλος,
είχε μιλήσει για την δόξα της
...ωρὶν 500 αερίων χρόνια

δὲν ἐγκατέλειψε, παράλληλα, καὶ τὶς μουσικὲς τοῦ σπουδῆς. Γιὰ νὰ ἐμβαθύνῃ περισσότερο στὴν ἐθνικὴ μουσικὴ τῶν Ἰνκας εἰδικεύθηκε σὲ τρία παλιὰ καὶ ξεχασμένα ὄργανα: Τὴν «κουέντα» (ἓνα ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα πνευστὰ τοῦ κόσμου) τὸ «πίνκολο», (εἰδος φλάουτου σὲ δύο τόνους) καὶ τὸ «τσά-ράνγκο», μικρὸ ὄργανο τῆς κατηγορίας τῶν ἐγγυόρων φτιαγμένο ἀπὸ ὄστρακα...

Τὸ 1940, ὅταν ὁ Βιθάνκο ἦταν διευθυντὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Περουβιανοῦ Ραδιοφωνικοῦ Δικτύου καὶ εἶχε σχηματίσει τὴν «Κομπανία Πιρουάνα ντὲ Ἀρτε», γνώρισε τὴν Ὑμα καὶ τὴν βοήθησε νὰ τελειοποιηθῇ στὶς σπουδῆς τῆς καὶ νὰ ἐμφανισθῇ στὸ ραδιόφωνο. Παντρεύθηκαν γρήγορα, πρὶν ἢ Ὑμα συμπληρώσῃ τὰ 14 χρόνια τῆς, καὶ σήμερα

ἔχουν ἓνα γιό, τὸν «Παπούτσκα». ποὺ γεννήθηκε τὸ 1949.

ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΜΕΡΕΣ

Βέβαια, ἡ ἀρχὴ δὲν ἦταν εὐκολὴ γιὰ τὸ καλλιτεχνικὸ ζευγάρι. Μὲ τὸν ἐξάδελφο τῆς Ὑμα εἶχαν σχηματίσει ἓνα «τρίο» καὶ προσπαθοῦσαν νὰ ἐπιτύχουν ἓνα καλὸ συμβόλαιο, μὰ τὰ οικονομικὰ τοὺς δὲν πῆγαιναν καλά καὶ ὁ Βιθάνκο σὲ μιά στιγμή ἀπηύθεσε καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐπιδοθῇ σὸ... ἱχθυεμπόριο!

Ξαφνικὰ ὅμως ἡ τύχη τοὺς χαμογέλασε: Ἀνεκάλυψαν τὸ περίφημο «Μπόρς Σέρκου-ιτ» στὴν πολιτεία τῆς Ν. Ὑόρκης, ποὺ τόσα ταλάντα ἔχει μέχρι σήμερα ἀναδείξει.

Ὡσπου, μιά μέρα, στὸν «Γαλάζιο Ἀγ-γελο», (ἓνα κέντρο τῆς Ν. Ὑόρκης ὅπου εἰ-παίξε τὸ «τρίο») ἔτυχε νὰ θρίσκειται ὁ Οὐ-ῶλτερ Ρίθερς, τῆς ἐταιρίας δίσκων «Καπι-τόλ», ψάχνοντας ν' ἀνακαλύψῃ κανέναν κα-λὸ τραγουδιστὴ. Ἀντὶ γι' αὐτόν, ἀνεκάλυψε τὴν Ὑμα Σουμάκ.

Οἱ πρῶτες ἡχογραφήσεις εἶχαν ἄμεση καὶ καταπληκτικὴ ἐπιτυχία, ἡ ὁποία ἔφθασε σὸ ζενίθ τῆς, ὕστερα ἀπὸ μιά προσωπικὴ ἐμφά-νιση τῆς Ὑμα Σουμάκ σὸ Χόλλυγουντ, τὸν Αὐγουστο τοῦ 1950. Ἀπὸ τότε μέχρι σήμε-ρα, κάθε δίσκος καὶ κάθε ἄλμπουμ μὲ ἐκτε-λέσεις τῆς Σουμάκ ἀποτελοῦν μέγα γεγο-νὸς στὴν σύγχρονὴ μουσικὴ ζωὴ τῆς Ἀμερι-κῆς.

ΟΙ ΚΑΚΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ

Οἱ κακὲς γλῶσσες, θέβαια, δὲν ἔλειψαν. Ὑπάρχουν μερικοὶ ποὺ πιστεύουν πὼς ἡ Ὑμα Σουμάκ δὲν εἶναι ἡ ἀπόγονος τῶν θα-σιλέων τῶν Ἰνκας, ὅπως ἰσχυρίζεται, ἀλλ' εἶναι ἀπλῶς ἡ Ἄμυ Καμύς, ἓνα ὠραῖο κο-ρίτσι ἀπὸ τὸ Μπρούκλιν τῆς Ν. Ὑόρκης, ποὺ πῆγε κάποτε σὸ Περὺ καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἀποκτήσῃ φήμη... γράφοντας τὸ ὄνομά τῆς ἀνάποδα!

Ἡ Ὑμα διασκεδάζει μ' αὐτὲς τὶς κακο-γλωσσίες, ποὺ δὲν μποροῦν πιά ν' ἀμαυρώ-σουν τὴ φήμη τῆς. Οἱ κακόγλωσσοι πάντως ἰσχυρίζονται ἐπίσης ὅτι ὁ Βιθάνκο δὲν ἦταν καὶ τόσο ἐρωτευμένος μὲ τὴν διάσημὴ γυ-ναῖκα του. Τοὺς τελευταίους αὐτοὺς ἰσχυρι-σμοὺς ἐνισχύει τὸ γεγονός ὅτι πρὸ ἡμερῶν ἓνα ἀμερικάνικο δικαστήριό τοῦ ἀνεγνώρι-σε τὴν πατρότητα ἑνὸς ἐξώγαμου τέκνου ποὺ ἔφερε στὸν κόσμο ἡ γραμματεὺς τῆς Ὑμα Σουμάκ...

Τρεῖς μῆνες τὸ χρόνο ξεκουράζεται στὴν πολυτελὴ τῆς θύλα, σὸ Τσέσιον Χιλς τῆς Καλιφορνίας, καὶ φροντίζει τὶς ἀτίμητες φω-νητικὲς τῆς χορδὲς μὲ μιά εἰδικὴ μυστικὴ συνταγὴ ποὺ τῆς ἐτοιμάζει πάντα ἡ μητέρα τῆς, ἐκεῖ ψηλά, σὸ μικρὸ χωριὸ Ἰσοκάν τῶν Ἀνδεων.

Ὑστερα εἶναι καὶ πάλι ἔτοιμη ν' ἀντιμε-τωπίσῃ τὴν λατρεία —ἢ καὶ τὴν κακία— τοῦ κόσμου. Διακόσιες ἐμφανίσεις μέσα σ' ἓνα βῆμα εἶναι ρεκόρ γιὰ κάθε καλλιτέχνη!...

Η ΥΜΑ ΣΟΥΜΑΚ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Θὰ χαροῦμε τώρα καὶ μεῖς, σύντομα, τὴν καταπληκτικὴ αὐτὴ καλλιτέχνητα, σὲ δυὸ πανηγυρικὲς ἐμφανίσεις τῆς, στὰ τέλη τοῦ μηνός.

Οἱ θρόνοι τῶν Ἰνκα θὰ ζωντανέψουν, κά-τω ἀπὸ τὸν ἀττικὸ οὐρανὸ, κ' οἱ δυὸ μεγά-λοι, παλιοὶ πολιτισμοὶ θὰ σμίξουν: Τοῦ Φοίβου Ἀπόλλωνα καὶ τῶν Παιδίων τοῦ Ἡ-λίου, τῶν ἀπογόνων τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ ἀτυχοῦ Ἀταχουάλπα...

ΚΑΖ.

Ἐδῶ κι' Ἐκεῖ

Τὸ κάρναβάλι ἔφθασε μὲ ἐλαφρὰ βήματα καὶ ἡ παρουσία τοῦ δὲν ἔχει ἀκόμη σφραγίσει τὴν Ἀθήνα μὲ κανένα ἰδιαίτερο κέφι. Μερικοὶ μεγάλοι χοροὶ, μὲ πολὺ κόσμο, πλούσια φορέματα μὲ μπό-λικο ὕψος, θορυβώδης μουσικὴ, νευρικοὶ ρυθμοί, ὅλοι προερχό-μενοι ἀπὸ τὶς Ἀμερικὲς, τὴν Βόρειο καὶ τὴν Νότιο, ἀλλὰ στίθα χαρὰς, πρωτότυπες ἐμφανίσεις, νέες ὁμορφίες, τίποτε ἀκόμη... Ἡ Διὰ γωνισμοὶ χοροῦ... γίνονται σὸ «Γκρήν Πάρκ», ὅπου νεῖατα κλωστοπατοῦνται μὲ πολλὴ ἐνεργητικότητα σὲ ἓνα κατα-πληκτικὸ Ρὸκ-ἐντ-Ρὸλ, καταπληκτικὸ γιὰ τὴν γνησιότητα καὶ τὴν ζωηρότητα του. —Ποῦ τὸ ἔμαθαν; ρωτοῦν ἐκπληκτοὶ οἱ γύρω με-γαλύτεροι. Ἀραγε κοιτάζοντας σινεμά; Ἡ ἀπάντηση εἶναι μάλ-λον «ναί». Καὶ μάλλον εἰς βάρος τοῦ μεγάλου αὐτοῦ δασκάλου, ποὺ, δυστυχῶς, στὰ νέα παιδιὰ δίνει περισσότερες κακὲς ἰδέες παρὰ καλές... Ἡ Ἡλικίαι... Ἀναγνώστρια μοῦ παρεπονέθη ὅτι μιά συναδελφικὴ στήλη σὲ ἐβδομαδιαῖο περιοδικὸ ἀνέφερε, μὲ κολακευ-τικὰ λόγια, ὅτι μιά γυναίκα 40 ἐτῶν, ποὺ ἀντελήφθη τὸ προχωρη-μένον τῆς ἡλικίας τῆς, ἀρνήθηκε νὰ ἐμφανισθῇ μασκὲ σὲ ἓναν ἀθη-ναϊκὸ χορὸ... Ἀδίκως ἀσχολεῖται μὲ τὰ χρόνια ἡ ἀναγνώστρια. Οἱ ὠραιότερες γυναῖκες τῶν Ἀθηνῶν δρῖσκονται, αὐτὴ τὴ στιγμή, πά-νω ἀπὸ τὰ 40, κι ἂν ἔλειπαν σ' αὐτὸ τὸν χορὸ οἱ γυναῖκες ἄνω τῶν 40 θὰ ἦταν ἡ αἴθουσα περίπου ἄδεια... Ἡ Νέα ἀστέρια... Ἡ Ναταλία Μαρτζουδάνη, μὲ πατέρα ζωγράφου καὶ ἀδελφὴ γλύ-πτρια, ἀνήκει σὲ καλλιτεχνικὴ οἰκογένεια καὶ, μόλις 20 ἐτῶν, ξαν-θὴ καὶ λυγρὴ, παρουσιάζεται σὰν μιά ἐξαιρετικὴ χορεύτρια στὶς παραστάσεις χοροδράματος τῆς Ραλλοῦ Μάνου... Ἡ Διὰ ἐθνὴ κοί-νω νικά... Ἡ Φρειδερίκα Σίγκριστ, ὠραιότατὴ ξανθὴ 17 ἐτῶν, ἐπῆγε στὴν Δομικανικὴ Δημοκρατία καλεσμένη γιὰ τὶς ἐορτὲς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἑτους. Ἐκεῖ ὁ κ. Γκρέκ Χουαρέζ, 34 ἐτῶν, Ἀμερικανὸς γνωστῆς γοητείας, τὴν παρέσυρε σὲ ἄμεσο κρυ-φὸ γάμο. Ὁλ' αὐτὰ θὰ περνοῦσαν ἀπαράτηρτα ἂν ἡ Φρειδερίκα δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἀποκτήσῃ, μὲ τὴν ἐνηλικίωσή τῆς, περὶ τὰ 15. 000.000 λίρες, σὰν μόνη κληρονόμος τῆς φήμης ἀεροπλάνων «Χῶκερ»... Ἡ 29 κ. ρατὶ ὦν... λέγουν ἦταν τὸ μπριλλάντι ποὺ χάρισε ὁ Μάικελ Τόντ στὴ μελαχροινὴ Ἐλίζαμπεθ Τάιηλορ, τὴν ὁ-ποῖαν ἐνυμφεύθη. Ἡ Ἐλίζαμπεθ, 24 ἐτῶν, ἔχει ἤδη συλλογὴ ἀπὸ κοσμήματα καὶ ἀναρνήσεις. Πρῶτος γάμος ὁ υἱὸς τοῦ Χίλτον, δεύ-τερος γάμος ὁ Μάικελ Γουάιλντιν, τρίτος γάμος ἡ νέα ἰδιοφυΐα τοῦ κινηματογράφου, ὁ πᾶμπλουτος καὶ πανέξυπνος Μάικελ Τόντ...

ἡἡ

■ ■ ■ Ἡ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ἐφημερίδα «Βῆμα τοῦ Μίσιγκαν» δημοσιεύει σὲ ἐμφανὴ θέση τὴν ἀκόλουθον ἀνακοίνωσιν γιὰ τὸ ἀναγνωστικὸν τῆς κοινῆς: «Τὰ λάθη ποὺ θὰ ἀνακαλύψετε ἐνδεχομένως στὶς στήλες μας εἶναι ἐκούσια. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸ ἐπιθυμοῦμε νὰ εὐχα-ριστήσωμε ὠρισμένους ἀπ' τοὺς ἀνα-γνώστες μας γιὰ τοὺς ὁποίους δὲν ὑ-πάρχει μεγαλύτερη ἱκανοποίησις ἀπὸ τὸ νὰ μᾶς ὑποδεικνύουν τὶς ἀνακρί-βειές μας».

■ ■ ■ Οἱ ΑΥΣΤΡΑΛΟὶ ἔχουν τὰ πλα-τύτερα πόδια ἀπ' ὅλους τοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου. Οἱ Σκανδιναβοὶ καὶ οἱ Ὀλλανδοὶ ἐρχονται δεύτεροι στὴ σειρά. Οἱ Ἀμερικανοὶ, ἀντιθέτως, ἔχουν πόδι στενόμακρο (ἐπειδὴ κυκλοφοροῦν πρὶν μὲ αὐτοκίνητο)... Ἀπὸ εἶναι τὸ πόδι-σμα τῆς ἐμπεριστατωμένης μελέτης (82 σελίδες!) ἑνὸς εἰδικοῦ, στὸν ὁποῖ-ον ἓνα μεγάλο βρετανικὸ ἐργαστάσιον παπουτσιῶν ἀνέθεσε νὰ ἐρευνῇ τὸ θέ-μα γιὰ νὰ ἐξυπνήσῃ καλὺτερα τοὺς ξένους πελάτες του.

ΡΑΓΔΑΙΑ ΑΝΟΔΟΣ ΜΙΑΣ ΝΕΑΡΗΣ ΣΤΑΡ. Ἡ Κάθλιν Κάις, μιά ὡ-ραία μελαχροινὴ μὲ γαλαζοπράσινα μάτια, ἡλικίας 23 μόλις ἐτῶν, ἀπὸ Ἰρλανδὴ μητέρα καὶ Οὐγγρὸ πατέρα, ἔχει ἓνα σκοπὸ στὴ ζωὴ τῆς: Τὸν κινηματογράφου. Παρ' ὅλη τὴ νεαρὴ τῆς ἡλικία, ἔχει μεγάλῃ πείρα τοῦ θεάτρου, γιὰτὶ σὲ ἡλικία 11 ἐτῶν ντεμπούταρσε ὡς χορεύτρια σὸ μπαλ-λέτο τῆς Ὀπερας τοῦ Πίτσμπουργκ. Ἐπειτα ἐμφανίστηκε στὴν τηλεό-ραση καὶ, τέλος, τὸ Χόλλυγουντ τῆς πρότεινε ἓνα ρόλο σὲ μιά μικρὴ ται-νία. Ἀπὸ τότε, ἡ ἀνοδὸς τῆς εἶναι ταχύτατη. Στὸ «Ἀνθρώπινο κτῆνος», μὲ τὸν Γκλὲν Φόρντ καὶ τὴν Γκλόρια Γκράχαμ, τῆς ἔδωσαν τὸν δεῦτερο γυναικεῖο ρόλο. Τώρα πρωταγωνιστεῖ στὴν ταινία «Τὸ δεύτερο φύλο».

■ ■ ■ ΑΠΟ ΤΟΤΕ ποὺ ἐγίνε ἡ περιφη-μὴ ἀγγλογαλλικὴ ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Αἰγύπτου, ὁδὸ μὲρὰ σὸ Κάιρο καὶ τὴν Ἀλεξάνδρεια διαπίσθηκαν μὲ τὰ ὄν-ματα ποὺ εἶναι τώρα τῆς μόδας, στὴν χώρα τῶν Φαραῶν. Ἐκαμὰ ἡ Νάσσαρ τ' ἀγόρια Νασσέρα ἢ Νάσσα τὰ κο-ρίτσια.

■ ■ ■ ΣΤΟ ΑΚΡΟΝ τῆς πολιτείας Ὁ-χάο, ὅλα τὰ μέλη ἑνὸς ποδοσφαιρι-κοῦ μάτς ἐπαίξαν, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορία τοῦ ποδοσφαίρου, φορών-τας κράνη ἐφοδιασμένα μὲ μιά ραδιο-φωνικὴ συσκευή ποὺ τοὺς ἐπέτρεπε νὰ παίρουν ὁδηγίες κατὰ τὴν διάρκειά τοῦ ἀγώνος.

Ρip Kίρμπυ

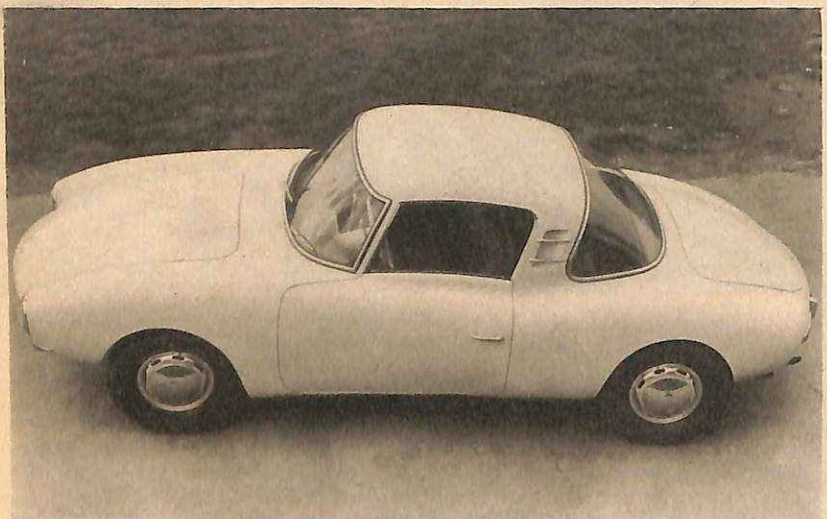
«ZEN PREMIE» ονομάζεται η κομψή αυτή δημιουργία του Βαλουά, από θαυμάκερο κίτρινο σατέν με χρωματιστά λουλούδια στο μπόρ.

«ΤΕΧΝΙΚΟΛΟΡ» αποκαλεί ο Ραζ Βαλουά, το ωραίο αυτό λευκό καπέλο που είναι γαρνιρισμένο με γιρλάντες από πολύχρωμα λουλούδια.

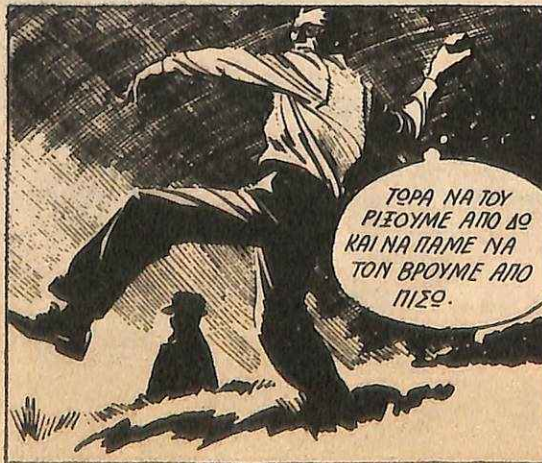
• —ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ, κύριε, μήπως είστε κατά τύχην ο κ. Παπαδόπουλος;
—Πρώτον, κύριε, δεν είμαι ο κ. Παπαδόπουλος. Και δεύτερον, αν ήμουνα δεν θα ήταν κατά τύχη. Η μητέρα μου ήτανε τίμια γυναίκα.

• —ΑΓΑΠΗΤΕ ΜΟΥ, εκμυστηρεύεται κάποιος στο φίλο του, ή γυναίκα μου θα με πηλάνει. «Απ' το πρωί ως το βράδυ μου ζητάει λεπτά.
—Για να τα κάνω τί;
—Μήπως ξέρω; Άρνούμαι παντοτέ.

ΤΟ ΝΕΟ D.K.W. Μια ομάδα Έλβετών και Γερμανών οδηγών έπτεχε, στον αυτοκινητόδρομο της Μόνζας, τα ακόλουθα ρεκόρ αυτοκινήτου της κατηγορίας μέχρι 1.100 κ. εκ. με αυτοκίνητο D.K.W., με αμάξωμα από πλαστική ύλη: 4.000 μίλλια: 140.839 χιλιόμετρα την ώρα μέση ταχύτης (προηγούμενο ρεκόρ: 123.130).— 5.000 μίλλια: 138.656 (προηγούμενο ρεκόρ: 123.340).— 10.000 μίλλια: 139.453 (προηγούμενο: 123.140).— 48 ώρες: 140.961 (προηγούμενο: 124.830).— 72 ώρες: 139.453 (προηγούμενο: 123.890). «Επειτα από την δοκιμασίαν αυτήν το αυτοκίνητο D.K.W. δεν υπέστη την παραμικράν βλάβην προκαλέσαν τον θαυμασμόν.

Ρip Κίρμπυ

• ΜΟΛΟΝΟΤΙ ο διάσημος αρχιμουσικός Άρθουρος Τσκαβάνι και ο Τζι-άκομο Πουτσίνι, ο συνθέτης της «Μαντάμ Μπατερφλάυ», ήτανε στενοί φίλοι. Τσκαβάνιαν συχνότατα.
Ο Πουτσίνι είχε τη συνήθεια, αντί άλλου δώρου, να χαρίζει στους φίλους του τα Χριστούγεννα ένα είδος κέικ που λέγεται Ιταλικά «πανετόννε». «Εδινε λοιπόν έναν κατάλογο στο ζαχαροπλαστέιο με την εντολή να στείλουν τα κέικ στους παραλήπτες. Μια φορά, ωστόσο, είπε στο ζαχαροπλαστή να χρησιμοποιήσει τον κατάλογο του περασμένου χρόνου, ξεχνώντας εντελώς ότι ήτανε τσκαβάνι με τον Τσκαβάνι. Όταν αργότερα του θυμίσαν πως και τ' όνομα του Τσκαβάνι ήτανε στον κατάλογο, θέλησε ν' αλλάξει την παραγγελία αλλά το «πανετόννε» είχε κιόλας σταλή.
Φουρκισμένος, ο Πουτσίνι τηλεγράφησε στον Άρθουρο: «Πανετόννε έστάλη κατά λάθος Πουτσίνι»
Η απάντηση, δεν άργησε να έρθει: «Πανετόννε φαγώθηκε κατά λάθος Τσκαβάνι».

• ΤΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑ ταξίδια —Έλεγε τώρα τελευταία ένας Ιταλός επιχειρηματίας— θα γίνουν έπειτα από λίγον καιρό τόσο σύντομα, που θα κάνουμε τον γύρο του κόσμου σε τρεις ώρες. Μια ώρα με το αεροπλάνο, δύο ώρες με το αυτοκίνητο για να πάμε ως το αεροδρόμιο.

• Η ΣΥΜΒΟΥΛΗ της Μαίριλιν Μονρόε στις νέες που φιλοδοξούν να δρουν δάφνες καλλιτεχνικές: «Αν θέλετε να πραγματοποιήσετε τα δειρά σας, ζυμνήστε!»

• —ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ, λέει ο δάσκαλος, πρέπει να μάθετε να χρησιμοποιήτε και τα δυο χέρια σας. Θα ήθελε ότι μπορείτε να κάνετε τα πάντα με το αριστερό χέρι σας τόσο καλά όσο και με το δεξί.
—Δεν είναι αλήθεια, παρατηρεί ένας μαθητής. Για δοκιμάστε να βάλετε το αριστερό χέρι σας στη δεξιά σας τσέπη.

• Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ σηκώθηκε: —Κύριε πρόεδρε, είπα, όμολογώ ότι είμαι ένοχος.
—Και γιατί δεν το έλεγε στην αρχή της δίκης; ρώτησε ο δικαστής.
—Διότι νόμιζα ότι ήμουνα άθώος. Άλλα τότε δεν είχα άκουσει ακόμη τους μάρτυρες που κατέθεσαν έναντίον μου.

• Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ενός μεγάλου αμερικανικού ξενοδοχείου έκαμνε επιθεώρηση του κτιρίου. Στην κουζίνα είρε έναν κακομοιρισμένο τύπο που έπιανε μελαγχολικά πιάτα. Τον χτύπησε φίλικά στην πλάτη και του είπε:
—Κουράγιο, φίλε μου. Κ' εγώ άρχισα να λιντζερς σαν κ' εσένα και τώρα είμαι ο διευθυντής. Αυτό θα πη 'Αμερική!
—Κ' εγώ, αποκρίθηκε ο άλλος, ξεκίνησα από διευθυντής και τώρα πλένω πιάτα. Κι' αυτό επίσης θα πη 'Αμερική!

• —ΓΙΑΤΙ παίρνεις αυτό το λυπημένο ύφος όταν βλέπεις μια κόττα; ρωτάει το μικρό γουρουνόπουλο τη μαμά του.
—Γιατί μου θυμίζει τα αυγά με μπέικον.

• —ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ η Μπέσσυ; ρώτησε η Έσθελ σύζυγος, σείοντας απειλητικά το αποκαλυπτικό σημείωμα που ανακάλυψε στην τσέπη του συζύγου.
'Εκείνος ξεροκατάπιε και αποκρίθηκε με το άθωοτερο ύφος του κόσμου.
—Μπέσσυ είναι τ' όνομα ενός άλλου. Το σημείωσα γιατί έλεγα να ποντάρω επάνω του σήμερα στις κούρες.
—'Ε, λοιπόν, το αλόγο σου τηλεφώνησε το πρωί και ήρθε να μάθω τι ώρα θα γυρίσεις στο σπίτι.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ. Πολλοί εξακολουθούν να πιστεύουν ότι ο δεσμός της με τον Πήτερ Τάου-σεντ, τον «περιπλανώμενον, άπαρηγόρητον ίπποτήν», δεν έχει διακοπή. Πολλοί έχουν την ακριβώς αντίθετη γνώμη. 'Υπό την πίεση όμως της αγγλικής αριστοκρατίας, ή άδελφή της βασιλίσσης εγκατέλειψε την μελαγχολικήν απομόνωσή της. Τώρα χορεύει στη σειρά με διαφόρους επίδοξους γαμβρούς, όπως τον παιδικό φίλο της Μπίλλυ —της φορτωμένης εκατομμύρια οικογενείας Ουάλλας— ο όποιος έλπιζει ότι έρχεται επικρατέστερος από τους τόσους άλλους επίδοξους μνηστήρες.

70

...Έχει συχνά λαμπρά διαλείμματα. Κ' ένα απ' αυτά είναι πάντα, για τον γράφοντα, μιά πρόσκλησις σ' ένα από τα απογεύματα του Λυκείου των Έλληνίδων.

• Λίγα ωραία πράγματα είναι θιάσιμα στον τόπον αυτόν των άλλων παλλήλων καταφάσεων και των υπονομευτικών πανδαισίων. Το ότι το έργο της Καλλιγράφης Παρρέν εξακολουθεί ακόμη ν' αποδίδει καρπούς, ενέχει μιά παρηγορη διαπίστωση για την συχνά άμφισβητούμενη κοινωνική συνοχή μας. Τρεῖς γενιές αντιπροσωπεύονται, συχνά, στις εκδηλώσεις του Λυκείου: Μητέρα, κόρη, έγγονή. Και το βλέπει κανείς πως, βασικά, ή παράδοσή καθόλου δεν άλλαξε, πως ή ελληνικότης και ή ήθική ποιότης που χαρακτηρίζουν το Λύκειον διατηρούνται πάντα σε μιάν επιφάνεια άφρογ, πως ή Λογοτεχνία μας και ή Ποίησή μας και ή Μουσική και ή Λαϊκή μας Τέχνη βρίσκουν στο Λύκειο ένα φιλόξενο, πάντα, και ζεστότατο καταφύγιο. Κι όλα αυτά, σεμνά, άθόρυβα, χωρίς επιβαρύνσεις του Προϋπολογισμού, χωρίς συμβούλια και διαβούλια: Το Λύκειο είναι κυρίως μιά μεγάλη οικογένεια, δημοειδής και άρμονική, όσο άρμονική μπορεί, φυσικά, να είναι μιά οικογένεια. Ούτε τα καυγάδια λείπουν, ούτε οι μικροφιλοδοξίες, μιά όλα τα σκεπάζει με την καλωσύνη της και την διπλωματική της διακριτικότητα ή σημερινή καλή μητέρα του Λυκείου, ή Άννα Τριανταφυλλίδου...

• Τις προάλλες ξαναβρέθηκα σ' ένα από τα τσάγια τα φιλολογικά, —συγγεντρώσεις πολιτισμένες σε περιβάλλον καλαισθητό, απ' αυτές που σπανίζουν πιά... Ήτανε εκεί οι ακαδημαϊκοί μας, οι ποιηταί μας, οι ποιήτριες, —ήταν κ' ένα σωρό δημοφα κορίτσια που σερβίζουν το τσάι έθελοντικά. Είναι τα ίδια αυτά κορίτσια που σε κάθε επίσημη περίσταση τιμούν την Έθνική μας Στολή, είναι το ανεπίσημο μικρό διπλωματικό μας σώμα, κάθε που χρειάζεται να στείλουμε μιάν αντιπροσωπεία στο εξωτερικό, είναι οι μικρές συγχροτημένες ομάδες χρόνσεως και δράσεως σε κάθε κοινωνική ή φιλανθρωπική έξοδση. Είναι πεδίο άσκήσεως το Λύκειο, για τις νεότερες γενιές: Να μαθαίνουν, οι νέες κοπέλες μας, τις υποχρεώσεις τους απέναντι στο σύνολο, και να είναι σε θέση να οργανώσουν με καλαισθησία μιάν συγκέντρωση, μιάν ποιητική άπογευματινή, ένα «μουνισκόν ακρόαμα», —(για να χρησιμοποιήσω έναν παλιότερον όρο). Έτσι, τουλάχιστον, με ήσυχότερη συνειδηση θα μπορούν να επιδοθούν, αργότερα, και στους απολύτως θεμιτούς κραδασμούς του δικού τους «Ροκ-έντ-Ρόλλ».

• Έμεις είχαμε τότε το Λάμπεντ Ούωκ, —κι αντίρхσαν, πράγματι, οι τοίχοι του Λυκείου, κάποτε, από τους ήχους του Λάμπεντ Ούωκ. Ήτανε το Λύκειο τότε στην οδόν 'Ακαδημίας, εκεί που είναι σήμερα ή Γκαλερί 'Ηλιάδης. Μά το γνωρίσαμε και σ' ένα ακόμη άρχοντικότερο περιβάλλον, εκεί σε μιά παροδό της Λεωφόρου 'Αμαλίας, με κάτι επιπλα κάτωως αρχαϊκά, —μάλλον «έμπας», και με μιάν έντονότερη δράση σε τοιείς που τώρα έχουν κάτωως εξασθενήσει, της Παιδικής 'Αδελφότητας, π.χ., και του Παιδικού Θεάτρου, που δά ήταν ευχής έργο αν ξανάπαιρναν μιά καινούργια πνοή. 'Ακόμη κ' εκείνο το ωραίο έθιμο να θγαίνουν οι συντροφίες να λένε τα θυζαντινά κάλαντα, την παραμονή των Χριστουγέννων, για χάρη των φτωχών παιδιών, ίσως δά έπρεπε να άναγεωθί: Είναι τόσες και τόσες οι παραφωνίες που άκούγονται, εκείνη την ήμερα, που δά άζειε τον κόπο να υπάρχη και λίγη σωστή μουσική. Είναι, άλλωστε, αβυσσώδης, σ' όλες τις εκφάνσεις του, το Μουσικό Τμήμα του Λυκείου των Έλληνίδων...

• Βέβαια, έχει περάσει ή εποχή που το Λύκειο ήταν ο προμαχών της φεμινιστικής κινήσεως, στην Έλλάδα, (άλλα και από τα σπουδαιότερα της Εθνότης. Αυτό διοργάνωσε το πρώτο διεθνές γυναικείο συνέδριο στην Άθήνα, το 1921). 'Ο άγων έχει πιά κερδηθί, και ή συνέησή του (γιατί τέτοιον άγωνα ποτέ δεν σταματούν), βρίσκεται κάτω από μιά πιά συνδεδεμένη και καθολικότερη καθοδήγηση. Μά ίσως γι' αυτό ή σημερινή άποστολή του Λυκείου των Έλληνίδων να διαγράφεται ακόμη πιά σημαντική: Τα κεκτημένα δικαιώματα συχνά οδηγούν σε υπερβολές, και δεν είναι κακό να δίνεται στή σημερινά μας κορίτσια πότε-πότε ή ευκαιρία να θυμούνται τα βασικά τους καθήκοντα σ' αυτήν την ζωή.

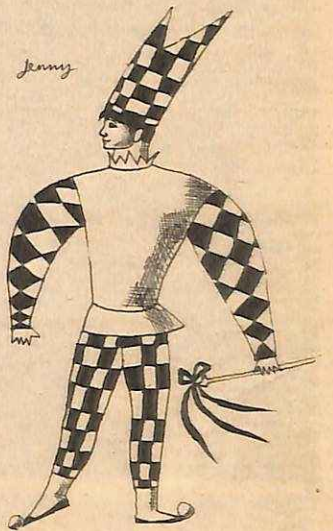
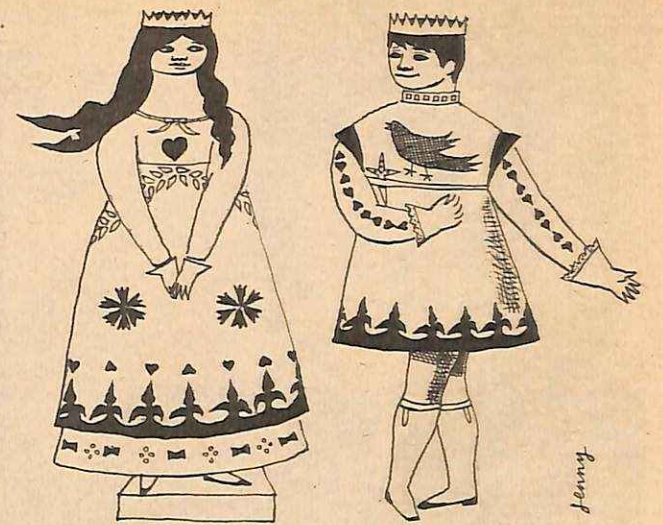
• Λοιδοφούν, συχνά, οι μεμψιμοιροι τις συγγεντρώσεις εκείνες τις άπογευματινές, όπου κυριαρχεί το γυναικείο φύλο σε μεγάλη πλειοψηφία. Κι όμως έχουν τη χάρη τους: Οι συνδυασμοί κ' οι συγχροσεις των άρμονικών, τα χρώματα των φορεμάτων, ακόμη κ' ή κλιμάκωση της θραυότητος, από τελεία σ' άμφίβολη, από άνωριμη σ' άριμη, από κλασική σε παικτική, ακόμη και το χρώμα των μαλλιών, από τα μαύρα σε κείνα τα έβένινα της πιά γνήσιας δημοφιλίας της φετεινής κοσμικής περιόδου, μέχρι τα άσπρα και τα άσπρίζοντα των αισθαντικών ποιητριών μας που φει, μάς παρακολουθούν, κι άς μόν το όμολογούν, στην πορεία του χρόνου...

• Μά τί να πρωτοχαρή κανείς; Είναι ωραία παρένθεση στη ζωή μας, ένα άπογευμα ανάμεσα στα στελέχη και τους φίλους του Λυκείου των Έλληνίδων...

Index

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ

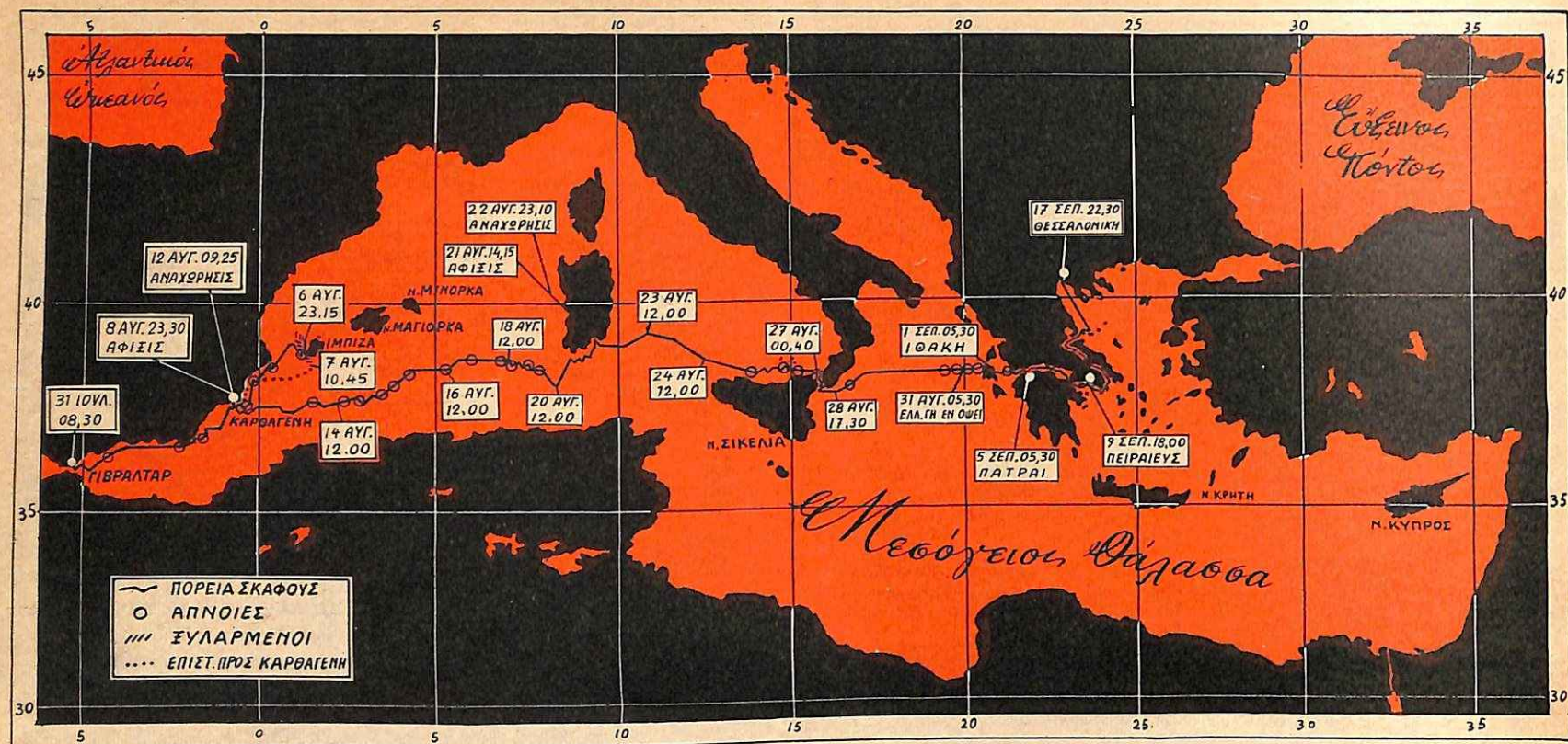

'Απόκριες... Καινούργια άφορμή για να δώσουμε στα παιδιά λίγη χαρά. 'Η παιδική φαντασία, πάντα άχαλίνωτη, άνυπομονεί να περιβληθί τον κατάλληλο μανδύα, και οι μαρκήσιοι κ' οι τσιγγάνες, οι άπάχηδες και οι κολομπίνες, οι «κάου - μπού» και οι «μπερζερέτ» έκαναν ήδη την εμφάνισή τους στους πρώτους παιδικούς αποκριάτικους χορούς. 'Αλλ' ή έκλογή, και ή έκτέλεση, ενός αποκριάτικου κοστουμιού έχει κι αυτή τις δυσκολίες της και τους μπελάδες της για τους γονείς, χωρίς πάντα και να επιτυγχάνονται τα κατάλληλα εκείνα αισθητικά αποτελέσματα που όνειρεύεται κάθε μητέρα όταν σχεδιάζει με το μυαλό της ένα κοστουμί.

Σ' αυτό όφειλεται ή καινοτομία που καθιέρωσε από φέτος ή συμπαθητική έκείνη «μπουτίκ» της οδού Γιάν Σμάτς, το «Λιλιπούτ», που διευθύνουν ή κ. Άλκη Χρυσικοπούλου και ή κ. Φούλη Νικολετοπούλου.
Το «Λιλιπούτ», λοιπόν, αντί να περιορισθί στα καθιερωμένα και τετριμένα αποκριάτικα θέματα, παρήγγειλε σε γνωστούς Έλληνες ζωγράφους και ενδυματολόγους μιá σειρά από μακέτες, πρωτότυπες και αúθεντικές, από τις οποίες οι γονείς διαλέγουν επί τόπου ότι ταιριάζει στην... ίδιουσυγκρασία και την φαντασία των παιδιών.

Η σύνθεση «Ποίγκυ» και «πριγκίπισσα», π.χ., που βλέπουμε σ' αυτήν την σελίδα, όφειλεται σε γνωστή άλλοδαση ζωγράφο έγκραστημένη στην Άθήνα, —και τα κοστουμια είναι από λευκό σατέν μεταξοτό, γαρνιρισμένο με χρυσό και δελουδο. 'Η «Πατινέ» του 1900» είναι έπίσης από δελουδο πράσινο, με άσπρη γούνα, ενώ το «Πνεύμα του δάσους» είναι όλο από δέρμα σε δυό χρωματισμούς. Τέλος, το κοστουμί του «Άρλεκίνου», που τόσο θαυμάστηκε προχθές στο πρώτο παιδικό αποκριάτικο «πάρτυ» της σαίζον, είναι όλο έργασμένο σε ζέρσεϋ, με κόκκινο «μπροκά».

Άλλά, φυσικά, οι μακέτες αυτές είναι άπλάς ενδεικτικές. Υπάρχουν πληθος άλλες που χαρακτηρίζονται από την άφελή χάρη τους και πρωτοτυπία.

ΜΕ ΤΗΝ «ΧΑΡΑ» ΣΤΟΝ ΩΚΕΑΝΟ

Έσκυψα και φίλησα τὸ χῶμα ποὺ πατοῦσα, χῶμα ἑλληνικό...

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 35)

ξίδι μας, γιὰ φίλους, γνωστούς καὶ ἀγνώστους. Εἶχε ἔλθει ἕνας γερανὸς πάνω σ' αὐτοκίνητο, ποὺ κάθε χρόνὸ ο.Λ.Π. ἔχει τὴν καλωσύνη νὰ στέλνει, γιὰ νὰ θυγὸν τὰ σκαφάκια τοῦ Ὁμίλου. Ἡ «Χαρά» ἔμεινε τελευταία, ὥστε νὰ τοποθετηθῇ πλησιέστερα στὶς ἐγκαταστάσεις τοῦ Ὁμίλου γιὰ εὐκολία μας. Τὸ τί ἔγινε δὲν λέγεται. Ἐνῶ γιὰ τὰ ἄλλα ἦταν μιὰ ἀπλήρ διαδικασία, δ-που οὐτὸ ὀδικοκίνητος ἦταν ἀπα-ραίτητος, τὴν ὥρα ποὺ βγάζαν τὸ

δικό μας, τουλάχιστον... σαραντα ἄνθρωποι ἔδιναν ὁδηγίες. «Βίρα... Λέβα... κάτω... ἀπάνω» Κι ὅταν τὸλμησα νὰ πῶ κ' ἐγὼ τὴν γνώμη μου: «Ἐσὺ, μὲν, μὴν ἀνακα-τεύεσαι. Δὲν εἶναι δική σου δουλειά. Δὲν ξέρεις!» Ἡ «Χαρά» μας ἔγινε χαρὰ ὅλων. Πρὶν φύγουν ὁ μηχανι-κὸς καὶ οἱ βοηθοὶ τοῦ γερανοῦ ζή-τησαν νὰ μᾶς γνωρίσουν καὶ νὰ μᾶς σφίξουν τὸ χέρι...

Κάθε πρωῒ, ὁ Βαγγέλης ὁ ναύ-κληρος, ἢ ὁ Κίτσος, ὁ βοηθός του,

μᾶς φέρνουν τὸ... «ἀσανσέρ», ὅπως ὀνομάζουν τὴ σκάλα, γιὰτὶ ἀπὸ θρα-δὶς ἀναγκάζονται νὰ τὴν ρίξω, ἀπο-φεύγοντας ἐτσι τὶς ἐπισκέψεις τῶν... γάτων τοῦ Ὁμίλου, ποὺ ἡ Σοὺ ἔννοει νὰ τοὺς ἐνθαρρύνει. Στὸ γραφεῖο τοῦ Ὁμίλου γράφουμε καὶ στὴν αἴθουσα δεχόμαστε ἐπισκέψεις. Ἡ ζωὴ μας κυλᾷ σὰν παραμῦθι, ἀκριβῶς ὅπως θὰ ὠνεύονταν πολλοὶ ἀπὸ μᾶς. Καὶ ἂν δὲν εἴχαμε κάτι δυσάρεστες ἱστορίες ποὺ δημιουργήθηκαν ἀπὸ μικρότητα ὠρισμένων, ἀσφαλῶς θὰ μέναμε γιὰ πάντα σ' αὐτὸν τὸν τό-

πο, ποὺ τ' ὀνομάζουμε: Ἑλλάδα, ση-μαίνει παράδεισος καὶ ποὺ ἡ γυ-ναίκα μου τόσο ἀγάπησε, μὲ τοὺς ἀνθρώπους του, καὶ γὰρ μὲ τόση νο-σταλγία καὶ λαχτάρα ἦρθα νὰ χαρῶ. Πρὶν τελειώσω θάβηκα νὰ εὐχαρι-στήσω τὴ διεύθυνση καὶ τὸ συντα-κτικὸ προσωπικὸ τῶν Εἰκόνων, ποὺ μὲ τόσο φιλόξενα αἰσθήματα μᾶς δέχτηκαν γιὰ λίγο ἔστω και-ρὸ, στὴ ζεστὴ τους συντροφιά.

ΣΑΒΒΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΤΕΛΟΣ

Νέος δρόμος γιὰ τὴν Ἑλλάδα

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 25)

Ἔνα πάντως εἶναι σίγουρο: Ὅ-τι στὴν Ἑλλάδα πρέπει νὰ προσελ-κυθῶν ὅπως δῆποτε νέοι τουρίστες. Τοῦ χρόνου, μόνον στὴν Ἀθήνα, θὰ ὑπάρχουν στὰ ξενοδοχεῖα πού ἀνε-γείρονται 1.500 καινούργια κρεβά-τια, τὰ ὅποια θὰ πρέπει νὰ γεμί-ζουν ἂν θέλουμε νὰ ξεφύγουμε ἀπ' τὸν βραχνὰ τοῦ μαρσαμοῦ καὶ τῶν ἐπιδοτήσεων. Ἀλλὰ ἀνεξάρτητα κι ἀπὸ αὐτὸ, μιὰ τουριστικὴ χώρα πρέ-πει πάντοτε ν' ἀνανεώνη τὰ μέσα προσελκύσεως τοῦ διεθνούς ταξιδι-ωτοῦ κοινού. Ἀλλῶς ἡ ζωὴ τοῦ του-ρισμοῦ τῆς, ὅσα ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ γραφικὲς ἀκρογολιές κι ἂν δια-θέτη, εἶναι μετρημένη...

Τελειώνοντας τὴν ἔρευνά μας, θὰ ἀπαριθμήσουμε τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ μειονεκτήματα τῶν τριῶν ὑ-ποψηφίων λιμανιῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλ-λάδος.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι παλιότε-ρα οἱ ἀρμόνιοι ἐξήταζαν καὶ τὴν πε-ρίπτωση χρησιμοποίησεως τῆς Πα-λοκαστρίτσας στὶς δυτικὲς ἀκτὲς τῆς Κερκύρας.

Τὸ λιμάνι βρίσκεται στὴν μικρό-τερη δυνατὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν Ἱ-ταλία, ἀλλὰ λόγω τῶν δυνατῶν ἀ-νέμων ποὺ ἐπικρατοῦν στὴν περιο-χὴ καὶ τοῦ στενοῦ στομίου εἰσπλέ-σεως, κριθῆκε καὶ ἀπὸ τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο Ναυτικοῦ ὡς ἀκατάλλη-λο.

ΚΕΡΚΥΡΑ. Πρῶτο εἶναι τὸ

λιμάνι τῆς Κερκύρας ποὺ διαθέτει ἕνα βασικώτατο πλεονέκτημα: Μι-κρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὸ Μπρίντζι. Τὰ μειονεκτήματά του ἀπὸ τὴν ἄλλη με-ριά εἶναι: 1) Ἐλλιπὴ ἐπαρκῶν ξε-νοδοχείων. 2) Δυσκολία στὴν δια-περαίωση στὴν Ἑπρωτικὴ Ἑλλά-δα (χρειάζεται καὶ ἕνα δεύτερο τα-ξιδάκι 18 μιλίων). 3) Καθυστερή-ση στὴν ἀποβίβαση λόγω ἐλλείψεως τεχνικῶν μέσων.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ καὶ πρὶν ἐκθέ-σουμε τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ τῶν ὑ-πολοίπων λιμανιῶν, θὰ ἀναφερθῶ-με στὴν ἐκθεση τοῦ κ. Στεφ. Ι. Πε-σμαζόγλου, ἐπιδικοῦ συμβούλου τοῦ Ε.Ο.Τ., πάνω στὸ θέμα. Ὁ κ. Πε-σμαζόγλου, ἀφ' οὗ χαρακτηρίζε-ται ὡς ἀκανθώδης πρόβλημα τὸ ποὺ θὰ προσεγγίξῃ τὸ σκάφος, τονίζει ὅτι ὅλοι οἱ κατοικοὶν κατὰ μήκος τῶν δυτικῶν παραλίων τῆς χώρας διεκ-δικοῦν, ὁ καθεὶς γιὰ λογαριασμό του, τὴν δρομολόγησή τοῦ πορθμείου μεταξὺ Μπρίντζι καὶ ἑνὸς λιμανιοῦ τῆς δικῆς τῶν περιοχῆς. Ἡ πόλη τῶν Πατρῶν, προσθέτει, ὅπως καὶ ἄλλες περιοχές, κινδυνεύει ἀπὸ ἕνα προϊόντα μαρσαμοῦ, καὶ τὸ πορθμείο, μὲ τὴν δημιουργία νέας τουριστικῆς κινήσεως, θὰ μπορούσε νὰ δημιου-ργήσῃ καὶ ἐκεῖ ζωὴ καὶ κίνηση. Ἀλ-λὰ ἐὰν τελικὰ ἡ ἐκλογὴ ἑνὸς λιμα-νιοῦ ἐξυπηρετῇ μόνον ἑλληνικὰ το-πικὰ συμφέροντα καὶ ὅχι τοὺς ἐξ-έτους αὐτοκίνητιστάς, προβάλλει αὐ-τομάτως τὸ ἐρώτημα ἐὰν αὐτοὶ θὰ

θελήσουν πιά νὰ χρησιμοποιήσουν ἕνα σκάφος ποὺ δὲν θὰ τοὺς ἐξυπη-ρετῇ. Ἐτσι, συνεχίζει, ὑπάρχει φό-θος νὰ ὑπάρξῃ μόνον ζημία, τόσο γιὰ τὸ τοπικὸ ὅσο καὶ γιὰ τὸ γε-νικώτερο συμφέρον.

Τέλος, ὁ κ. Πεσμαζόγλου, ὑπο-στηρίζει ὅτι τὸ πορθμείον θὰ συμ-πληρῶνῃ διπλάσια δρομολόγια μη-νιαιῶς, ἐὰν, ἀντὶ τῶν Πατρῶν, κα-τευθύνεται πρὸς Κέρκυραν καὶ προσ-θέτει ὅτι τὸ ἰδῶδες θὰ ἦταν νὰ γί-νουν σχετικὰ ἔργα στὶς δυτικὲς ἀ-κτὲς τῆς Κερκύρας.

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ. Ἡ πα-ραλία τῆς Ἡγουμενίτσας, στὴν ἀ-κτὴ τῆς Ἡπείρου, ἔχει καὶ αὐτὴ τὸ πλεονέκτημα τῆς μικρῆς ἀποστάσε-ως. Ἐπίσης θὰ διευκολύνῃ δόσεις τα-ξιδεύον γιὰ τὴν Τουρκία καὶ τὴν Μέση Ἀνατολή. Οἱ τουρίστες ποὺ θὰ ταξιδεύουν πρὸς τὰ ἀνατολικά θὰ μποροῦν ἀπὸ τὴν Ἡγουμενίτσα, ἀκολουθώντας τὸν δρόμο Ἰωαννίνων-Καλαμπάκας (Μετέωρα) - Λαρίσης-Θεσσαλονίκης-Καβάλας (Φιλίπποι) - Ἀλεξανδρουπόλεως νὰ φθάσουν πολὺ σύντομα στὸν προορισμό τους.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ὅμως ἡ Ἡ-γουμενίτσα δὲν ἔχει λιμάνι καὶ ξε-νοδοχεῖα καὶ γιὰ τὴν ἀξιοποίησή της μαζί μὲ τὰ ἔργα ὁδοποιίας ποὺ εἶ-ναι ἀπαραίτητα θὰ χρειασθοῦν 250 ἑκατομμύρια δραχμὲς περίπου. Τέ-λος ἡ ἀποβίβαση στὴν Ἡγουμενί-τσα ἀφήνει τὸν τουρίστα μακριὰ ἀπ'

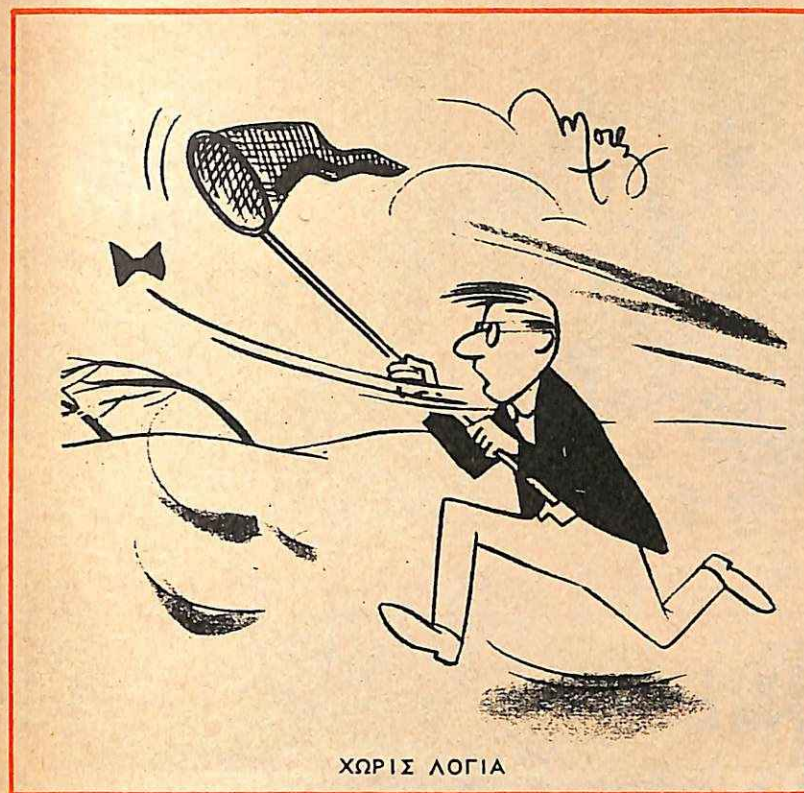
τοὺς βασικοὺς τουριστικοὺς τόπους τῆς χώρας.

ΠΑΤΡΑΙ. Ὑπάρχει ἀκόμη καὶ τὸ λιμάνι τῶν Πατρῶν. Τὰ μειονεκτή-ματά του δὲν εἶναι διόλου εὐκατα-φρόνητα. Βρίσκεται σὲ ἀπόσταση πολὺ μεγαλύτερη ἀπ' τὸ Μπρίντζι ἀπ' ὅσο ὅλα τὰ ἄλλα λιμάνια (240 μίλια) καὶ ἐτσι θὰ χρειασθῇ γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησή της γραμμὴς πολὺ μεγάλο σκάφος ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ πολὺ μεγάλη ταχύτητα καὶ φυ-σικὰ ἀκόμη μεγαλύτερη ἀξία.

Στὴν περίπτωσή τῶν Πατρῶν, βέ-βαια, ὑπάρχουν καὶ ἀνάλογα πλε-ονεκτήματα. Ὑπάρχουν, δηλαδή, στὴν Πάτρα ἕνα ἀρτίο λιμάνι, ἀμέσως χρη-σιμοποίησιμο, ξενοδοχεῖα, δὲν ἀπαι-τοῦνται πρόσθετα δημόσια ἔργα καὶ ἡ πόλη βρίσκεται κοντὰ στοὺς κύ-ριους τουριστικοὺς τόπους τῆς χώρας ὅπου ὁδηγοῦν δρόμοι σὲ καλὴ κατά-σταση.

Ἡ ἔρευνά μας, ποὺ δὲν ἔχει σκο-πὸ νὰ ὑποδείξῃ τρόπους λύσεως τοῦ δλοῦ θέματος, σταματᾷ σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο μὲ τὴν διαπίστωση ὅτι ὑπάρ-χει ἀπόλυτη ἀνάγκη πραγματοποί-ησεως τοῦ σχεδίου αὐτοῦ τοῦ ἐλ-ληνικοῦ Τουρισμοῦ. Θὰ εἶναι μιὰ προσφορά οὐσίας πρὸς τὴν Ἑλλά-δα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ξένους τουρίστες ποὺ κάθε χρόνο — ὅλοένα καὶ σὲ μεγαλύτερο ἀριθμὸ — φθάνουν στὸν τόπο μας.

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΑΡ. 69

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ. 2. ΕΠΙΟΥΣΙΟΝ — ΣΙ. 3. ΘΕΣ-ΣΑΛΟΣ — Ο.Κ. 4. ΟΛΑ — ΣΑΝΤΑΛΙΑ. 5. ΔΑΝΩ — ΝΤΙΒΑΝΙ. 6. ΝΙΤΤΙ — ΛΑΙΜΟΣ. 7. ΚΑΗΜΟΙ — ΡΑΠΥΣ. 8. ΟΙ «ΡΕΙΤΟΙ». 9. ΑΝ-ΤΟΥΑΝ. 10. Η.Φ. (ή ταφή) — ΙΖΑ — ΚΥΡ. 11. ΝΟΕΙΝ — ΜΗΝΙ. 12. ΑΤΟΜΙΚΟΤΗΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΜΕΘΟΔΙΚΟΤΗΤΑ. 2. ΑΠΕΛΑΤΑΙ. 3. ΝΙΣΑΝΤΗΡΙ — ΝΟ. 4. ΔΟΣ — Ω.Ι.ΜΕ — ΜΟΙ. 5. ΡΥΑΣ — ΝΟΙΑΖΕΙ. 6. ΑΣΛΑΝ — ΚΙΑΝΤΙ. 7. ΓΙΟΝΤΛ — ΤΟ — ΝΟ. 8. Ο «ΟΣΤΙΑΡΙΟΣ». 9. ΡΝ' — ΑΒΙΑ — ΜΗ. 10. Ο «ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ». 11. ΣΙΚΙΝΟΥ — ΝΥΝ. 12. Α.Ι.ΣΣΑ — ΡΙΣ.

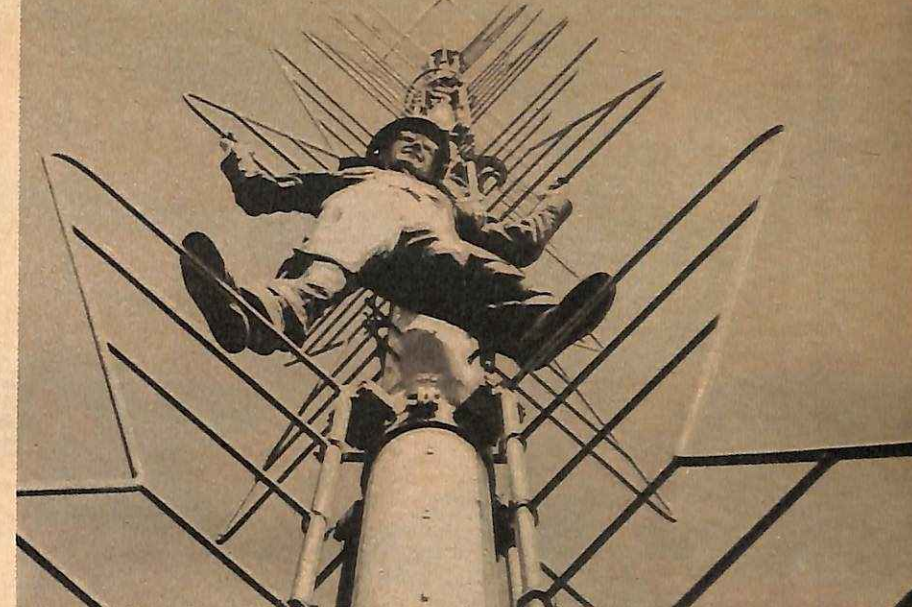
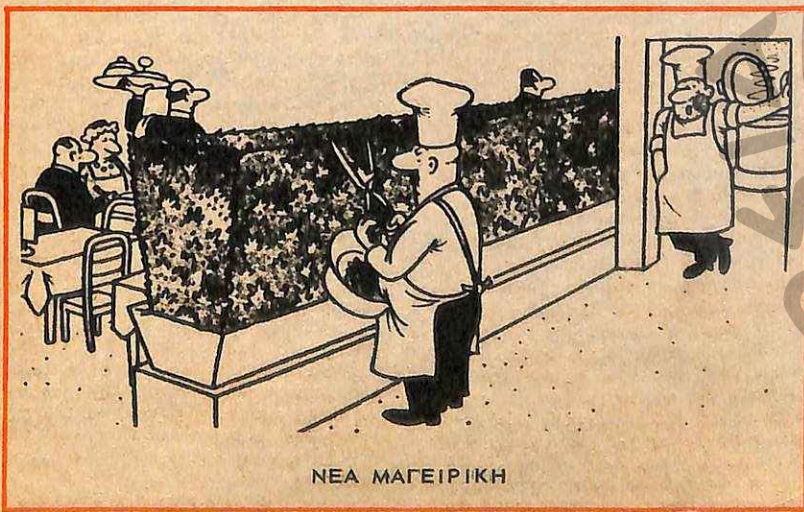
ΣΙΓΚ — ΣΑΓΚ ΑΡ. 69

Ὁ εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν λέξεων: ΑΝΑΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΣ — ΟΣΗΜΕΡΑΙ — ΕΠΙ — ΤΟ, σύνολον 48 βαθμῶν.

Καλοὺς συνδυασμοὺς ἐπιτυχάνουν μεταξὺ ἄλλων καὶ οἱ λέξεις: ΠΕ-ΠΙΕΣΜΕΝΟΣ — ΜΑΡΝΗΣ — ΠΟΛΕΜΟΣ — ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ — ΣΕΙ-ΣΜΟΣ — ΚΑΤΑΤΟΜΗΝ — ΡΗΜΑΤΟΣ — ΑΝΑΤΟΜΙΑ — ΠΡΟΣΑ-ΝΑΤΟΛΙΣΜΕΝΟΣ — ΙΑΣΜΟΣ — ΠΙΟΝΕΡΗΣ — ΙΣΗΜΕΡΙΑ κλπ.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑ ΦΟΡΕΣ ΑΡ. 69

1. Κυρία φέρεῖ διαφορετικὸ σκουλαρίκι. 2. Ἀριστέρη παλάμη κυρίας πρὸ ἀνοικτῆ. 3. Οἱ γραμμὲς τῆς γραβάτας κυρίου ἔχουν ἀντίθετον κατεύ-θυνση. 4. Δεξιὸς βραχίον κυρίου εἶναι πρὸς κλειστός. 5. Στὸ μαξιλάρι ποὺ ἀκουμποῦν τὰ πόδια τῆς κυρίας ἡ λευκὴ φούστα ἀλλάξε θέση. 6. Τὸ στρο-γυλὸ τραπεζάκι ὅπου στηρίζεται τὸ ἀμπαζοῦρ ἔγινε τετράγωνο στὸ ἄνω μέρος. 7. Στὸ τραπεζάκι μὲ σερβίς ἡ καφετιέρα διαφέρει. 8. Στὸ μεγάλο κάδρο οἱ ἐσωτερικὲς γωνίες τῆς κορνίζας εἶναι στρογγυλές. 9. Ἐρεῖσινά-τὸ καναπέ στὸ κεντρικὸ ἄνω μέρος πρὸς χαμηλὸ. 10. Στὸν τοῖχο ἀριστερὰ τῆς εἰκόνας στὸ κέντρον λείπει ἡ κορνίζα ποὺ συνδέεται μὲ τὴν κάσση τῆς πόρτας. 11. Τὸ ἕνα αὐτὶ τοῦ σκύλου εἶναι μικρότερο.

ΙΛΙΓΓΟΣ κατέλαβε τὸν ἐλεγκτὴ ποὺ ἐπιθεωρεῖ τὶς ἐγκαταστάσεις τῆς καινούργιας ἀντένας, στὸν πύργο τοῦ Ἐμπάιρ Στέιτ Μπίλντινγκ.

Ἡ ἀναπτύξη τῶν γιγάντων

ΔΕΝ ΛΕΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ...

Τὸ «Ἐμπάιρ Στέιτ Μπίλντινγκ» ἐφῆλωσε κατὰ 67 ὁλόκληρα μέτρα!

Τὸ Ἐμπάιρ Στέιτ Μπίλντινγκ, τὸ ὑψηλότερο κτίριο τοῦ κόσμου, ποὺ βρίσκεται στὴν καρδιὰ τῆς Ν. Ὑόρκης, στὸ Μανχάταν, τελευταία... ψήλωσε λίγο ἀκόμη. Συγκεκριμένα, στὴν ῥῃ ἀνυπερδύνη κορυφὴ του, προστέθηκε ἕνας πύργος τηλεορά-σεως, ὕψους 67 μέτρων ποὺ ἀνεβά-ζει τὸ ὕψος τῆς συνολικῆς κατα-σκευῆς στὰ 449 μέτρα. Δηλαδή, ὁ πύργος τοῦ Ἀἴφελ μὲ τὰ 300 μέ-τρα του μοιάζει πιά κοντὰ του μὲ φτωχὸ συγγενή.

Τρεῖς ραδιοφωνικοὶ καὶ πέντε στο-θμοὶ τηλεοράσεως θὰ ἐκπέμπουν ἀπὸ τὸ καινούργιο ἀστάλιον «καπέλλο» τοῦ γίγαντα τὰ κύματά τους. Ἡ λειτουργία τους ὑπολογίζεται ν' ἀρ-χίσῃ τὸ προσεχές καλοκαίρι. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ κρίνεται ἐπιχει-ρηματικὰ συμφέρουσα ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ταυτόχρονης ἐκπομπῆς ἀπὸ ἕνα πύργο (τεχνικὰ τὸ πρόβλημα εἶχε λυθῇ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ πολέ-μου) ποὺ γιὰ τὴν κατασκευὴν του διατέθηκαν χιλιάδες ὥραν ἐργασίας μηχανικῶν, ἐπιχειρηματιῶν, τεχνι-κῶν καὶ ἐργατῶν.

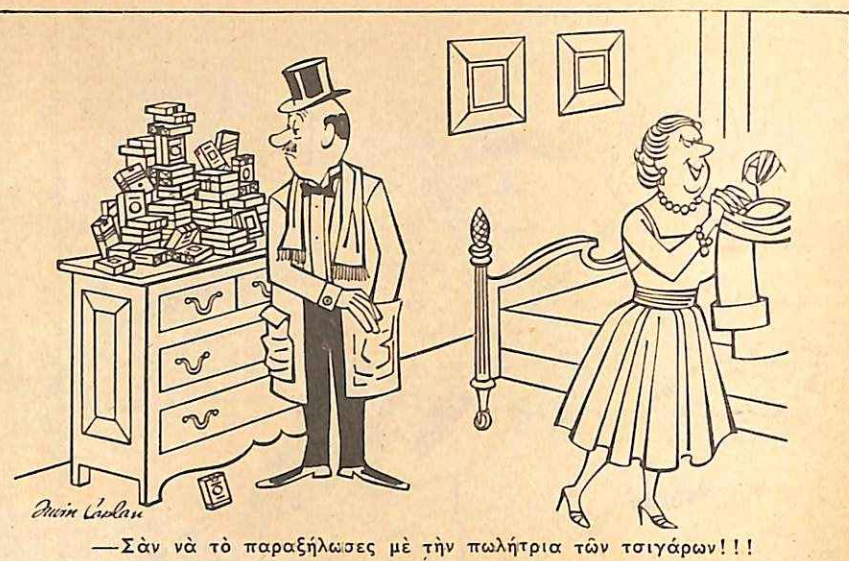
Τὸ Ἐμπάιρ Στέιτ Μπίλντινγκ παρέχει ἀφάνταστα πλεονεκτήματα, λόγω τοῦ ὕψους του καὶ τῆς θέσεώς του. Εὐρίσκεται στὸ κέντρο τῆς πρὶν πυκνοκατοικημένης περιοχῆς τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἡ περιφέρειά, ἀκτίως 83 χιλιομέτρων, ποὺ θὰ καλύπτεται ἀπ' τὶς ἐκπομπές τηλεοράσεως τοῦ πύργου του, περιλαμβάνει 15.000. 000 κατοίκους καὶ πιθανοὺς θεατὰς, δηλαδή, τὸ 1/10 περίπου τοῦ πλη-θυσμοῦ τῆς χώρας.

Φωτ. S.P.S. (News Syndicate)

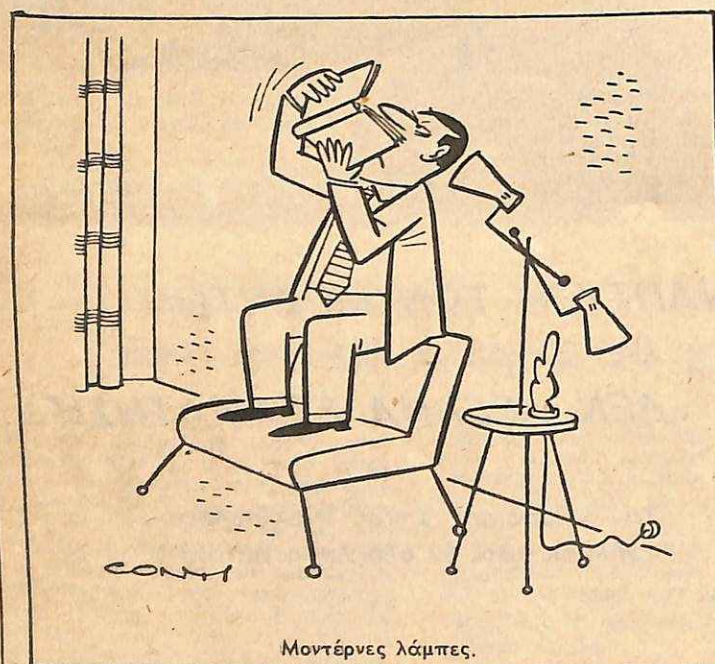
ΝΕΑ ΣΙΛΟΥΕΤΤΑ προσετέθη στὸν οὐρανὸ τῆς Ν. Ὑόρκης, μνημεῖο τῆς σύγχρονης ἀρχιτεκτονικῆς καὶ τῆς ἐφευρετικότητος τοῦ ἀνθρώπου.

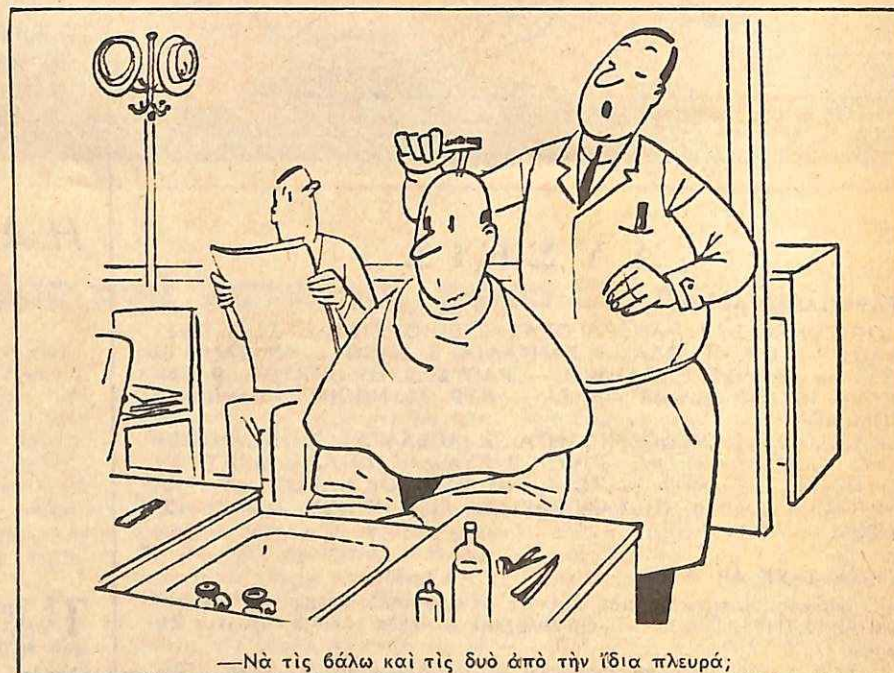
Χιούμορ

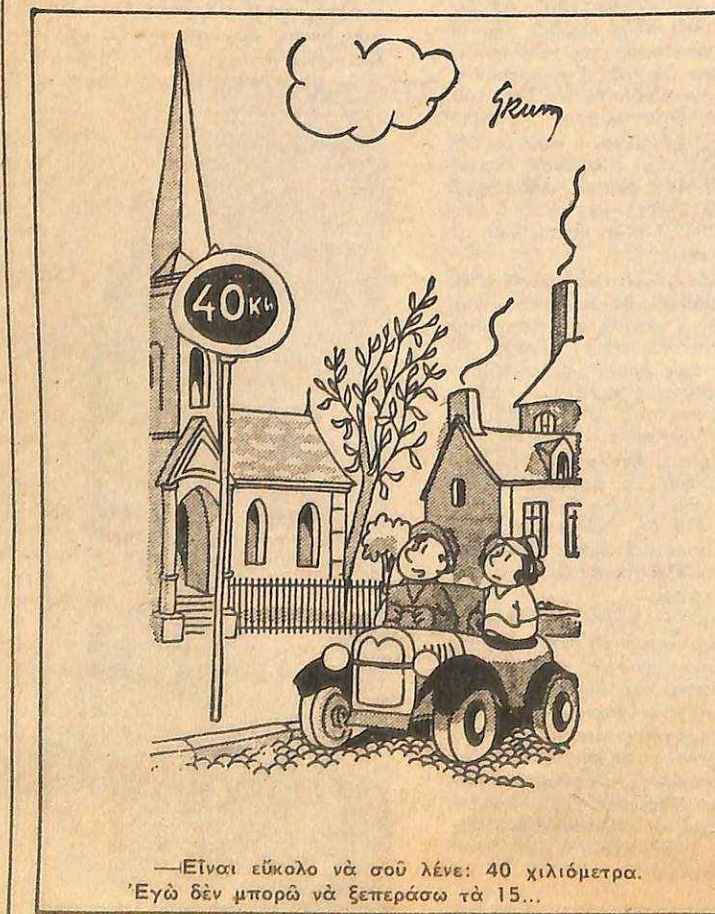
—Σάν νά τὸ παραξήλωσε με τὴν πωλήτρια τῶν τσιγάρων!!!

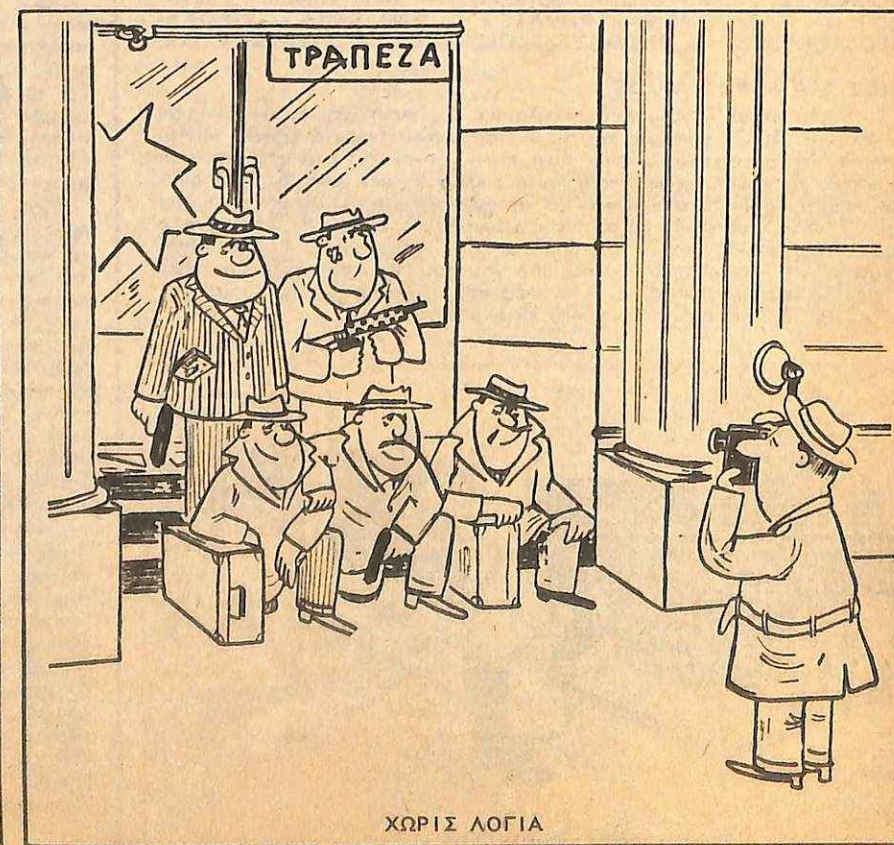
Μοντέρνες λάμπες.

—Νά τις βάλω καὶ τις δυὸ ἀπὸ τὴν ἴδια πλευρά;

—Εἶναι εὐκόλο νὰ σοῦ λένε: 40 χιλιόμετρα.
'Εγὼ δὲν μπορῶ νὰ ξεπεράσω τὰ 15...

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Γιά δολώματα κατὰ ἀκρίδων, σκουληκιῶν κ. λ. π.
ΑΡΣΕΝΙΚΙΚΟΙΣ ΜΟΛΥΒΔΟΙΣ: Γιά τὰ σκουλήκια φρούτων καὶ τὶς κάμπιες.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατὰ τοῦ δαυλίτου καὶ τῆς ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ (Θερινὸς πολτός): Γιά τὴν καταπολέμησι ἐντόμων (ψώρες κ. λ. π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς ψώρας καὶ τῶν καμπῶν, νυμφῶν καὶ ἐντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Γιά τὴν καταπολέμησι πολλῶν ἀσθενειῶν ὀπωροφόρων δένδρων καὶ λαχανικῶν.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΣΙΜΟΝ (Σκόνη ὕδατοαωρουμένη): Γιά ραντίσματα. Καταπολεμᾷ ὅλα τὰ ἐντομα καὶ σκουλήκια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΣΚΟΝΗ ΛΟΣΙΜΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς ψείρας τῶν σιτηρῶν καὶ τῶν ἀποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΣΚΟΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων.
ΘΕΙΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ: Ἐναντίον τῆς γλωσσέας τῆς ἀμπέλου καὶ ὡς ἀντιπαρασιτικόν.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ Β: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς Βούλας, τοῦ Ὠιδίου καὶ τοῦ Τετρανύχου τῆς μηλιάς καὶ τῆς ἀχλαδιάς, τοῦ Περονόσπορου, Ὠιδίου, Τετρανύχου τῆς ντομάτας, τοῦ περονόσπορου.
ΘΕΙΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θειάφι καὶ χαλκὸ γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ Ὠιδίου (λόβα) καὶ τοῦ περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν Ὠιδίων, τῆς ἀμπέλου, τῶν δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολεμᾷ τὰ ἐντομα ποὺ προσβάλλουν τὰ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ λαχανικά κ. λ. π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν ἐντόμων τοῦ ἐδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Γιά τὴν καταπολέμησι τῆς μελίγκρας τῶν μπιστανικῶν, ἀγριοριῶν κ. ἄ. ἐντόμων.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Γιά τὴν καταπολέμησι μελίγκρῶν, ψύλλων καὶ μικρῶν καμπῶν.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΒΒ: Γιά τὴν καταπολέμησι τῶν νηματωδῶν σκουληκιῶν.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τὶς μελίγκρες, τὶς κάμπιες, τὰ διάφορα ἀκάρια κ. λ. π.
ΘΕΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιεῖται ἐναντίον τῶν ἐντόμων τῶν σιτιῶν.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου τῶν λαχανικῶν, τῆς βούλας τῆς μηλιάς, τῆς ἀχλαδιάς καὶ τοῦ περονόσπορου τῆς ἀμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ Περονόσπορου, τῆς Ἀνθρακνώσεως κ. λ. π. τῆς ἀμπέλου, τῆς ντομάτας καὶ τῆς πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ περονόσπορου ὅλων τῶν φυτῶν.
ΠΡΑΣΑΓΓΟΥΡΙΝΗ: Γιά τὴν καταπολέμησι τοῦ προσαγγούρα καὶ ἄλλων σκουληκιῶν τοῦ ἐδάφους.
ΣΤΕΡΕΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΣ ΘΕΙΟΝ 40: Γιά τὴν καταπολέμησι ὅλων τῶν ἀσθενειῶν ποὺ καταπολεμοῦνται μὲ θειάφι π. χ. τὸ Ὠίδιο.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙ

...ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

